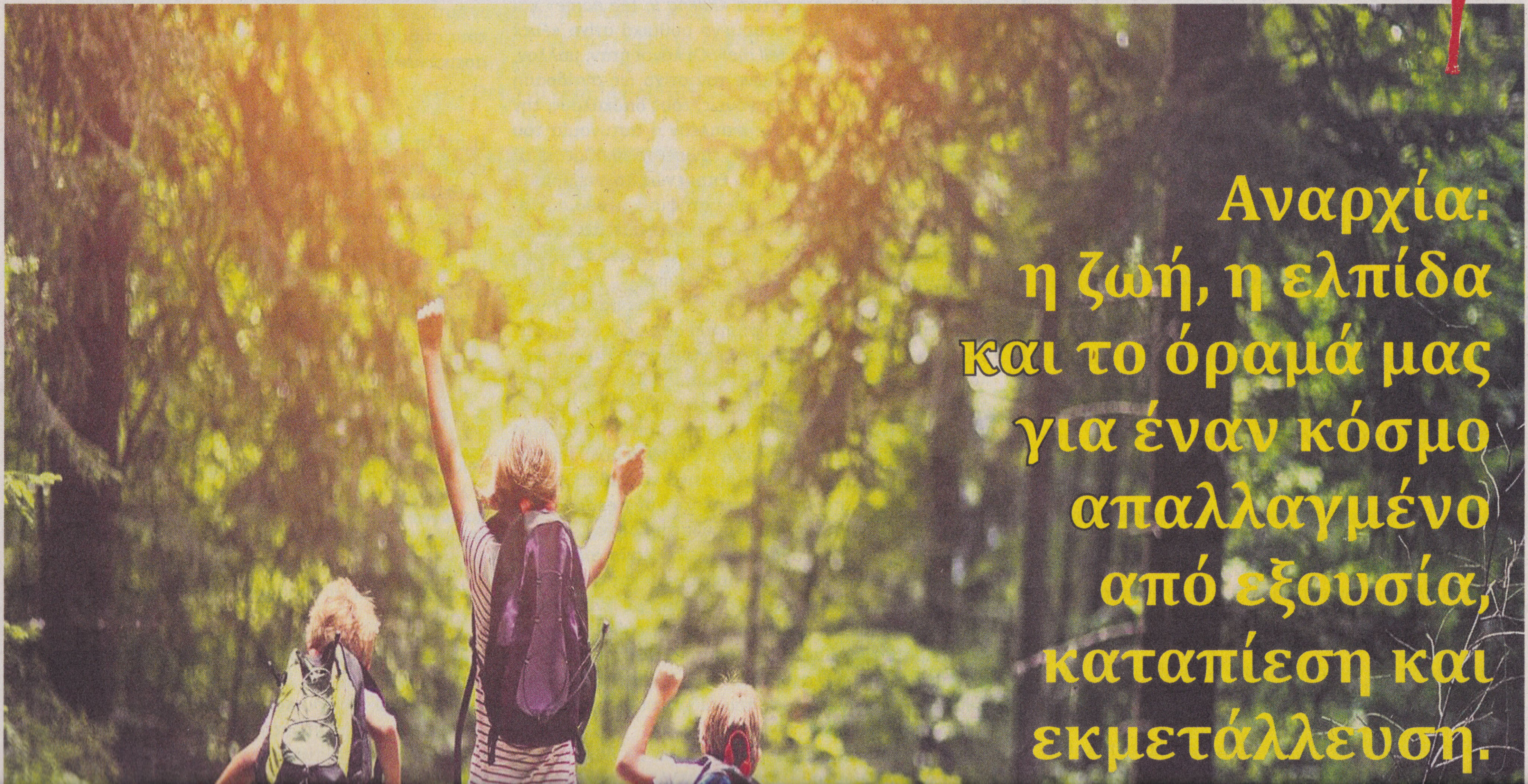
ΝΑ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΟΡΘΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΙΔΕΕΣ

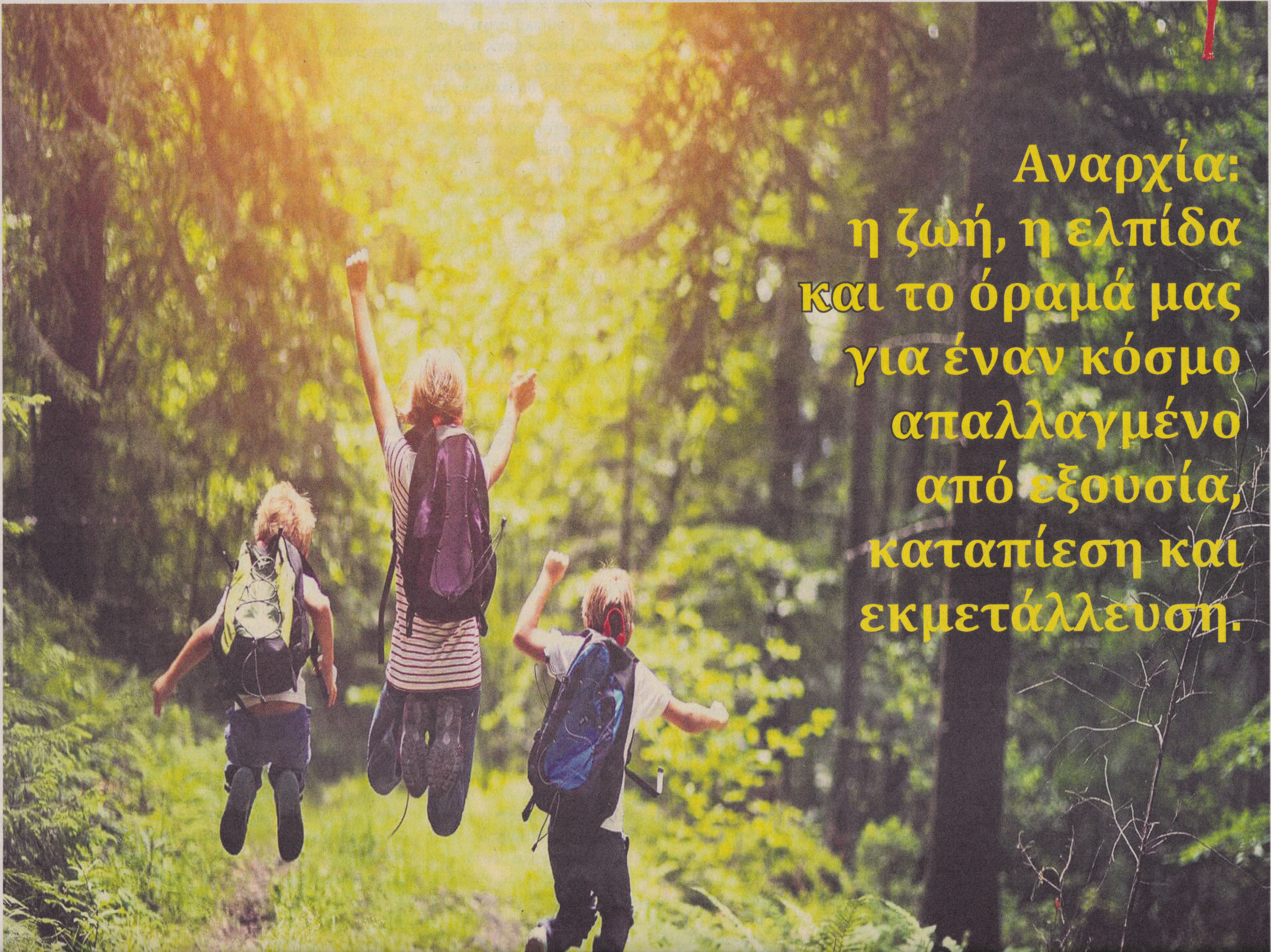
ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αριθμ. Φύλλου 219
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αναρχία: η ζωή, η ελπίδα και το όραμά μας για έναν κόσμο απαλλαγμένο από εξουσία, καταπίεση και εκμετάλλευση.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2021
1,5 ΕΥΡΩ

για έναν κόσμο
απαλλαγμένο
από εξουσία,
καταπίεση και
εκμετάλλευση.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ … ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

από τον Κύκλο Σύνταξης

Δεν χωρά αμφιβολία ότι η πολιτικοστρατιωτική συμφωνία ΗΠΑ, Μ. Βρετανίας και Αυστραλίας με την ονομασία AUKUS, όχι μόνο ετοιμάζεται εδώ και χρόνια, όχι μόνο έχει σχέση με το Brexit, την «απόσυρση» των ΗΠΑ από την μαύρη τρύπα της Μ. Ανατολής, και το Αφγανιστάν, αλλά επιταχύνθηκε λόγω του «πυροκροτητή» της περιόδου που διανύουμε και που λέγεται Covid-19. Φυσικά οι εντάσεις μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας είχαν ενισχυθεί σημαντικά πριν την εμφάνιση της «πανδημίας» σε σχέση με εμπορικά ζητήματα, μ' αφορμή τις στρατιωτικές βάσεις στην Θάλασσα της νότιας Κίνας, αλλά και σε σχέση με τεχνολογικά ζητήματα και επενδύσεις σε στρατηγικούς κλάδους. Σε άρθρο του πρώην πρωθυπουργού της Σιγκαπούρης Λι Χσιεν Λουνγκ που δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2020 αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι «οι χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας, της Σιγκαπούρης συμπεριλαμβανομένης είναι ιδιαίτερα ανήσυχες, καθώς ζουν στην τομή των συμφερόντων διαφόρων μεγάλων δυνάμεων και δεν πρέπει να παγιδευτούν στο μέσον ή να αναγκαστούν να κάνουν επιζήμιες επιλογές». Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις διαφορετικές απόψεις διεθνών αναλυτών, είτε υποστηρίζουν ότι η πανδημία απέδειξε ότι είναι ασήμαντη πλέον η ισχύς των ΗΠΑ, είτε υποστηρίζουν ότι είναι πρόωρη η παραπάνω άποψη παρά την παρακμή που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν, αφού οι ΗΠΑ διατηρούν μια ισχυρή γεωπολιτική ισχύ, καταλαβαίνουμε τον λόγο, που επίσης καθιστά εύγλωττη την εκτίμηση ότι τα υπόλοιπα 6 δισεκατομμύρια άνθρωποι που ζουν σε 191 χώρες ετοιμάζονται για τις επιπτώσεις του εντεινόμενου γεωπολιτικού ανταγωνισμού ΗΠΑ-Κίνας. Τα κυριαρχικά συμφέροντα σε κάθε περίπτωση είναι τόσο μεγάλα που η ελεγχόμενη επιδείνωση των σχέσεων φαίνεται το πιο βολικό σενάριο, που θα εξασφάλιζε την αποφυγή ανεξέλεγκτων καταστά-

Θανάτω θάνατον πατήσας

Ήταν αρχές των 90's, εκείνη την μυστηριακή, σχεδόν αρχαϊκή, προ-ιντερνετική εποχή, όταν η ροκ μπάντα *Rage Against the Machine* ξεσήκωνε εκατοντάδες εκατομμύρια νεολαίους, αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας σε όλο τον κόσμο με το καταιγιστικό «*Killing in the name*» και ιδιαίτερα με τον χιλιοακουσμένο ρυθμικό στίχο «*Fuck you i wont do what you tell me*». Οι λόγοι ήταν, μάλλον, προφανείς, ο καθένας βίωνε τον στίχο ως αντίδραση σε ό,τι τον καταπίεζε, τους γονείς, τους δασκάλους, την αστυνομία και δεν υπήρχε επιπλέον η αστυνομία του «*πολίτικαλ κορρέκτ*» για να ξενερώσει το πλήθος με τα πουριτανικά της κηρύγματα. Επομένως το ντελίριουμ στις συναυλίες των *Rage* ήταν ατόφιο και ουσιαστικό και αυτή η τραγουδάρα δεν έλειπε ποτέ ούτε τα κατοπινά χρόνια από τα *playlists* όλων των ανταγωνιστικών με το κράτος κινημάτων και πρωτοβουλιών.

Τί στην ευχή έχει γίνει στις μέρες μας και οι αντιεξουσιαστές της εποχής μας, σε ώριμη πλέον ηλικία διδάσκουν ότι η ανυπακοή είναι μια μορφή ναρκισσισμού και εγωπάθειας και παραπέμπει είτε σε κάποιου είδους ψυχικά ανισόρροπο ή σε αντικοινωνικό παλιάνθρωπο; Προφανώς, έχουν περάσει τρεις δεκαετίες από τα θυελλώδικα 90's και οι άνθρωποι αλλάζουν, αλλά τόσο πολύ πια; Ως τώρα έχουμε αποφύγει συστηματικά να εμβαθύνουμε στο φαινόμενο της «εμβολιαστικής» και ***freedom pass αριστεράς και αντιεξουσίας*** κυρίως από οίκτο.

Αν είναι, όμως, μια φορά θλιβερό το θέαμα απλών ανθρώπων να επιχαίρουν για «προνόμια» και «ελευθερίες» του τύπου να πηγαίνουν στα μπαρ με αντάλλαγμα να προσφέρουν το μπράτσο τους για εμβολιασμό με ένα πειραματικό φάρμακο, πόσο πιο θλιβερό είναι στ' αλήθεια το θέαμα ανθρώπων με δεκαετίες αγώνων, ψεύτικων ή πραγματικών, που διδάσκουν ότι είναι και ...επαναστατική πράξη;

Ορίστε, λοιπόν, σας παρουσιάζουμε με δάκρυα στα μάτια το δισέλιδο εμβολιαστικό φυλλάδιο της Αντιεξου-

πρόταση). Ο θάνατος ως έννοια κυριαρχεί στο έντυπο καθώς το έντυπο σε υποδέχεται με τον μακάβριο αλλά αινιγματικό τίτλο «*Όχι αλλά φέρετρα για τους εργαζόμενους*» σε μαύρο πεθαμενατζίδικο φόντο.

Δεν πρόκειται για υπαινιγμό, αλλά για μια σαφή υπόσχεση αθανασίας από τους Αντι-οθοριτάριανς. Θα σταματήσουν να πεθαίνουν οι εργαζόμενοι και τέλος πάντων θα νικήσει η Ζωή τον Θάνατο με ένα ή δύο (αναλόγως το εμβόλιο) τσιμπήματα. Είναι τέλος πράξη αντίστασης, είναι επαναστατική επιλογή. Καλύτερα ούτε ο νυν υπουργός υγείας Θάνος Πλεύρης δεν θα μπορούσε να τα πει.

Αυτό το υπέροχο δοξαστικό θα το βρείτε στον τοίχο τους στα σόσιαλ μήντια και προσεχώς σε όλα τα εμβολιαστικά κέντρα.

Quiz

Η στήλη έχοντας την ενθουσιώδη υποστήριξη του κοινού συνεχίζει και αυτό το μήνα το καθιερωμένο κουίζ επιχειρώντας να συμβάλλει με το λιθαράκι της στην πλατιά ενημέρωση για τις παρενέργειες του Covid-19 στο κίνημα.

Ποιός υποστήριξε σε ραδιοφωνική συνέντευξη «***κανένα συγχωροχάρτι στους ανεμβολίαστους υγειονομικούς, επέκταση τώρα της υποχρεωτικότητας στα εργοστάσια και τα σουπερμάρκετ;»***

1. Ο νέος υπουργός υγείας (αλλά παλιά καραβάνα στην πολιτική) Θάνος Πλεύρης.
2. Ο Θεόδωρος Σδούκος, προσωπικός ιατρός του απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα.
3. Ανώνυμος συνταξιούχος πνευμονολόγος του ΙΚΑ Καλλιθέας σε οικογενειακή συνεστίαση.
4. Ο «γνωστός άγνωστος» και πάλαι ποτέ «συνήθης ύποπτος» Επαμεινώντας Σκυφτούλης.
5. Ανώνυμος χρήστης των σόσιαλ μήντια που επιμένει ότι επιβιώνει ως τώρα χάρη στον έγκαιρο εμβολιασμό του.

Σωστή απάντηση το (2), Ο ***Θεόδωρος Σδούκος***, ιατρός, πολιτευτής του ***Σύριζα*** και ιατρός της εμπιστοσύνης του *Δημήτρη του Κουφοντίνα* στην απεργία πείνας του με τη γνωστή (άδοξη) κατάληξη... Τότε ο *Σδούκος* διατράνωνε την αντίθεση του στο ενδεχόμενο αναγκαστικής σίτισης του *Δ. Κουφοντίνα*. «Με σεβασμό στην

της Μ. Ανατολής, και το Αφγανιστάν, αλλά επιταχύνθηκε λόγω του «πυροκροτητή» της περιόδου που διανύουμε και που λέγεται Covid-19. Φυσικά οι εντάσεις μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας είχαν ενισχυθεί σημαντικά πριν την εμφάνιση της «πανδημίας» σε σχέση με εμπορικά ζητήματα, μ' αφορμή τις στρατιωτικές βάσεις στην Θάλασσα της νότιας Κίνας, αλλά και σε σχέση με τεχνολογικά ζητήματα και επενδύσεις σε στρατηγικούς κλάδους. Σε άρθρο του πρώην πρωθυπουργού της Σιγκαπούρης Λι Χσιεν Λουνγκ που δημοσιεύτηκε τον Μάρτιο του 2020 αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι «οι χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας, της Σιγκαπούρης συμπεριλαμβανομένης είναι ιδιαίτερα ανήσυχες, καθώς ζουν στην τομή των συμφερόντων διαφόρων μεγάλων δυνάμεων και δεν πρέπει να παγιδευτούν στο μέσον ή να αναγκαστούν να κάνουν επιζήμιες επιλογές». Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις διαφορετικές απόψεις διεθνών αναλυτών, είτε υποστηρίζουν ότι η πανδημία απέδειξε ότι είναι ασήμαντη πλέον η ισχύς των ΗΠΑ, είτε υποστηρίζουν ότι είναι πρόωρη η παραπάνω άποψη παρά την παρακμή που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν, αφού οι ΗΠΑ διατηρούν μια ισχυρή γεωπολιτική ισχύ, καταλαβαίνουμε τον λόγο, που επίσης καθιστά εύγλωττη την εκτίμηση ότι τα υπόλοιπα 6 δισεκατομμύρια άνθρωποι που ζουν σε 191 χώρες ετοιμάζονται για τις επιπτώσεις του εντεινόμενου γεωπολιτικού ανταγωνισμού ΗΠΑ-Κίνας. Τα κυριαρχικά συμφέροντα σε κάθε περίπτωση είναι τόσο μεγάλα που η ελεγχόμενη επιδείνωση των σχέσεων φαίνεται το πιο βολικό σενάριο, που θα εξασφάλιζε την αποφυγή ανεξέλεγκτων καταστάσεων για τον «χαμένο». Η «πανδημία» πάντως για την ώρα φαίνεται να ρυθμίζει και αυτό το ζήτημα, αφού η ταχύτητα της μεταβολής που ευνοεί εκτοξεύει το ρίσκο εμπλοκής σε καταστάσεις οριακές ή αλλιώς μη εύκολα ρυθμιζόμενες. Στην ίδια κατεύθυνση θα κινηθούν και οι εξελίξεις στους κόλπους της ευρωπαϊκής κυριαρχίας με τον τόνο να δίνουν η αλλαγή σκυτάλης στην ηγεσία του γερμανικού κράτους, αλλά και οι πρωτοβουλίες του γαλλικού κράτους σε διάφορα μέτωπα συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Μεσογείου, ενώ η περιφερειοποίηση ως ήπια και διορθωτική μορφή της παγκοσμιοποίησης θα χαρακτηρίσει τόσο τον ρόλο του τουρκικού κράτους, και των ισχυρών παικτών του Κόλπου (Σαουδική Αραβία, ΗΑΕ και Κατάρ), αλλά και της Ρωσίας με έμφαση το ενεργειακό παιχνίδι

Against the Machine ξεσήκωνε εκατοντάδες εκατομμύρια νεολαίους, αλλά και μεγαλύτερης ηλικίας σε όλο τον κόσμο με το καταιγιστικό «*Killing in the name*» και ιδιαίτερα με τον χιλιοακουσμένο ρυθμικό στίχο «*Fuck you i wont do what you tell me*». Οι λόγοι ήταν, μάλλον, προφανείς, ο καθένας βίωνε τον στίχο ως αντίδραση σε ό,τι τον καταπίεζε, τους γονείς, τους δασκάλους, την αστυνομία και δεν υπήρχε επιπλέον η αστυνομία του «*πολίτικαλ κορρέκτ*» για να ξενερώσει το πλήθος με τα πουριτανικά της κηρύγματα. Επομένως το ντελίριουμ στις συναυλίες των *Rage* ήταν ατόφιο και ουσιαστικό και αυτή η τραγουδάρα δεν έλειπε ποτέ ούτε τα κατοπινά χρόνια από τα *playlists* όλων των ανταγωνιστικών με το κράτος κινημάτων και πρωτοβουλιών.

Τί στην ευχή έχει γίνει στις μέρες μας και οι αντιεξουσιαστές της εποχής μας, σε ώριμη πλέον ηλικία διδάσκουν ότι η ανυπακοή είναι μια μορφή ναρκισσισμού και εγωπάθειας και παραπέμπει είτε σε κάποιου είδους ψυχικά ανισόρροπο ή σε αντικοινωνικό παλιάνθρωπο; Προφανώς, έχουν περάσει τρεις δεκαετίες από τα θυελλώδικα 90's και οι άνθρωποι αλλάζουν, αλλά τόσο πολύ πια; Ως τώρα έχουμε αποφύγει συστηματικά να εμβαθύνουμε στο φαινόμενο της «εμβολιαστικής» και ***freedom pass αριστεράς και αντιεξουσίας*** κυρίως από οίκτο.

Αν είναι, όμως, μια φορά θλιβερό το θέαμα απλών ανθρώπων να επιχαίρουν για «προνόμια» και «ελευθερίες» του τύπου να πηγαίνουν στα μπαρ με αντάλλαγμα να προσφέρουν το μπράτσο τους για εμβολιασμό με ένα πειραματικό φάρμακο, πόσο πιο θλιβερό είναι στ' αλήθεια το θέαμα ανθρώπων με δεκαετίες αγώνων, ψεύτικων ή πραγματικών, που διδάσκουν ότι είναι και ...επαναστατική πράξη;

Ορίστε, λοιπόν, σας παρουσιάζουμε με δάκρυα στα μάτια το δισέλιδο εμβολιαστικό φυλλάδιο της *Αντιεξουσιαστικής Κίνησης* (ΑΚ). Το ξεχωρίσαμε, γιατί απέχει μακράν από τα μακροσκελή, ακατανόητα και κάπως ενοχικά κείμενα διαφόρων «παραγόντων», που προσπαθούν αμήχανα να βαφτίσουν το κρέας ψάρι και να κρυφτούν μέσα από τη φλυαρία.

Το ξεχωρίσαμε γιατί είναι ό,τι πιο ενθουσιώδες έχουμε διαβάσει, ξεκινά με το «ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΡΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΣ» και εμείς τρελαινόμαστε για κάτι τέτοια. Είναι σαν να το έχει γράψει ο Ντουρούτι προς τους επαναστατημένους Καταλανούς. Είναι μεστό, λιτό, κάθε λέξη και μαχαιριά. Το ξεχωρίσαμε, τέλος, γιατί έχει φωτογραφία μια προτομή που της έχουν φορέσει υφασμάτινη μάσκα.

Το φυλλάδιο απαριθμεί είκοσι (20) σοβαρότατους λόγους, που πρέπει να εμβολιαστούμε. Κανονικό σουπερμάρκετ. Διαλέγετε και παίρνετε: Δεν σας αρέσει ο κρατικός αυταρχισμός; Υπακούστε, εμβολιαστείτε και ξεμπερ-

στάσης, είναι επαναστατική επιλογή. Καλύτερα ούτε ο νυν υπουργός υγείας Θάνος Πλεύρης δεν θα μπορούσε να τα πει.

Αυτό το υπέροχο δοξαστικό θα το βρείτε στον τοίχο τους στα σόσιαλ μήντια και προσεχώς σε όλα τα εμβολιαστικά κέντρα.

Quiz

Η στήλη έχοντας την ενθουσιώδη υποστήριξη του κοινού συνεχίζει και αυτό το μήνα το καθιερωμένο κουίζ επιχειρώντας να συμβάλλει με το λιθαράκι της στην πλατιά ενημέρωση για τις παρενέργειες του Covid-19 στο κίνημα.

Ποιός υποστήριξε σε ραδιοφωνική συνέντευξη «***κανένα συγχωροχάρτι στους ανεμβολίαστους υγειονομικούς, επέκταση τώρα της υποχρεωτικότητας στα εργοστάσια και τα σουπερμάρκετ;»***

1. Ο νέος υπουργός υγείας (αλλά παλιά καραβάνα στην πολιτική) Θάνος Πλεύρης.
2. Ο Θεόδωρος Σδούκος, προσωπικός ιατρός του απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα.
3. Ανώνυμος συνταξιούχος πνευμονολόγος του ΙΚΑ Καλλιθέας σε οικογενειακή συνεστίαση.
4. Ο «γνωστός άγνωστος» και πάλαι ποτέ «συνήθης ύποπτος» Επαμεινώντας Σκυφτούλης.
5. Ανώνυμος χρήστης των σόσιαλ μήντια που επιμένει ότι επιβιώνει ως τώρα χάρη στον έγκαιρο εμβολιασμό του.

Σωστή απάντηση το (2), Ο ***Θεόδωρος Σδούκος***, ιατρός, πολιτευτής του ***Σύριζα*** και ιατρός της εμπιστοσύνης του *Δημήτρη του Κουφοντίνα* στην απεργία πείνας του με τη γνωστή (άδοξη) κατάληξη… Τότε ο *Σδούκος* διατράνωνε την αντίθεση του στο ενδεχόμενο αναγκαστικής σίτισης του *Δ. Κουφοντίνα*. «*Με σεβασμό στην ανάγκη συναίνεσης του απεργού πείνας σε κάθε ιατρική και νοσηλευτική πράξη που κρίνεται αναγκαία, όπως ο κώδικας ιατρικής δεοντολογίας ορίζει και οι διεθνείς συνθήκες επιβάλλουν… η οποία ιατρική και νοσηλευτική πράξη κριθεί αναγκαία από τους ιατρούς του νοσοκομείου δεν μπορεί να περιλαμβάνει αναγκαστική –δηλαδή βίαιη και με καθήλωση– σίτιση του ασθενούς παρά την σαφή και επανειλημμένη εκ των προτέρων άρνησή του. Η αναγκαστική σίτιση αποτελεί βασανιστήριο και πλήρη καταρράκωση της αξιοπρέπειας του κρατούμενου απεργού πείνας… όπως σαφώς επιβάλει η Ιπποκράτεια Ιατρική, ο «Κώδικας της Νυρεμβέργης» για την «ιδεολογία της φυλετικής υγιεινής»*.

Μάλιστα, αποτελεί το ηθικό και δεοντολογικό «*ιστορικό προοίμιο*» του *Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα* της 16ης Δεκεμβρίου 1966 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ [βλ. αρ. πρωτ. 2200 Α

δεύουν στο μέσον ή να αναγκάστουν να κάνουν επιζήμιες επιλογές». Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τις διαφορετικές απόψεις διεθνών αναλυτών, είτε υποστηρίζουν ότι η πανδημία απέδειξε ότι είναι ασήμαντη πλέον η ισχύς των ΗΠΑ, είτε υποστηρίζουν ότι είναι πρόωρη η παραπάνω άποψη παρά την παρακμή που και οι ίδιοι αναγνωρίζουν, αφού οι ΗΠΑ διατηρούν μια ισχυρή γεωπολιτική ισχύ, καταλαβαίνουμε τον λόγο, που επίσης καθιστά εύγλωττη την εκτίμηση ότι τα υπόλοιπα 6 δισεκατομμύρια άνθρωποι που ζουν σε 191 χώρες ετοιμάζονται για τις επιπτώσεις του εντεινόμενου γεωπολιτικού ανταγωνισμού ΗΠΑ-Κίνας. Τα κυριαρχικά συμφέροντα σε κάθε περίπτωση είναι τόσο μεγάλα που η ελεγχόμενη επιδείνωση των σχέσεων φαίνεται το πιο βολικό σενάριο, που θα εξασφάλιζε την αποφυγή ανεξέλεγκτων καταστάσεων για τον «χαμένο». Η «πανδημία» πάντως για την ώρα φαίνεται να ρυθμίζει και αυτό το ζήτημα, αφού η ταχύτητα της μεταβολής που ευνοεί εκτοξεύει το ρίσκο εμπλοκής σε καταστάσεις οριακές ή αλλιώς μη εύκολα ρυθμιζόμενες. Στην ίδια κατεύθυνση θα κινηθούν και οι εξελίξεις στους κόλπους της ευρωπαϊκής κυριαρχίας με τον τόνο να δίνουν η αλλαγή σκυτάλης στην ηγεσία του γερμανικού κράτους, αλλά και οι πρωτοβουλίες του γαλλικού κράτους σε διάφορα μέτωπα συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Μεσογείου, ενώ η περιφερειοποίηση ως ήπια και διορθωτική μορφή της παγκοσμιοποίησης θα χαρακτηρίσει τόσο τον ρόλο του τουρκικού κράτους, και των ισχυρών παικτών του Κόλπου (Σαουδική Αραβία, ΗΑΕ και Κατάρ), αλλά και της Ρωσίας με έμφαση το ενεργειακό παιχνίδι που εξελίσσεται σε γερή παρτίδα πόκερ.

Κατά τ' άλλα, μην ξεχνάμε κάτι που είχε πει ο Μπαλζάκ: «όλη η ανθρώπινη δύναμη αποτελείται από υπομονή και χρόνο» και ας δεχθούμε, όπως είχε πει ο Τσέχοφ, ότι έρχεται η εποχή που τα δένδρα είναι γυμνά, και να προσδοκούμε την εποχή που θα δώσουν καρπούς. Μια εποχή που είναι κοντά...

Οκτώβριος 2021

ότι η ανυπακοή είναι μια μορφή ναρκισσισμού και εγωπάθειας και παραπέμπει είτε σε κάποιου είδους ψυχικά ανισόρροπο ή σε αντικοινωνικό παλιάνθρωπο; Προφανώς, έχουν περάσει τρεις δεκαετίες από τα θυελλώδικα 90's και οι άνθρωποι αλλάζουν, αλλά τόσο πολύ πια; Ως τώρα έχουμε αποφύγει συστηματικά να εμβαθύνουμε στο φαινόμενο της «εμβολιαστικής» και ***freedom pass αριστεράς και αντιεξουσίας*** κυρίως από οίκτο.

Αν είναι, όμως, μια φορά θλιβερό το θέαμα απλών ανθρώπων να επιχαίρουν για «προνόμια» και «ελευθερίες» του τύπου να πηγαίνουν στα μπαρ με αντάλλαγμα να προσφέρουν το μπράτσο τους για εμβολιασμό με ένα πειραματικό φάρμακο, πόσο πιο θλιβερό είναι στ' αλήθεια το θέαμα ανθρώπων με δεκαετίες αγώνων, ψεύτικων ή πραγματικών, που διδάσκουν ότι είναι και ...επαναστατική πράξη;

Ορίστε, λοιπόν, σας παρουσιάζουμε με δάκρυα στα μάτια το δισέλιδο εμβολιαστικό φυλλάδιο της *Αντιεξουσιαστικής Κίνησης* (ΑΚ). Το ξεχωρίσαμε, γιατί απέχει μακράν από τα μακροσκελή, ακατανόητα και κάπως ενοχικά κείμενα διαφόρων «παραγόντων», που προσπαθούν αμήχανα να βαφτίσουν το κρέας ψάρι και να κρυφτούν μέσα από τη φλυαρία.

Το ξεχωρίσαμε γιατί είναι ό,τι πιο ενθουσιώδες έχουμε διαβάσει, ξεκινά με το «ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΡΦΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΔΕΡΦΕΣ ΜΑΣ» και εμείς τρελαινόμαστε για κάτι τέτοια. Είναι σαν να το έχει γράψει ο Ντουρούτι προς τους επαναστατημένους Καταλανούς. Είναι μεστό, λιτό, κάθε λέξη και μαχαιριά. Το ξεχωρίσαμε, τέλος, γιατί έχει φωτογραφία μια προτομή που της έχουν φορέσει υφασμάτινη μάσκα.

Το φυλλάδιο απαριθμεί είκοσι (20) σοβαρότατους λόγους, που πρέπει να εμβολιαστούμε. Κανονικό σουπερμάρκετ. Διαλέγετε και παίρνετε: Δεν σας αρέσει ο κρατικός αυταρχισμός; Υπακούστε, εμβολιαστείτε και ξεμπερδεύετε. Δεν σας αρέσουν οι παπάδες και οι μεσαιωνικοί; Εμβολιαστείτε και αυτό ήταν. Θέλετε νέους κοινωνικούς δεσμούς; Η λύση είναι το εμβόλιο, τί άλλο θα μπορούσε να ήταν; Σκέφτεστε τον «ΑΛΛΟΝ» τα βράδια κορίτσια; Κλείστε ραντεβού για το εμβόλιο.

Το εμβόλιο σώζει: από την πολιτική θεολογία, την ιδεολογία καθεαυτή(!), τη μεταφυσική, τις δεισιδαιμονίες, τις νέες Σπιναλόγκες, τα λοκντάουν, τα στρατόπεδα αποκλεισμένων(!), βοηθά στην κριτική σκέψη και τέλος... καταπολεμά τον ΘΑΝΑΤΟ και τον Φασισμό (στην ίδια

1. Ο νέος υπουργός υγείας (αλλά παλιά καραβάνα στην πολιτική) Θάνος Πλεύρης.
2. Ο Θεόδωρος Σδούκος, προσωπικός ιατρός του απεργού πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα.
3. Ανώνυμος συνταξιούχος πνευμονολόγος του ΙΚΑ Καλλιθέας σε οικογενειακή συνεστίαση.
4. Ο «γνωστός άγνωστος» και πάλαι ποτέ «συνήθης ύποπτος» Επαμεινώντας Σκυφτούλης.
5. Ανώνυμος χρήστης των σόσιαλ μήντια που επιμένει ότι επιβιώνει ως τώρα χάρη στον έγκαιρο εμβολιασμό του.

Σωστή απάντηση το (2), Ο ***Θεόδωρος Σδούκος***, ιατρός, πολιτευτής του ***Σύριζα*** και ιατρός της εμπιστοσύνης του *Δημήτρη του Κουφοντίνα* στην απεργία πείνας του με τη γνωστή (άδοξη) κατάληξη... Τότε ο *Σδούκος* διατράνωνε την αντίθεση του στο ενδεχόμενο αναγκαστικής σίτισης του *Δ. Κουφοντίνα*. *«Με σεβασμό στην ανάγκη συναίνεσης του απεργού πείνας σε κάθε ιατρική και νοσηλευτική πράξη που κρίνεται αναγκαία, όπως ο κώδικας ιατρικής δεοντολογίας ορίζει και οι διεθνείς συνθήκες επιβάλλουν... η όποια ιατρική και νοσηλευτική πράξη κριθεί αναγκαία από τους ιατρούς του νοσοκομείου δεν μπορεί να περιλαμβάνει αναγκαστική –δηλαδή βίαιη και με καθήλωση– σίτιση του ασθενούς παρά την σαφή και επανειλημμένη εκ των προτέρων άρνησή του. Η αναγκαστική σίτιση αποτελεί βασανιστήριο και πλήρη καταρράκωση της αξιοπρέπειας του κρατούμενου απεργού πείνας... όπως σαφώς επιβάλει η Ιπποκράτεια Ιατρική, ο «Κώδικας της Νυρεμβέργης» για την «ιδεολογία της φυλετικής υγιεινής».*

Μάλιστα, αποτελεί το ηθικό και δεοντολογικό *«ιστορικό προοίμιο»* του *Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα* της 16ης Δεκεμβρίου 1966 της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ [βλ. αρ. πρωτ. 2200 A (XXI)/16.12.1966].

Αν, λοιπόν, ο **ασθενής** πρέπει να συναινεί σε κάθε **αναγκαία** ιατρική και νοσηλευτική πράξη, τι θα πρέπει να πράξει ο υγιής άνθρωπος μπροστά σε μια τουλάχιστον αμφισβητούμενη ως καθολικά αναγκαία, αλλά νομοθετημένα υποχρεωτική ιατρική πράξη; Εδώ σάς θέλω! Σε κάθε περίπτωση *ουαί κι αλίμονο* για τον επόμενο απεργό πείνας, ας θεωρήσει βέβαιη την αναγκαστική σίτιση, έτσι, *«για να νικήσει η ζωή»*...

συνέχεια στη σελ. 4

ΙΧΝΗΛΑΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ «ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΑΝΕΚΚΙΝΗΣΗ»

Έχοντας την ακλόνητη πεποίθηση ότι η παγκόσμια «κρίση», που εξελίσσεται μ' αφορμή την εμφάνιση της «πανδημίας» του Covid-19, λαμβάνει ήδη τα χαρακτηριστικά εκείνα, που εξορίζουν στο παρελθόν τα περισσότερα απ' όσα γνωρίζαμε (και αφορούν τους όρους επιβολής, τις κοινωνικές σχέσεις, τα οικονομικά μοντέλα, τον ψηφιακό κόσμο, τις εργασιακές σχέσεις, την μαζική παρακολούθηση του παγκόσμιου πληθυσμού, τις συνθήκες που επικρατούν στους εκπαιδευτικούς χώρους κ.ο.κ.), θεωρούμε ότι δεν υπάρχει ούτε στο ελάχιστο η πολυτέλεια του χαμένου χρόνου ενασχόλησης μ' εκείνα τα «σημεία», στα οποία μεταθέτουν το ενδιαφέρον της λεγόμενης κοινής γνώμης οι μηχανισμοί προπαγάνδας του κράτους και κάθε μορφής εξουσία.

Όταν οι κυρίαρχοι ομολογούν ότι κινούνται εδώ και καιρό στην συνθήκη, που ονομάζουν «*δικτατορία του επείγοντος*», είναι ηλίου φαεινότερον ότι η ταχύτητα και η πολυπλοκότητα της μεταβολής, που εξελίσσεται έχει αυξηθεί τόσο, ώστε είναι τουλάχιστον αυτοκτονικό να πέφτουμε οικειοθελώς στην παγίδα, λόγου χάριν, των διαχωρισμών εμβολιασμένων-ανεμβολίαστων, ή πειθαρχημένων προνομιούχων και απείθαρχων αποκλεισμένων.

Θα επιμείνουμε, λοιπόν, στην ιχνηλάτηση της ***Μεγάλης Επανεκκίνησης***, όπως την ονόμασαν ο *Klaus Schwab* (πρόεδρος και ιδρυτής του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ) και *Thierry Malleret*, παραθέτοντας και σχολιάζοντας αποσπάσματα (με bold στο κείμενο) από το ομώνυμο βιβλίο τους.

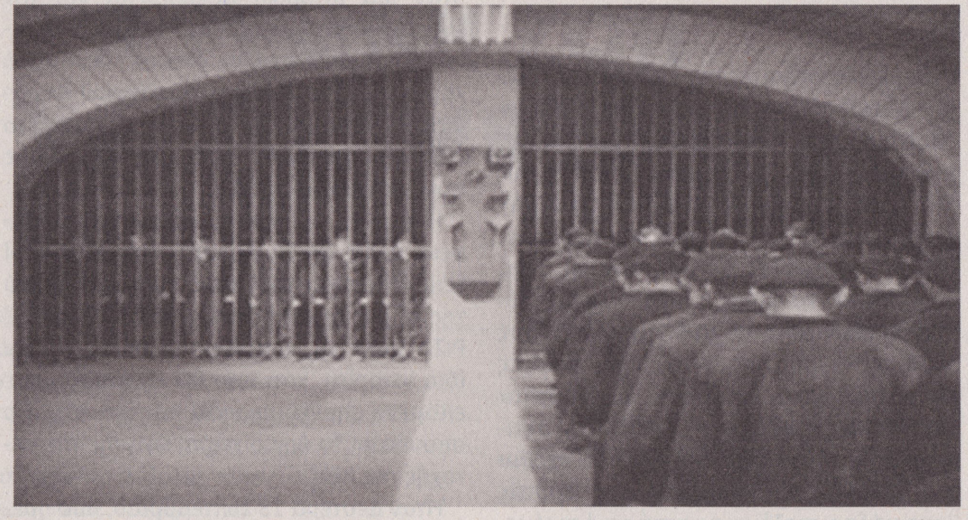
«***Θα αναδυθεί ένας καινούργιος κόσμος και εναπόκειται σε εμάς να φανταστούμε και να σχεδιάσουμε το περίγραμμα του. Όταν γραφόταν αυτό το βιβλίο (Ιούνιος 2020) η πανδημία επιδεινωνόταν σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Πολλοί από εμάς***

πείνα ούτε μεγάλες στρατιωτικές ήττες ή αλλαγές καθεστώτων.

«***Το γενικότερο ζήτημα είναι απλώς αυτό: καλώς ή κακώς, οι πιθανότητες για αλλαγή και για μια νέα τάξη πραγμάτων είναι πλέον απεριόριστες, μόνο η φαντασία μας μπορεί να βάλει φραγμό***».

Χωρίς περιστροφές ομολογείται ότι πρέπει να αξιοποιηθεί αυτή η «πρωτοφανής ευκαιρία», η «επανεκκίνηση» θα λάβει χώρα στο πλαίσιο τριών κυρίαρχων υλικών δυνάμεων, που επηρεάζουν βαθύτατα κάθε κυριαρχικό σχεδιασμό: την αλληλεξάρτηση, την ταχύτητα και την πολυπλοκότητα. Θα πρέπει να είναι κάποιος ηλίθιος, άπειρος ή πονηρός για να μιλά για «*πρωτοφανή πανικό των διαχειριστών του κόσμου τούτου*», όταν η κυριαρχία απαντά νέτα σκέτα και με απόλυτη ψυχραιμία ότι «*οι βαθιές υπαρξιακές κρίσεις ευνοούν επίσης την ενδοσκόπηση και μπορούν να συσσωρεύσουν δυναμικό μετασχηματισμού*».

«***Όλοι μπορούμε να φανταστούμε οικονομικά ρίσκα που μετατρέπονται σε πολιτικά (όπως μια απότομη αύξηση της ανεργίας που οδηγεί σε δημιουργία θυλάκων κοινωνικής αναταραχής) ή τεχνολογικά ρίσκα που μεταλλάσσονται σε κοινωνικά (όπως το θέμα της ιχνηλάτησης της πανδημίας μέσω των κινητών τηλεφώνων που προκάλεσε κοινωνική αντίδραση). Όταν εξετάζονται μεμονωμένα, οι ξεχωριστές διακινδυνεύσεις –είτε είναι οικονομικές, γεωπολιτικές, κοινωνικές ή περιβαλλοντικές ως προς τον χαρακτήρα τους– δίνουν τη λανθασμένη εντύπωση ότι μπορούν να αναχαιτιστούν ή να μετατραπούν· στην πραγματική ζωή, η συστημική συνδεσιμότητα δείχνει ότι αυτή είναι μια αβαθής εννοιολογική κατασκευή. Σε έναν αλληλεξαρτώμενο κόσμο, οι κίνδυνοι αλληλοενισχύονται και δι' αυτού του***

πάντα και δεν υπάρχει λόγος να είναι τα πράγματα διαφορετικά με την πανδημία της Covid-19».

Ενώ, λοιπόν, ενισχύεται η εξουσία του κράτους, οι κινηματικές παρλαπίπες προβάλλουν ως κύρια «αντισυστημική» θέση την «*εγκληματική κακοδιαχείριση*» του κράτους, το οποίο εγκαλείται (άκουσον άκουσον), επειδή φορτώνει την ευθύνη του ελέγχου των επιβαλλόμενων μέτρων στον ιδιωτικό τομέα. Ας συγκροτηθούν παραυτα πολιτοφυλακές για να τηρούνται τα επιβαλλόμενα μέτρα, που το "ανεύθυνο" κράτος «αμελεί» να εφαρμόζει το ίδιο!!!

«***Ακόμη και στην ΕΕ, ορισμένες χώρες αρχικά επέλεξαν μια μοναχική πορεία, αλλά στη συνέχεια τα πράγματα άλλαξαν, με την πρακτική βοήθεια μεταξύ των κρατών-μελών, την τροποποίηση του προϋπολογισμού της ΕΕ ώστε να υποστηριχθούν οικονομικά τα συστήματα υγείας και τη συγκέντρωση ερευνητικών κονδυλίων για να αναπτυχθούν θεραπείες και εμβόλια. (Και τώρα προτείνονται φιλόδοξα μέτρα, που θα φαίνονταν αδι-***

επιδείνωση που επέφερε σε άλλα υποκείμενα, παγκόσμια και εντός των κρατών, προβλήματα) και ως "υπερφορτιστής" των ψηφιακών επιχειρήσεων ή των ψηφιακών διαστάσεων κάθε επιχείρησης. Θα οξύνει, επίσης, μια από τις μεγαλύτερες κοινωνικές και ατομικές προκλήσεις, που θέτει η τεχνολογία: το ζήτημα των προσωπικών δεδομένων. Θα δούμε πως η ιχνηλάτηση επαφών έχει ασύγκριτη ισχύ και αποτελεί σχεδόν ουσιώδες μέρος του οπλοστασίου, που χρειάζεται για την καταπολέμηση της Covid-19, ενώ την ίδια στιγμή γίνεται ο μηχανισμός, που καθιστά δυνατή τη μαζική παρακολούθηση».

Δεν χωρά αμφιβολία ότι η επικέντρωση στις μολύνσεις, ο στιγματισμός των ανεμβολίαστων, και οι υποσχέσεις για «νέα κανονικότητα» βοηθούν την επιβολή του *Μεγάλου Μετασχηματισμού*, πρώτα απ' όλα, στον έλεγχο του παγκόσμιου πληθυσμού με αιχμή τα «*πράσινα διαβατήρια*». Μην ξεχνάμε, ότι η διαρκής εξακρίβωση στοιχείων, ο εξονυχιστικός έλεγχος κάθε σωμα-

την μαζική παρακολούθηση του παγκόσμιου πληθυσμού, τις συνθήκες που επικρατούν στους εκπαιδευτικούς χώρους κ.ο.κ.), θεωρούμε ότι δεν υπάρχει ούτε στο ελάχιστο η πολυτέλεια του χαμένου χρόνου ενασχόλησης μ' εκείνα τα «σημεία», στα οποία μεταθέτουν το ενδιαφέρον της λεγόμενης κοινής γνώμης οι μηχανισμοί προπαγάνδας του κράτους και κάθε μορφής εξουσία.

Όταν οι κυρίαρχοι ομολογούν ότι κινούνται εδώ και καιρό στην συνθήκη, που ονομάζουν «*δικτατορία του επείγοντος*», είναι ηλίου φαεινότερον ότι η ταχύτητα και η πολυπλοκότητα της μεταβολής, που εξελίσσεται έχει αυξηθεί τόσο, ώστε είναι τουλάχιστον αυτοκτονικό να πέφτουμε οικειοθελώς στην παγίδα, λόγου χάριν, των διαχωρισμών εμβολιασμένων-ανεμβολιάστων, ή πειθαρχημένων προνομιούχων και απείθαρχων αποκλεισμένων.

Θα επιμείνουμε, λοιπόν, στην ιχνηλάτηση της ***Μεγάλης Επανεκκίνησης***, όπως την ονόμασαν ο *Klaus Schwab* (πρόεδρος και ιδρυτής του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ) και *Thierry Malleret*, παραθέτοντας και σχολιάζοντας αποσπάσματα (με bold στο κείμενο) από το ομώνυμο βιβλίο τους.

«Θα αναδυθεί ένας καινούργιος κόσμος και εναπόκειται σε εμάς να φανταστούμε και να σχεδιάσουμε το περίγραμμα του. Όταν γραφόταν αυτό το βιβλίο (Ιούνιος 2020) η πανδημία επιδεινωνόταν σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Πολλοί από εμάς αναλογίζονται πότε τα πράγματα θα επιστρέψουν στην κανονική ροή τους. Μια σύντομη απάντηση είναι: ποτέ. Τίποτε δεν θα επιστρέψει στη "θρυμματισμένη" έννοια της κανονικότητας, που επικρατούσε προ κρίσης», επειδή η πανδημία του κορωναϊού σηματοδοτεί ένα θεμελιώδες σημείο καμπής στην παγκόσμια τροχιά μας. Ορισμένοι αναλυτές το αποκαλούν μεγάλη διακλάδωση, άλλοι αναφέρονται σε μια βαθιά κρίση "βιβλικών" αναλογιών, αλλά η ουσία είναι η ίδια: ο κόσμος όπως τον ξέραμε τους πρώτους μήνες του 2020 δεν υπάρχει πια, έσβησε μέσα στην πανδημία».

Οι αυταπάτες, λοιπόν, περί επιστροφής στην ήδη «*θρυμματισμένη κανονικότητα*» ευκαιρία», η «επανεκκίνηση» θα λάβει χώρα στο πλαίσιο τριών κυρίαρχων υλικών δυνάμεων, που επηρεάζουν βαθύτατα κάθε κυριαρχικό σχεδιασμό: την αλληλεξάρτηση, την ταχύτητα και την πολυπλοκότητα. Θα πρέπει να είναι κάποιος ηλίθιος, άπειρος ή πονηρός για να μιλά για «*πρωτοφανή πανικό των διαχειριστών του κόσμου τούτου*», όταν η κυριαρχία απαντά νέτα σκέτα και με απόλυτη ψυχραιμία ότι «*οι βαθιές υπαρξιακές κρίσεις ευνοούν επίσης την ενδοσκόπηση και μπορούν να συσσωρεύσουν δυναμικό μετασχηματισμού*».

«Όλοι μπορούμε να φανταστούμε οικονομικά ρίσκα που μετατρέπονται σε πολιτικά (όπως μια απότομη αύξηση της ανεργίας που οδηγεί σε δημιουργία θυλάκων κοινωνικής αναταραχής) ή τεχνολογικά ρίσκα που μεταλλάσσονται σε κοινωνικά (όπως το θέμα της ιχνηλάτησης της πανδημίας μέσω των κινητών τηλεφώνων που προκάλεσε κοινωνική αντίδραση). Όταν εξετάζονται μεμονωμένα, οι ξεχωριστές διακινδυνεύσεις –είτε είναι οικονομικές, γεωπολιτικές, κοινωνικές ή περιβαλλοντικές ως προς τον χαρακτήρα τους– δίνουν τη λανθασμένη εντύπωση ότι μπορούν να αναχαιτιστούν ή να μετατραπούν· στην πραγματική ζωή, η συστημική συνδεσιμότητα δείχνει ότι αυτή είναι μια αβαθής εννοιολογική κατασκευή. Σε έναν αλληλεξαρτώμενο κόσμο, οι κίνδυνοι αλληλοενισχύονται και δι' αυτού του τρόπου έχουν καταιγιστικές επιδράσεις».

Μήπως θα γίνει κάτι τέτοιο πρώτη φορά; Αστεία πράγματα. Και βέβαια, κανένας κλάδος ή επιχείρηση δεν θα μείνει ανέγγιχτη, φυσικά και εκατομμύρια επιχειρήσεις έχουν ήδη κλείσει ή θα κλείσουν. Μήπως, όμως, κάτι τέτοιο δεν ήταν ήδη ζητούμενο πριν να εκδηλωθεί η «*κρίση*» του κορωναϊού; Μήπως η «μνημειωδών» διαστάσεων διακοπή της οικονομικής δραστηριότητας, η βίαιη μεταβολή των όρων του οικονομικού «παιχνιδιού», ο χαρακτήρας των αλλαγών που «*θα συγχωνεύονται και θα προκαλούν μια δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και περισσότερες τάξεις συνεπειών, επικαλυπτόμενων επιδράσεων και απρόβλεπτων εκβάσεων*» είναι στ' αλήθεια απρόσμενα

πάντα και δεν υπάρχει λόγος να είναι τα πράγματα διαφορετικά με την πανδημία της Covid-19».

Ενώ, λοιπόν, ενισχύεται η εξουσία του κράτους, οι κινηματικές παρλαπίπες προβάλλουν ως κύρια «αντισυστημική» θέση την «*εγκληματική κακοδιαχείριση*» του κράτους, το οποίο εγκαλείται (άκουσον άκουσον), επειδή φορτώνει την ευθύνη του ελέγχου των επιβαλλόμενων μέτρων στον ιδιωτικό τομέα. Ας συγκροτηθούν πάραυτα πολιτοφυλακές για να τηρούνται τα επιβαλλόμενα μέτρα, που το «ανεύθυνο» κράτος «αμελεί» να εφαρμόζει το ίδιο!!!

«Ακόμη και στην ΕΕ, ορισμένες χώρες αρχικά επέλεξαν μια μοναχική πορεία, αλλά στη συνέχεια τα πράγματα άλλαξαν, με την πρακτική βοήθεια μεταξύ των κρατών-μελών, την τροποποίηση του προϋπολογισμού της ΕΕ ώστε να υποστηριχθούν οικονομικά τα συστήματα υγείας και τη συγκέντρωση ερευνητικών κονδυλίων για να αναπτυχθούν θεραπείες και εμβόλια. (Και τώρα προτείνονται φιλόδοξα μέτρα, που θα φαίνονταν αδιανόητα στην προ της πανδημίας εποχή και τα οποία έχουν την τάση να ωθούν την ΕΕ προς την περαιτέρω ολοκλήρωση της, ιδίως το ταμείο ανάκαμψης των 750 δισεκατομμυρίων ευρώ που πρότεινε η Κομισιόν)».

Η ενίσχυση του ρόλου του κράτους δεν μετριάζει τις τάσεις της λεγόμενης *αποπαγκοσμιοποίησης*, αλλά μάλλον φέρνει πιο ορατή την **περιφερειοποίηση** ως μια πιο «ήπια» μορφή της *παγκοσμιοποίησης*, μια **περιφερειοποίηση**, που σύμφωνα και με τον ινδο-αμερικανό Παράγκ Κάνα, είχε ήδη υπερβεί την παγκοσμιοποίηση πριν ακόμη η «πανδημία» εκθέσει τα τρωτά σημεία της αλληλεξάρτησης. Οι αντιθέσεις άλλωστε ή τα εμπόδια ιστορικά σε διάφορες φάσεις παγκοσμιοποίησης εκδηλώθη-

επιδείνωση που επέφερε σε άλλα υποκείμενα, παγκόσμια και εντός των κρατών, προβλήματα) και ως "υπερφορτιστής" των ψηφιακών επιχειρήσεων ή των ψηφιακών διαστάσεων κάθε επιχείρησης. Θα οξύνει, επίσης, μια από τις μεγαλύτερες κοινωνικές και ατομικές προκλήσεις, που θέτει η τεχνολογία: το ζήτημα των προσωπικών δεδομένων. Θα δούμε πως η ιχνηλάτηση επαφών έχει ασύγκριτη ισχύ και αποτελεί σχεδόν ουσιώδες μέρος του οπλοστασίου, που χρειάζεται για την καταπολέμηση της Covid-19, ενώ την ίδια στιγμή γίνεται ο μηχανισμός, που καθιστά δυνατή τη μαζική παρακολούθηση».

Δεν χωρά αμφιβολία ότι η επικέντρωση στις μολύνσεις, ο στιγματισμός των ανεμβολίαστων, και οι υποσχέσεις για «νέα κανονικότητα» βοηθούν την επιβολή του *Μεγάλου Μετασχηματισμού*, πρώτα απ' όλα, στον έλεγχο του παγκόσμιου πληθυσμού με αιχμή τα «*πράσινα διαβατήρια*». Μην ξεχνάμε, ότι η διαρκής εξακρίβωση στοιχείων, ο εξονυχιστικός έλεγχος κάθε σωματοποιημένης κίνησης, η συνεχής επεξεργασία των νέων δεδομένων που γεννά νέα δεδομένα, επιβλήθηκε μέσω «έκτακτων» διαταγμάτων που εξακολουθούν να δικαιολογούνται από τους εμπνευστές τους με το πρόσχημα του αδυσώπητου υγειονομικού τρόμου, που οι ίδιοι επέβαλλαν. Ήδη το κινέζικο κράτος έχει ξεκαθαρίσει ότι τα μέτρα ελέγχου και παρακολούθησης του πληθυσμού όχι μόνο θα παραμείνουν και μετά το τέλος της «πανδημίας», αλλά θα ενταθούν.

«Καθώς η κρίση του κορωναϊού θα υποχωρεί και οι άνθρωποι θα αρχίσουν να επιστρέφουν στον εργασιακό χώρο, η κίνηση των εταιρειών θα είναι προς την μεγαλύτερη παρακολούθηση των ερ-

τουλάχιστον αυτοκτονικό να πέφτουμε οικειοθελώς στην παγίδα, λόγου χάριν, των διαχωρισμών εμβολιασμένων-ανεμβολίαστων, ή πειθαρχημένων προνομιούχων και απείθαρχων αποκλεισμένων.

Θα επιμείνουμε, λοιπόν, στην ιχνηλάτηση της *Μεγάλης Επανεκκίνησης*, όπως την ονόμασαν ο *Klaus Schwab* (πρόεδρος και ιδρυτής του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ) και *Thierry Malleret*, παραθέτοντας και σχολιάζοντας αποσπάσματα (με bold στο κείμενο) από το ομώνυμο βιβλίο τους.

«Θα αναδυθεί ένας καινούργιος κόσμος και εναπόκειται σε εμάς να φανταστούμε και να σχεδιάσουμε το περίγραμμα του. Όταν γραφόταν αυτό το βιβλίο (Ιούνιος 2020) η πανδημία επιδεινωνόταν σ' ολόκληρο τον πλανήτη. Πολλοί από εμάς αναλογίζονται πότε τα πράγματα θα επιστρέψουν στην κανονική ροή τους. Μια σύντομη απάντηση είναι: ποτέ. Τίποτε δεν θα επιστρέψει στη "θρυμματισμένη" έννοια της κανονικότητας, που επικρατούσε προ κρίσης», επειδή η πανδημία του κορωναϊού σηματοδοτεί ένα θεμελιώδες σημείο καμπής στην παγκόσμια τροχιά μας. Ορισμένοι αναλυτές το αποκαλούν μεγάλη διακλάδωση, άλλοι αναφέρονται σε μια βαθιά κρίση "βιβλικών" αναλογιών, αλλά η ουσία είναι η ίδια: ο κόσμος όπως τον ξέραμε τους πρώτους μήνες του 2020 δεν υπάρχει πια, έσβησε μέσα στην πανδημία».

Οι αυταπάτες, λοιπόν, περί επιστροφής στην ήδη «*θρυμματισμένη κανονικότητα*» ή περί εισόδου σε μια «νέα κανονικότητα» χαρακτηρίζονται κατηγορηματικά ανεδαφικές. Ο παγκόσμιος πληθυσμός καταβροχθίστηκε από το «κήτος», το οποίο θα τον ξεράσει για να συναντήσει έναν «άλλο κόσμο». Το υγειονομικό ζήτημα, όχι μόνο δεν αναφέρεται στο προοίμιο αυτής της έκδοσης ως κυρίαρχο, αλλά, αντίθετα, υποστηρίζεται ότι συγκριτικά με το άμεσο ή απώτατο παρελθόν ο *Covid-19* δεν αποτελεί μια νέα υπαρξιακή απειλή, καθώς δεν πρόκειται να προκαλέσει ούτε μαζική

πολιτικά (όπως μια απότομη αύξηση της ανεργίας που οδηγεί σε δημιουργία θυλάκων κοινωνικής αναταραχής) ή τεχνολογικά ρίσκα που μεταλλάσσονται σε κοινωνικά (όπως το θέμα της ιχνηλάτησης της πανδημίας μέσω των κινητών τηλεφώνων που προκάλεσε κοινωνική αντίδραση). Όταν εξετάζονται μεμονωμένα, οι ξεχωριστές διακινδυνεύσεις –είτε είναι οικονομικές, γεωπολιτικές, κοινωνικές ή περιβαλλοντικές ως προς τον χαρακτήρα τους– δίνουν τη λανθασμένη εντύπωση ότι μπορούν να αναχαιτιστούν ή να μετατραπούν· στην πραγματική ζωή, η συστημική συνδεσιμότητα δείχνει ότι αυτή είναι μια αβαθής εννοιολογική κατασκευή. Σε έναν αλληλεξαρτώμενο κόσμο, οι κίνδυνοι αλληλοενισχύονται και δι' αυτού του τρόπου έχουν καταιγιστικές επιδράσεις».

Μήπως θα γίνει κάτι τέτοιο πρώτη φορά; Αστεία πράγματα. Και βέβαια, κανένας κλάδος ή επιχείρηση δεν θα μείνει ανέγγιχτη, φυσικά και εκατομμύρια επιχειρήσεις έχουν ήδη κλείσει ή θα κλείσουν. Μήπως, όμως, κάτι τέτοιο δεν ήταν ήδη ζητούμενο πριν να εκδηλωθεί η «*κρίση*» του κορωναϊού; Μήπως η «μνημειωδών» διαστάσεων διακοπή της οικονομικής δραστηριότητας, η βίαιη μεταβολή των όρων του οικονομικού «παιχνιδιού», ο χαρακτήρας των αλλαγών που «*θα συγχωνεύονται και θα προκαλούν μια δεύτερη, τρίτη, τέταρτη και περισσότερες τάξεις συνεπειών, επικαλυπτόμενων επιδράσεων και απρόβλεπτων εκβάσεων*» είναι στ' αλήθεια απρόσμενα δεδομένα για την κυριαρχία; Κάθε άλλο. Οι «*κίνδυνοι*», όχι μόνο έχουν χαρτογραφηθεί προ πολλού από τις «ύαινες» της παγκόσμιας κυριαρχίας, όχι μόνο δεν τις τρομάζουν, αλλά στην πραγματικότητα τους αναμένουν τροχίζοντας τα δόντια τους.

«*Ένα από τα πέντε μεγάλα διδάγματα των περασμένων πέντε αιώνων στην Ευρώπη και στην Αμερική είναι το εξής: οι οξείες κρίσεις συμβάλλουν στην ενίσχυση της εξουσίας του κράτους. Αυτό ίσχυε*

άκουσον), επειδή φορτώνει την ευθύνη του ελέγχου των επιβαλλόμενων μέτρων στον ιδιωτικό τομέα. Ας συγκροτηθούν πάραυτα πολιτοφυλακές για να τηρούνται τα επιβαλλόμενα μέτρα, που το «ανεύθυνο» κράτος «αμελεί» να εφαρμόζει το ίδιο!!!

«Ακόμη και στην ΕΕ, ορισμένες χώρες αρχικά επέλεξαν μια μοναχική πορεία, αλλά στη συνέχεια τα πράγματα άλλαξαν, με την πρακτική βοήθεια μεταξύ των κρατών-μελών, την τροποποίηση του προϋπολογισμού της ΕΕ ώστε να υποστηριχθούν οικονομικά τα συστήματα υγείας και τη συγκέντρωση ερευνητικών κονδυλίων για να αναπτυχθούν θεραπείες και εμβόλια. (Και τώρα προτείνονται φιλόδοξα μέτρα, που θα φαίνονταν αδιανόητα στην προ της πανδημίας εποχή και τα οποία έχουν την τάση να ωθούν την ΕΕ προς την περαιτέρω ολοκλήρωσή της, ιδίως το ταμείο ανάκαμψης των 750 δισεκατομμυρίων ευρώ που πρότεινε η Κομισιόν)».

Η ενίσχυση του ρόλου του κράτους δεν μετριάζει τις τάσεις της λεγόμενης *αποπαγκοσμιοποίησης*, αλλά μάλλον φέρνει πιο ορατή την ***περιφερειοποίηση*** ως μια πιο «ήπια» μορφή της *παγκοσμιοποίησης*, μια ***περιφερειοποίηση***, που σύμφωνα και με τον ινδο-αμερικανό Παράγκ Κάνα, είχε ήδη υπερβεί την παγκοσμιοποίηση πριν ακόμη η «πανδημία» εκθέσει τα τρωτά σημεία της αλληλεξάρτησης. Οι αντιθέσεις άλλωστε ή τα εμπόδια ιστορικά σε διάφορες φάσεις *παγκοσμιοποίησης* εκδηλώθηκαν συχνά με ισχυρό τρόπο στο παρελθόν, όπως έγινε πριν το 1914 και μέχρι το 1918, αλλά και το 1930 μ' αφορμή την ***Μεγάλη Ύφεση***.

«[...] η ταχύτητα και το εύρος της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης ήταν και εξακολουθούν να είναι σημαντικά [...] η πανδημία θα επιδράσει ακόμη πιο επιταχυντικά στην καινοτομία, ως καταλύτης τεχνολογικών μεταβολών που ήδη έχουν αρχίσει (συγκρίσιμο φαινόμενο με την

των προσωπικών δεδομένων. Θα δούμε πως η ιχνηλάτηση επαφών έχει ασύγκριτη ισχύ και αποτελεί σχεδόν ουσιώδες μέρος του οπλοστασίου, που χρειάζεται για την καταπολέμηση της Covid-19, ενώ την ίδια στιγμή γίνεται ο μηχανισμός, που καθιστά δυνατή τη μαζική παρακολούθηση».

Δεν χωρά αμφιβολία ότι η επικέντρωση στις μολύνσεις, ο στιγματισμός των ανεμβολίαστων, και οι υποσχέσεις για «νέα κανονικότητα» βοηθούν την επιβολή του *Μεγάλου Μετασχηματισμού*, πρώτα απ' όλα, στον έλεγχο του παγκόσμιου πληθυσμού με αιχμή τα «*πράσινα διαβατήρια*». Μην ξεχνάμε, ότι η διαρκής εξακρίβωση στοιχείων, ο εξονυχιστικός έλεγχος κάθε σωματοποιημένης κίνησης, η συνεχής επεξεργασία των νέων δεδομένων που γεννά νέα δεδομένα, επιβλήθηκε μέσω «έκτακτων» διαταγμάτων που εξακολουθούν να δικαιολογούνται από τους εμπνευστές τους με το πρόσχημα του αδυσώπητου υγειονομικού τρόμου, που οι ίδιοι επέβαλλαν. Ήδη το κινεζικό κράτος έχει ξεκαθαρίσει ότι τα μέτρα ελέγχου και παρακολούθησης του πληθυσμού όχι μόνο θα παραμείνουν και μετά το τέλος της «πανδημίας», αλλά θα ενταθούν.

«Καθώς η κρίση του κορωναϊού θα υποχωρεί και οι άνθρωποι θα αρχίσουν να επιστρέφουν στον εργασιακό χώρο, η κίνηση των εταιρειών θα είναι προς την μεγαλύτερη παρακολούθηση των εργαζομένων σ' αυτές· καλώς ή κακώς, οι εταιρείες θα παρατηρούν και ορισμένες φορές θα καταγράφουν τι κάνει το εργατικό δυναμικό τους. Η τάση αυτή θα μπορούσε να λάβει πολλές και διαφορετικές μορφές, από τη μέτρηση της θερμοκρασίας του σώματος με θερμοκάμερες μέχρι τη, μέσω εφαρμογών, παρακολούθηση της συμμόρφωσης των υπαλλήλων στα μέτρα κοινωνικής απόστασης. Αυτό

συνέχεια στη σελ. 5

συνέχεια από την σελ. 2

Φάρμακο και κατά της δεξιάς

Οι θρυλικές ιδιότητες του εμβολίου, πέραν της αντιμετώπισης του covid-19, έχουν εξυμνηθεί από πολλούς, ειδικούς και μη, φαίνεται, όμως, ότι έχει και μια ακόμα ιδιότητα, που έχει διαφύγει εντελώς από την κυβέρνηση. Μπορεί να γίνει το υπερόπλο, που θα ανατρέψει τον Μητσοτάκη. Ναι, όσοι θέλουν να φύγει ο Μητσοτάκης πρέπει να εμβολιαστούν, να φτιαχτεί το τείχος ανοσίας, να μπορέσουν να γίνουν εκλογές με φυσιολογική κοινωνική κινητικότητα και *ο Λαός να στείλει τη Δεξιά στην αντιπολίτευση*. Αυτό είναι το ***μυστικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ***, όπως αποκάλυψε ο *Κώστας Ζαχαριάδης*, πιεζόμενος κατά τα φαινόμενα από τα αποτελέσματα δημοσκοπήσεων σύμφωνα με τα οποία οι «ακροδεξιοί αρνητές» προέρχονται κατά 25% από τον Συριζα…

Απαγορεύεται να διαφωνείτε…

Τόσο απλά. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του αρ. 191 ΠΚ *«Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην* ***εθνική οικονομία****, στην* ***αμυντική ικανότητα της χώρας*** *ή στη* ***δημόσια υγεία*** *τιμωρείται με φυλάκιση και πρόστιμο»*.

Ώστε είναι προστατευόμενο έννομο αγαθό η «εμπιστοσύνη στη δημόσια υγεία»; Και γιατί τόσες περικοκλάδες; Γιατί δεν ποινικοποιούν ευθέως την άρνηση εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, ακόμα καλύτερα στα εμβόλια και όχι στα εμβόλια, γενικώς, αλλά σε εμβόλια συγκεκριμένων πολυεθνικών, για συγκεκριμένη νόσο;

Κατά τα άλλα, εννοείται, πως συμφωνούμε…

ήταν μια ιστορική ημερομηνία για την εθνική οικονομία, καθώς η ΔΕΗ ανακοίνωσε και επισήμως σε όλο το επενδυτικό κοινό ότι κάνει ***Αύξηση Μετοχικού Κεφαλαίου*** (ΑΜΚ) με αποτέλεσμα το Δημόσιο να βρεθεί για πρώτη φορά στην ιστορία με ποσοστό κάτω του 51%.

Η εξέλιξη ξεσήκωσε εύλογες αντιδράσεις, αλλά και τη γνωστή σπέκουλα περί ξεπουλήματος του καλύτερου ασημικού της χώρας από την αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ (που ως κυβέρνηση οργάνωνε την ίδια ιστορία), κάτι που θα εξετάσουμε σε επόμενο σημείωμα, γιατί προέχει κάτι πιο σπουδαίο: Το όργιο χειραγώγησης της μετοχής της ΔΕΗ.

Ήταν Δευτέρα 13 Σεπτεμβρίου, δύο ημέρες μετά την ομιλία του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ και πολλοί μικροεπενδυτές αγόραζαν στα «*ψηλά*» των 10,5 ευρώ/μετοχή ποντάροντας στην περαιτέρω ενίσχυση της μετοχής της ΔΕΗ, χάρη στην προσφορά 2.1 δις ενός αυστραλιανού *fund* για τον ΔΕΔΔΗΕ. Την Τρίτη 14 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε ένα φαινομενικά ανεξήγητο ράλι πωλήσεων μετοχών της ΔΕΗ από «*θεσμικούς*» επενδυτές με αποτέλεσμα τη σοβαρή πτώση της τιμής της. Η αγορά Παραγώγων (ξεχωριστή από την αγορά μετοχών) δείχνει κάτι περίεργο. Σύμφωνα με τον ειδικευμένο τύπο, μέχρι τις 9 Σεπτεμβρίου το συμβόλαιο μελλοντικής εκπλήρωσης (ΣΜΕ) λήξης Δεκεμβρίου 2021 της ΔΕΗ είχε **ισχνό ή μηδενικό όγκο συναλλαγών**. Ξαφνικά από τις 9/9, και ειδικά **από τις 13 Σεπτεμβρίου και μετά**, ο όγκος και ο αριθμός των συναλλαγών στο Παράγωγο της ΔΕΗ εκτινάχθηκε και διατηρήθηκε στα ύψη μέχρι και την ανακοίνωση της αύξησης κεφαλαίου.

Πολλοί έσπευσαν να αποδώσουν το διπλό φαινόμενο σε διεθνείς ανησυχίες για την κατάσταση του ενεργειακού τοπίου μαζικά μετοχές στα «ψηλά» εις βάρος των μικρομετόχων. Των μικρομετόχων, που εμπιστεύτηκαν την κυβέρνηση από το 2019 για «νοικοκύρεμα της ΔΕΗ» **ανεβάζοντας με μαζικές αγορές μετοχές, αλλά και με τις τρεις εκδόσεις του «πράσινου» ομολόγου, τη μετοχή στη ΔΕΗ από το 1,5 ευρώ στα σχεδόν 11!!!**

Για αυτή τη **σκανδαλάρα,** δεν πρέπει να μας εκπλήσσει, ότι δεν ασχολήθηκε μέχρις στιγμής κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης ούτε καν η ΓΕΝΟΠ. Ο ΣΥΡΙΖΑ με το πρώτο δελτίο τύπου αποκαλύπτει το σχέδιο της κυβέρνησης για …ιδιωτικοποίηση και της ΔΕΗ(!), ενώ το ΚΚΕ έβαλε να παίξει η κασέτα με το γνωστό μοιρολόι για τα λαϊκά νοικοκυριά, που θα αγοράζουν ακριβότερα ενέργεια. Όλα πάνε πρίμα στο ***Μονοκομματικό κράτος της Νότιας Βαλκανικής***!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ-ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ: ΚΑΙ ΣΥ ΛΑΕ ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΕ ΤΡΩΓΕ ΚΟΥΤΟΧΟΡΤΟ…

«Να είστε βέβαιοι ότι είμαστε έτοιμοι και αποφασισμένοι να αναλάβουμε και πάλι το βάρος της ευθύνης. Για να ***σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα****»*.
Αλέξης Τσίπρας ΔΕΘ, 2021

ρου, ενώ ουδέποτε υπήρξε διάψευση από την πλευρά *Πρετεντέρη*.

Νερό και αλάτι λοιπόν, πως το λένε, περασμένα ξεχασμένα!

Και όλοι ζηλέψαν την μεγαλοθυμία του πολιτικού ανδρός, αλλά και του μεγαλοδημοσιογράφου και θυμήθηκαν οι μοχθηροζηλόφθονοι την «*γάτα των Ιμαλαΐων*», τότε που έγραφε το **ΒΗΜΑ** για μία κρυφή συνάντηση ***Αλέξη Τσίπρα*** και ***Σταύρου Ψυχάρη*** την 4η Ιουλίου 2014:

«Στην καρδιά του καλοκαιριού του 2014, πίσω από τις ημίκλειστες γρίλιες του παραθύρου ενός κομματικού γραφείου, ένας ανερχόμενος πολιτικός ηγέτης, αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε μια χώρα της ευρωζώνης, που είχε μόλις κατορθώσει να κερδίσει τις ευρωεκλογές της 25ης Μαΐου 2014 και ετοιμαζόταν να εισέλθει στην τελική ευθεία για τη δημοκρατική… «κατάληψη» της εξουσίας, συζητούσε προβληματισμένος με έναν από τους εξ απορρήτων συνομιλητές του.

– «Αυτός ο ιστορικός εκδότης ζήτησε πάλι να με συναντήσει. Δέχτηκα, συναντηθήκαμε και μιλήσαμε για όλα».

– «Και τι σας ζήτησε, κύριε πρόεδρε;».

– «Το πιστεύεις ότι δεν μου ζήτησε τίποτα; Αντίθετα, του έδωσα εγώ…».

– «Τι του δώσατε;».

– «Του είπα πως όταν κερδίσουμε την εξουσία θα του χαρίσω τα δάνεια της εκδοτικής επιχείρησής του και επίσης θα δώσω στον ίδιο ολόκληρο το κανάλι στο οποίο συμμετέχει. Αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να μη με υποστηρίζει, ούτε με τις εφημερίδες ούτε με το κανάλι του. Τι άλλο να κάνω;».

να ανατρέψει τον Μητσοτάκη. Ναι, όσοι θέλουν να φύγει ο Μητσοτάκης πρέπει να εμβολιαστούν, να φτιαχτεί το τείχος ανοσίας, να μπορέσουν να γίνουν εκλογές με φυσιολογική κοινωνική κινητικότητα και *ο Λαός να στείλει τη Δεξιά στην αντιπολίτευση*. Αυτό είναι το ***μυστικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ***, όπως αποκάλυψε ο *Κώστας Ζαχαριάδης*, πιεζόμενος κατά τα φαινόμενα από τα αποτελέσματα δημοσκοπήσεων σύμφωνα με τα οποία οι «ακροδεξιοί αρνητές» προέρχονται κατά 25% από τον Συριζα…

Απαγορεύεται να διαφωνείτε…

Τόσο απλά. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του αρ. 191 ΠΚ *«Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην* ***εθνική οικονομία****, στην* ***αμυντική ικανότητα της χώρας*** *ή στη* ***δημόσια υγεία*** *τιμωρείται με φυλάκιση και πρόστιμο».*

Ώστε είναι προστατευόμενο έννομο αγαθό η «εμπιστοσύνη στη δημόσια υγεία»; Και γιατί τόσες περικοκλάδες; Γιατί δεν ποινικοποιούν ευθέως την άρνηση εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, ακόμα καλύτερα στα εμβόλια και όχι στα εμβόλια, γενικώς, αλλά σε εμβόλια συγκεκριμένων πολυεθνικών, για συγκεκριμένη νόσο;

Κατά τα άλλα, εννοείται, πως συμφωνούμε απόλυτα με τον κολασμό οποιουδήποτε αφήσει υπαινιγμό για την πορεία της εθνικής οικονομίας. Μετά από δέκα χρόνια διάσωσης και με το λόγο χρέος/ΑΕΠ να έχει σκαρφαλώσει στο 236% (πτωχεύσαμε αν θυμάστε με 120% χρέος προς ΑΕΠ το 2010…) στην κορυφή της λίστας με τις πιο υπερχρεωμένες χώρες στον πλανήτη, ποιό υποχθόνιο αντεθνικό «υποκείμενο» τολμά να αμφισβητήσει τα άλματα προόδου που έχουν γίνει από τότε;

Διπλή Χειραγώγηση

Στις ΗΠΑ συχνά λέγεται ότι καλύτερα να σκοτώσεις κάποιον παρά να σε πιάσουν να χειραγωγείς μετοχές στο χρηματιστήριο. Το έγκλημα αυτό κατατάσσεται στην ξεπουλήματος του καλύτερου ασημικού της χώρας από την αντιπολίτευση του ΣΥΡΙΖΑ (που ως κυβέρνηση οργάνωσε την ίδια ιστορία), κάτι που θα εξετάσουμε σε επόμενο σημείωμα, γιατί προέχει κάτι πιο σπουδαίο: Το όργιο χειραγώγησης της μετοχής της ΔΕΗ.

Ήταν Δευτέρα 13 Σεπτεμβρίου, δύο ημέρες μετά την ομιλία του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ και πολλοί μικροεπενδυτές αγόραζαν στα *«ψηλά»* των 10,5 ευρώ/μετοχή ποντάροντας στην περαιτέρω ενίσχυση της μετοχής της ΔΕΗ, χάρι στην προσφορά 2.1 δις ενός αυστραλιανού *fund* για τον ΔΕΔΔΗΕ. Την Τρίτη 14 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε ένα φαινομενικά ανεξήγητο ράλι πωλήσεων μετοχών της ΔΕΗ από *«θεσμικούς»* επενδυτές με αποτέλεσμα τη σοβαρή πτώση της τιμής της. Η αγορά Παραγώγων (ξεχωριστή από την αγορά μετοχών) δείχνει κάτι περίεργο. Σύμφωνα με τον ειδικευμένο τύπο, μέχρι τις 9 Σεπτεμβρίου το συμβόλαιο μελλοντικής εκπλήρωσης (ΣΜΕ) λήξης Δεκεμβρίου 2021 της ΔΕΗ είχε **ισχνό ή μηδενικό όγκο συναλλαγών**. Ξαφνικά από τις 9/9, και ειδικά **από τις 13 Σεπτεμβρίου και μετά**, ο όγκος και ο αριθμός των συναλλαγών στο Παράγωγο της ΔΕΗ εκτινάχθηκε και διατηρήθηκε στα ύψη μέχρι και την ανακοίνωση της αύξησης κεφαλαίου.

Πολλοί έσπευσαν να αποδώσουν το διπλό φαινόμενο σε διεθνείς ανησυχίες για την κατάσταση του ενεργειακού τοπίου στην ευρώπη. Οι απορίες λύθηκαν με την ανακοίνωση ΑΜΚ από πλευράς της ΔΕΗ την 23η Σεπτεμβρίου, όχι μέσω της παραδοσιακής διαδικασίας των δικαιωμάτων προτίμησης, αλλά μέσω βιβλίου προσφορών στην Ελλάδα και σε ξένους θεσμικούς επενδυτές, στα πρότυπα των ΑΜΚ, που πραγματοποίησαν νωρίτερα φέτος οι Τράπεζες Πειραιώς και Alpha Bank, χωρίς να έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην ΑΜΚ ούτε το δημόσιο, ούτε οι μικρομέτοχοι, θεσμικοί και μη.

Κατέστη, λοιπόν, φανερό στους προδομένους μικροεπενδυτές από τη ΔΕΗ και την κυβέρνηση (προσωπικά τον πρωθυπουργό) ότι στα πλαίσια «βολιδοσκοπήσεων» της εταιρείας με αμερικάνικα χρη-

μας εκπλήσσει, ότι δεν ασχολήθηκε μέχρις στιγμής κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης ούτε καν η ΓΕΝΟΠ. Ο ΣΥΡΙΖΑ με το πρώτο δελτίο τύπου αποκαλύπτει το σχέδιο της κυβέρνησης για …ιδιωτικοποίηση και της ΔΕΗ(!), ενώ το ΚΚΕ έβαλε να παίξει η κασέτα με το γνωστό μοιρολόι για τα λαϊκά νοικοκυριά, που θα αγοράζουν ακριβότερα ενέργεια. Όλα πάνε πρίμα στο ***Μονοκομματικό κράτος της Νότιας Βαλκανικής***!

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΣΙΠΡΑ-ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ: ΚΑΙ ΣΥ ΛΑΕ ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΕ ΤΡΩΓΕ ΚΟΥΤΟΧΟΡΤΟ…

«Να είστε βέβαιοι ότι είμαστε έτοιμοι και αποφασισμένοι να αναλάβουμε και πάλι το βάρος της ευθύνης. Για να ***σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα****».*

Αλέξης Τσίπρας ΔΕΘ, 2021

Και τον Πρετεντέρη θα δω και το κέφι μου θα κάνω… Ποιος είμαι τέλος πάντων, δοξάστε με…

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα *powergame.gr* του Γιάννη Κουρτάκη: *«Συνάντηση με τον έγκριτο δημοσιογράφο Γιάννη Πρετεντέρη, πληροφορούμαι ότι είχε στις αρχές της προηγούμενης βδομάδας (αρχές Σεπτέμβρη) ο πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας, που το τελευταίο διάστημα προσπαθεί να κλείσει διαφορά μέτωπα του παρελθόντος. Βλέπετε η στρατηγική Καρτερού, όχι μόνο δεν βοήθησε τον τέως πρωθυπουργό, αλλά απεναντίας τον περιθωριοποί-*

συνάντηση ***Αλέξη Τσίπρα*** και ***Σταύρου Ψυχάρη*** την 4η Ιουλίου 2014:

«Στην καρδιά του καλοκαιριού του 2014, πίσω από τις ημίκλειστες γρίλιες του παραθύρου ενός κομματικού γραφείου, ένας ανερχόμενος πολιτικός ηγέτης, αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε μια χώρα της ευρωζώνης, που είχε μόλις κατορθώσει να κερδίσει τις ευρωεκλογές της 25ης Μαΐου 2014 και ετοιμαζόταν να εισέλθει στην τελική ευθεία για τη δημοκρατική… «κατάληψη» της εξουσίας, συζητούσε προβληματισμένος με έναν από τους εξ απορρήτων συνομιλητές του.

– «Αυτός ο ιστορικός εκδότης ζήτησε πάλι να με συναντήσει. Δέχτηκα, συναντηθήκαμε και μιλήσαμε για όλα».

– «Και τι σας ζήτησε, κύριε πρόεδρε;».

– «Το πιστεύεις ότι δεν μου ζήτησε τίποτα; Αντίθετα, του έδωσα εγώ…».

– «Τι του δώσατε;».

– «Του είπα πως όταν κερδίσουμε την εξουσία θα του χαρίσω τα δάνεια της εκδοτικής επιχείρησής του και επίσης θα δώσω στον ίδιο ολόκληρο το κανάλι στο οποίο συμμετέχει. Αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να μη με υποστηρίζει, ούτε με τις εφημερίδες ούτε με το κανάλι του. Τι άλλο να κάνω;».

Στις 5 Μαρτίου του 2016 το ΒΗΜΑ επανέρχεται:

«***Αλησμόνητα έχουν μείνει τα επίμονα αιτήματα για την απομάκρυνση του πιο εμβληματικού δημοσιογράφου μεγάλου καναλιού και την αντικατάστασή του από βετεράνο δημοσιογράφο και πολιτικό (που αργότερα ανέλαβε κορυφαία θέση στις μυστικές υπηρεσίες)***. Έντονα συζητήθηκε η μάταιη προσπάθεια του προέδρου να πείσει μια καλή φίλη του, μια ικανή δημοσιογράφο με βραχνή φωνή και μοιραία μάτια, να δεχθεί να «αποσταλεί» σε μεγάλο κανάλι για να μεταδίδει καθημερινά τις κομματικές

*ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην **εθνική οικονομία**, στην **αμυντική ικανότητα της χώρας** ή στη **δημόσια υγεία** τιμωρείται με φυλάκιση και πρόστιμο».*

Ώστε είναι προστατευόμενο έννομο αγαθό η «εμπιστοσύνη στη δημόσια υγεία»; Και γιατί τόσες περικοκλάδες; Γιατί δεν ποινικοποιούν ευθέως την άρνηση εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, ακόμα καλύτερα στα εμβόλια και όχι στα εμβόλια, γενικώς, αλλά σε εμβόλια συγκεκριμένων πολυεθνικών, για συγκεκριμένη νόσο;

Κατά τα άλλα, εννοείται, πως συμφωνούμε απόλυτα με τον κολασμό οποιουδήποτε αφήσει υπαινιγμό για την πορεία της εθνικής οικονομίας. Μετά από δέκα χρόνια διάσωσης και με το λόγο χρέος/ΑΕΠ να έχει σκαρφαλώσει στο 236% (πτωχεύσαμε αν θυμάστε με 120% χρέος προς ΑΕΠ το 2010...) στην κορυφή της λίστας με τις πιο υπερχρεωμένες χώρες στον πλανήτη, ποιό υποχθόνιο αντεθνικό «υποκείμενο» τολμά να αμφισβητήσει τα άλματα προόδου που έχουν γίνει από τότε;

Διπλή Χειραγώγηση

Στις ΗΠΑ συχνά λέγεται ότι καλύτερα να σκοτώσεις κάποιον παρά να σε πιάσουν να χειραγωγείς μετοχές στο χρηματιστήριο. Το έγκλημα αυτό κατατάσσεται στην κατηγορία C των felonies (απατών) και οι ποινές καθόλου σπάνια μπορεί να φτάσουν τα είκοσι χρόνια κάθειρξη (χωρίς έκτιση των ⅗), επιπλέον ποινή 3 ετών κατ' οίκον περιορισμού, ενώ επίσης εγείρονται πρόστιμα ως το ύψος των 5.000.000 USD. Αυτά στις ΗΠΑ, διότι στην Ελλάδα γίνεται αυτό μέρα μεσημέρι και μάλιστα στην μεγαλύτερη βιομηχανία της χώρας, τη ΔΕΗ ακολουθώντας, όπως είπαν οι κράχτες, το παράδειγμα της Alpha Bank.

Η περασμένη Πέμπτη 23 Σεπτεμβρίου κούς» επενδυτές με αποτέλεσμα τη σοβαρή πτώση της τιμής της. Η αγορά Παραγώγων (ξεχωριστή από την αγορά μετοχών) δείχνει κάτι περίεργο. Σύμφωνα με τον ειδικευμένο τύπο, μέχρι τις 9 Σεπτεμβρίου το συμβόλαιο μελλοντικής εκπλήρωσης (ΣΜΕ) λήξης Δεκεμβρίου 2021 της ΔΕΗ είχε **ισχνό ή μηδενικό όγκο συναλλαγών**. Ξαφνικά από τις 9/9, και ειδικά **από τις 13 Σεπτεμβρίου και μετά**, ο όγκος και ο αριθμός των συναλλαγών στο Παράγωγο της ΔΕΗ εκτινάχθηκε και διατηρήθηκε στα ύψη μέχρι και την ανακοίνωση της αύξησης κεφαλαίου.

Πολλοί έσπευσαν να αποδώσουν το διπλό φαινόμενο σε διεθνείς ανησυχίες για την κατάσταση του ενεργειακού τοπίου στην ευρώπη. Οι απορίες λύθηκαν με την ανακοίνωση ΑΜΚ από πλευράς της ΔΕΗ την 23η Σεπτεμβρίου, όχι μέσω της παραδοσιακής διαδικασίας των δικαιωμάτων προτίμησης, αλλά μέσω βιβλίου προσφορών στην Ελλάδα και σε ξένους θεσμικούς επενδυτές, στα πρότυπα των ΑΜΚ, που πραγματοποίησαν νωρίτερα φέτος οι Τράπεζες Πειραιώς και Alpha Bank, χωρίς να έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην ΑΜΚ ούτε το δημόσιο, ούτε οι μικρομέτοχοι, θεσμικοί και μη.

Κατέστη, λοιπόν, φανερό στους προδομένους μικροεπενδυτές από τη ΔΕΗ και την κυβέρνηση (προσωπικά τον πρωθυπουργό) ότι στα πλαίσια «βολιδοσκοπήσεων» της εταιρείας με αμερικάνικα χρηματιστηριακά *funds* ανταλλάχθηκαν σειρά από ευαίσθητες πληροφορίες, όχι από φήμες, όπως θα περιμέναμε, αλλά επισήμως! Η διοίκηση της εταιρείας αναφέρθηκε με δελτίο τύπου στη «**συνήθη εμπιστευτική διαδικασία βολιδοσκόπησης αγοράς-wall crossing...**».

Τα εν λόγω funds (**Goldman sachs**), αξιοποιώντας την αυτή προνομιακή πληροφόρηση κερδοσκόπησαν διπλά: κερδοσκόπησαν και ανοίγοντας θέσεις στο Παράγωγο της ΔΕΗ και ρευστοποιώντας

*το βάρος της ευθύνης. Για να **σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα**».*

Αλέξης Τσίπρας ΔΕΘ, 2021

Και τον Πρετεντέρη θα δω και το κέφι μου θα κάνω...
Ποιος είμαι τέλος πάντων, δοξάστε με...

Σύμφωνα με την ιστοσελίδα *powergame.gr* του Γιάννη Κουρτάκη: *«Συνάντηση με τον έγκριτο δημοσιογράφο Γιάννη Πρετεντέρη, πληροφορούμαι ότι είχε στις αρχές της προηγούμενης βδομάδας (αρχές Σεπτέμβρη) ο πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας, που το τελευταίο διάστημα προσπαθεί να κλείσει διαφορά μέτωπα του παρελθόντος. Βλέπετε η στρατηγική Καρτερού, όχι μόνο δεν βοήθησε τον τέως πρωθυπουργό, αλλά απεναντίας τον περιθωριοποίησε στο σύστημα των media. Ο Τσίπρας με μεγάλη χρονοκαθυστέρηση προφανώς αναγνώρισε την παρεμβατικότητα του αρθρογράφου των "Νέων" και σχολιαστή του κεντρικού δελτίου στο Mega. Όπως αντιλαμβάνεστε, είναι σχετικά δύσκολο να πληροφορηθεί κανείς το περιεχόμενο της κουβέντας των δυο ανδρών».*

Το δημοσίευμα επιβεβαίωσε στην συνέχεια και η *Εφημερίδα των Συντακτών* και το *Ποντίκι* προφανώς ελέγχοντας την εγκυρότητά του από την ίδια την *Κουμουνδού-*

– «Και τι σας ζήτησε, κύριε πρόεδρε;».
– «Το πιστεύεις ότι δεν μου ζήτησε τίποτα; Αντίθετα, του έδωσα εγώ...».
– «Τι του δώσατε;».
– «Του είπα πως όταν κερδίσουμε την εξουσία θα του χαρίσω τα δάνεια της εκδοτικής επιχείρησής του και επίσης θα δώσω στον ίδιο ολόκληρο το κανάλι στο οποίο συμμετέχει. Αλλά παρ' όλα αυτά εξακολουθεί να μη με υποστηρίζει, ούτε με τις εφημερίδες ούτε με το κανάλι του. Τι άλλο να κάνω;».

Στις 5 Μαρτίου του 2016 το ΒΗΜΑ επανέρχεται:

*«**Αλησμόνητα έχουν μείνει τα επίμονα αιτήματα για την απομάκρυνση του πιο εμβληματικού δημοσιογράφου μεγάλου καναλιού και την αντικατάστασή του από βετεράνο δημοσιογράφο και πολιτικό (που αργότερα ανέλαβε κορυφαία θέση στις μυστικές υπηρεσίες)**. Έντονα συζητήθηκε η μάταιη προσπάθεια του προέδρου να πείσει μια καλή φίλη του, μια ικανή δημοσιογράφο με βραχνή φωνή και μοιραία μάτια, να δεχθεί να «αποσταλεί» σε μεγάλο κανάλι για να μεταδίδει καθημερινά τις κομματικές θέσεις. Όπως για όλα τα ζητήματα, έτσι και για τη διαχείριση του Τύπου ο πολιτικός εφάρμοζε τη λεγόμενη «διπλή στρατηγική», που τίμησε διεθνώς η κομμουνιστική Αριστερά: Δημοσίως συντηρούσε την εικόνα των μέσων ως «εχθρών του λαού» και ιδιωτικώς απαιτούσε από τους ιδιοκτήτες τους να προβάλλουν θετικά τις θέσεις και τις πρωτοβουλίες του κόμματος!»*

(Ο πρόεδρος και οι άλλες γάτες επί σκηνής, **Βήμα**, 5-3-2016, *Παύλος Παπαδόπουλος*).

il Fatto Quotidiano.it ☰ SEZIONI BLOG FATTO TV ABBONATI FQ SHOP

Grecia, giornalista ed ex portavoce di Papandreou a capo dei Servizi Segreti

Media & Regime

Ex parlamentare europeo, Yiannis Roubatis si si è formato negli Stati Uniti dove è stato anche corrispondente del quotidiano To Vima

di Francesco De Palo | 2 febbraio 2015 COMMENTI

Η ιταλική εφημερίδα Il Fatto Quotidiano σε εκτενές ρεπορτάζ της είχε αναφερθεί τότε στην κίνηση του Τσίπρα να τοποθετήσει στην θέση του νέου διοικητή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, τον πρώην εκπρόσωπο τύπο και ευρωβουλευτή του Πασοκ επί Ανδρέα Παπανδρέου, Γ. Ρουμπάτη.

Με άλλα λόγια, ο Τσίπρας απαιτούσε από τον Ψυχάρη να αντικαταστήσει τον Γ. Πρετεντέρη με τον Γιάννη Ρουμπάτη, τον οποίο στην συνέχεια τοποθέτησε στην θέση του διοικητή της ΕΥΠ. Και όχι μην μπείτε στον πειρασμό να σκεφτείτε, αυτό που νομίζουμε, ότι δηλαδή μπορούν να έχουν σχέση οι δημοσιογράφοι με τις μυστικές υπηρεσίες. Γίνονται αυτά τα πράγματα, δεν γίνονται... Απλά μπερδεύτηκε λίγο η «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση, λόγω απειρίας...

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στην πρόσφατη ***συνάντηση Τσίπρα-Πρετεντέρη*** και ας δούμε τι έγραφε προ ημερών (26-9-2021) ο τελευταίος στο *Βήμα* μ' αφορμή τις ομιλίες στην ΔΕΘ στην στήλη που διατηρεί με τον τίτλο *Εμπιστευτικά* (εμπιστευτικά προφανώς είναι και αυτά που είπε με τον πρόεδρο Αλέξη ο ...λειτουργός της ενημέρωσης). «*Με άλλα λόγια, ακόμη*

μοιραία θα θέσει επί τάπητος ζητήματα ρυθμίσεων και προσωπικών δεδομένων, τα οποία θα απορρίψουν πολλές εταιρείες υποστηρίζοντας ότι δεν μπορούν να ανοίξουν και να λειτουργήσουν ξανά χωρίς τον κίνδυνο νέων κρουσμάτων (όντας σε ορισμένες περιπτώσεις υπεύθυνες γι' αυτά), παρά μόνο αν αυξήσουν την ψηφιακή παρακολούθηση. Θα προβάλλουν την υγεία και την ασφάλεια ως δικαιολογία για την αυξημένη παρακολούθηση του εργατικού δυναμικού τους».

Έτσι, όχι μόνο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα εργαλεία παρακολούθησης θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και μετά την «κρίση» του κορωναϊού, ακόμη και μετά την μαζική χρήση του εμβολίου, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι η παρακολούθηση αυτή θα ενταθεί με κάθε ψηφιακό τρόπο. Το ίδιο ακριβώς, άλλωστε, συνέβη ύστερα από την 11η Σεπτέμβρη, όταν τα θεωρούμενα εκείνη την εποχή «ακραία» και έκτακτα μέτρα πολύ σύντομα πέρασαν στην σφαίρα της «κανονικότητας». Η «πανδημία» ήδη αποτελεί ένα ορόσημο στην ιστορία της παρακολούθησης τεράστιων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού από τα κράτη, τα οποία δεν περνούν, απλά, στο επόμενο «επίπεδο», αλλά σε άγνωστο αριθμό επόμενων «επιπέδων»...

«Παρ' όλο που απέφυγε πιο σοβαρά θέματα ψυχικής υγείας, μεγάλη μερίδα του παγκόσμιου πληθυσμού μοιραία θα υποφέρει από στρες σε ποικίλους βαθμούς. Πρώτα απ' όλα για εκείνους που είναι επιρρεπείς σε ψυχικά προβλήματα, οι εγγενείς στην αντίδραση έναντι του κορωναϊού δοκιμασίες (εγκλεισμός, απομόνωση, άγχος) θα είναι πιο βαριές. Κάποιοι θα τα βγάλουν πέρα με την καταιγίδα, αλλά για ορισμένα άτομα η διαγνωσμένη κατάθλιψη ή το άγχος θα μπορούσαν να κλιμακωθούν σε οξύ κλινικό επεισόδιο».

Η πρωτοφανής σε κλίμακα φυλάκιση (καραντίνα, αποκλεισμοί περιοχών, απαγορεύσεις κυκλοφορίας) τεράστιων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού, όχι μόνο αποτέλεσε ένα αδιανόητο ακόμα και για την κυριαρχία παγκόσμιο πείραμα, αλλά και μια κατάσταση με ανυπολόγιστες

ήδη υπάρχουσα βίαιη συμπεριφορά, αφήνοντας ελάχιστη ή καμία δυνατότητα ανάπαυλας εκτός σπιτιού για τα θύματα και τα παιδιά τους».

Το μέγεθος των συνεπειών φανερώνουν προβολές του *Ταμείου του ΟΗΕ* για τον Πληθυσμό, οι οποίες καταδεικνύουν ότι με αύξηση της οικιακής βίας κατά 20% στις περιόδους γενικευμένης καραντίνας θα έχουμε 15 εκατομμύρια περισσότερες περιπτώσεις βίας που θα εκδηλωθούν από οικεία πρόσωπα, εφ' όσον η καραντίνα διαρκούσε το 2020 τρεις μήνες, 31 εκατομμύρια περισσότερες αν ο εγκλεισμός διαρκούσε 6 μήνες. Τα στοιχεία αυτά, λοιπόν, ήταν σε γνώση, όπως και οι συνέπειες ενός παρατεταμένου εγκλεισμού, σε εκείνους που τον επέβαλλαν εγκληματικά. Αυτοί οι ίδιοι προκάλεσαν τόσο πόνο σε εκατομμύρια ανθρώπους, είναι οι ίδιοι που ευθύνονται για την έξαρση των δολοφονιών εξ αιτίας της έξαρσης της συγκεκριμένης βίας και ειδικά κατά των γυναικών και είναι οι ίδιοι που έρχονται να χορηγήσουν το «φάρμακο» αυστηροποιώντας την νομοθεσία!!!

Σημειωτέον, ότι η επιβολή της διαδικτυακής επίδρασης ως κυρίαρχης στις ανθρώπινες επαφές επιτείνει τις ψυχικές ασθένειες, ενώ, επίσης, τα θύματα εγκλεισμού του παγκόσμιου πληθυσμού

Ex parlamentare europeo, Yiannis Roubatis si si è formato negli Stati Uniti dove è stato anche corrispondente del quotidiano To Vima

di Francesco De Palo | 2 febbraio 2015 COMMENTI

Η ιταλική εφημερίδα Il Fatto Quotidiano σε εκτενές ρεπορτάζ της είχε αναφερθεί τότε στην κίνηση του Τσίπρα να τοποθετήσει στην θέση του νέου διοικητή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, τον πρώην εκπρόσωπο τύπο και ευρωβουλευτή του Πασοκ επί Ανδρέα Παπανδρέου, Γ. Ρουμπάτη.

Με άλλα λόγια, ο Τσίπρας απαιτούσε από τον Ψυχάρη να αντικαταστήσει τον Γ. Πρετεντέρη με τον Γιάννη Ρουμπάτη, τον οποίο στην συνέχεια τοποθέτησε στην θέση του διοικητή της ΕΥΠ. Και όχι μην μπείτε στον πειρασμό να σκεφτείτε, αυτό που νομίζουμε, ότι δηλαδή μπορούν να έχουν σχέση οι δημοσιογράφοι με τις μυστικές υπηρεσίες. Γίνονται αυτά τα πράγματα, δεν γίνονται... Απλά μπερδεύτηκε λίγο η «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση, λόγω απειρίας...

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στην πρόσφατη ***συνάντηση Τσίπρα-Πρετεντέρη*** και ας δούμε τι έγραφε προ ημερών (26-9-2021) ο τελευταίος στο *Βήμα* μ' αφορμή τις ομιλίες στην ΔΕΘ στην στήλη που διατηρεί με τον τίτλο *Εμπιστευτικά* (εμπιστευτικά προφανώς είναι και αυτά που είπε με τον πρόεδρο Αλέξη ο ...λειτουργός της ενημέρωσης). «*Με άλλα λόγια, ακόμη κι αν η αντιπολίτευση παρεξήγησε τα πράγματα, εξήγηση δεν δόθηκε. Αλλά αν δεν διαγνώσεις σωστά μια διαμορφωμένη κατάσταση (διαμορφωμένη μάλιστα εδώ και καιρό) πολύ δύσκολα θα την αλλάξεις. Τόσο τους κόβει, θα μου πείτε. Δεν είναι έτσι... Διότι μπορεί η εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας να εξαρτάται πρωτίστως από την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά και ο αντίλογος στην κυβέρνηση είναι συστατικό της ίδιας εύρυθμης λειτουργίας. Διαφορετικά, η αδυναμία της αντιπολίτευσης καταντάει αδυναμία της δημοκρατίας*».

Μάλιστα. Απ' ότι καταλάβαμε ο Πρετεντέρης έχει αγωνία για την λειτουργία της δημοκρατίας εξαιτίας της αδυναμίας των Συριζαίων να διαγνώσουν «μια διαμορφωμένη κατάσταση». Γι' αυτό επειδή, δηλαδή, σκέφτεται και αγωνιά για τους θεσμούς, είπε να πάει να τα πει με τον παλιόφιλο τον Αλέξη τον Τσίπρα μπας και τον φωτίσει. Μασκαρά, Πρετεντέρη Μασκαρά...

Εμάς πάντως ούτε που μας περνάει από τον μυαλό ότι η ***συνάντηση Τσίπρα-Πρετεντέρη*** (με την μεσολάβηση άραγε ποιου έγινε;) για να διευθετηθούν "ορισμένα θέματα" που αφορούν την ανεξάρτητη δημοσιογραφία, που πρεσβεύει ο ***Πρετεντέρης***, αποτελεί ***μέρος μιας ευρύτερης συμφωνίας***

ρακολούθηση του εργατικού δυναμικού τους».

Έτσι, όχι μόνο δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα εργαλεία παρακολούθησης θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και μετά την «κρίση» του κορωναϊού, ακόμη και μετά την μαζική χρήση του εμβολίου, αλλά το μόνο σίγουρο είναι ότι η παρακολούθηση αυτή θα ενταθεί με κάθε ψηφιακό τρόπο. Το ίδιο ακριβώς, άλλωστε, συνέβη ύστερα από την 11η Σεπτέμβρη, όταν τα θεωρούμενα εκείνη την εποχή «ακραία» και έκτακτα μέτρα πολύ σύντομα πέρασαν στην σφαίρα της «κανονικότητας». Η «πανδημία» ήδη αποτελεί ένα ορόσημο στην ιστορία της παρακολούθησης τεράστιων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού από τα κράτη, τα οποία δεν περνούν, απλά, στο επόμενο «επίπεδο», αλλά σε άγνωστο αριθμό επόμενων «επιπέδων»...

«Παρ' όλο που απέφυγε πιο σοβαρά θέματα ψυχικής υγείας, μεγάλη μερίδα του παγκόσμιου πληθυσμού μοιραία θα υποφέρει από στρες σε ποικίλους βαθμούς. Πρώτα απ' όλα για εκείνους που είναι επιρρεπείς σε ψυχικά προβλήματα, οι εγγενείς στην αντίδραση έναντι του κορωναϊού δοκιμασίες (εγκλεισμός, απομόνωση, άγχος) θα είναι πιο βαριές. Κάποιοι θα τα βγάλουν πέρα με την καταιγίδα, αλλά για ορισμένα άτομα η διαγνωσμένη κατάθλιψη ή το άγχος θα μπορούσαν να κλιμακωθούν σε οξύ κλινικό επεισόδιο».

Η πρωτοφανής σε κλίμακα φυλάκιση (καραντίνα, αποκλεισμοί περιοχών, απαγορεύσεις κυκλοφορίας) τεράστιων τμημάτων που παγκόσμιου πληθυσμού, όχι μόνο αποτέλεσε ένα αδιανόητο ακόμα και για την κυριαρχία παγκόσμιο πείραμα, αλλά και μια κατάσταση με ανυπολόγιστες συνέπειες στην ψυχική και σωματική υγεία δισεκατομμυρίων ανθρώπων, που δήθεν προστατεύτηκαν δοκιμάζοντας τον εφιάλτη του εγκλεισμού. Οι εμπνευστές των πρωτοφανών απαγορευτικών της ελευθερίας μέτρων αγνοούσαν τις συνέπειες στην ψυχική και σωματική υγεία μεγάλης μερίδας του παγκόσμιου πληθυσμού; Φυσικά και γνώριζαν. Τον Μάρτιο του 2020, η ιατρική επιθεώρηση *The Lancet* δημοσίευσε μια μελέτη, που προειδοποιούσε για το μέγεθος και την έκταση των προβλημάτων ψυχικής υγείας που θα προκληθούν από τον εγκλεισμό, και τα οποία φυσικά δεν θα εξαφανιστούν δια μαγείας μετά το πέρας των απαγορευτικών μέτρων, αφού είναι εύκολα κατανοητό ότι οι φοβίες με τις οποίες μπολιάστηκαν τόσοι και τόσοι άνθρωποι θα τους ακολουθούν σε

ήδη υπάρχουσα βίαιη συμπεριφορά, αφήνοντας ελάχιστη ή καμία δυνατότητα ανάπαυλας εκτός σπιτιού για τα θύματα και τα παιδιά τους».

Το μέγεθος των συνεπειών φανερώνουν προβολές του *Ταμείου του ΟΗΕ* για τον Πληθυσμό, οι οποίες καταδεικνύουν ότι με αύξηση της οικιακής βίας κατά 20% στις περιόδους γενικευμένης καραντίνας θα έχουμε 15 εκατομμύρια περισσότερες περιπτώσεις βίας που θα εκδηλωθούν από οικεία πρόσωπα, εφ' όσον η καραντίνα διαρκούσε το 2020 τρεις μήνες, 31 εκατομμύρια περισσότερες αν ο εγκλεισμός διαρκούσε 6 μήνες. Τα στοιχεία αυτά, λοιπόν, ήταν σε γνώση, όπως και οι συνέπειες ενός παρατεταμένου εγκλεισμού, σε εκείνους που τον επέβαλλαν εγκληματικά. Αυτοί οι ίδιοι προκάλεσαν τόσο πόνο σε εκατομμύρια ανθρώπους, είναι οι ίδιοι που ευθύνονται για την έξαρση των δολοφονιών εξ αιτίας της έξαρσης της συγκεκριμένης βίας και ειδικά κατά των γυναικών και είναι οι ίδιοι που έρχονται να χορηγήσουν το «φάρμακο» αυστηροποιώντας την νομοθεσία!!!

Σημειωτέον, ότι η επιβολή της διαδικτυακής επίδρασης ως κυρίαρχης στις ανθρώπινες επαφές επιτείνει τις ψυχικές ασθένειες, ενώ, επίσης, τα βιώματα εγκλεισμού του παγκόσμιου πληθυσμού θα έχουν ανυπολόγιστες συνέπειες και στην σωματική τους υγεία λόγω της απαγόρευσης μετακίνησης σε φυσικό περιβάλλον και την συνήθεια ακινητοποίησης σε κλειστούς χώρους, η οποία δεν θα αποβληθεί από σημαντική μερίδα ανθρώπων που ήδη είχαν παρόμοιες τάσεις.

Όσοι, λοιπόν, συνεχίζουν να κρύβονται πίσω από το δάκτυλό τους, ας σκεφτούν ότι η πλέον επικίνδυνη «μόλυνση» δεν είναι άλλη από εκείνη της εγκόλπωσης των εξουσιαστικών αφηγημάτων και μάλιστα από επαναστατική σκοπιά. Είμασταν, είμαστε και θα είμαστε αρνητές αυτών των εξουσιαστικών αφηγημάτων, της «κριτικής» που αφήνει αλώβητους τους κυριαρχικούς σχεδιασμούς, τα προτάγματα που κηρύσσουν τον επαναστατικό χαρακτήρα της επιβολής υποχρεωτικού, καθολι-

σωπο τύπο και ευρωβουλευτή του Πασοκ επί Ανδρέα Παπανδρέου, Γ. Ρουμπάτη.

Με άλλα λόγια, ο Τσίπρας απαιτούσε από τον Ψυχάρη να αντικαταστήσει τον Γ. Πρετεντέρη με τον Γιάννη Ρουμπάτη, τον οποίο στην συνέχεια τοποθέτησε στην θέση του διοικητή της ΕΥΠ. Και όχι μην μπείτε στον πειρασμό να σκεφτείτε, αυτό που νομίζουμε, ότι δηλαδή μπορούν να έχουν σχέση οι δημοσιογράφοι με τις μυστικές υπηρεσίες. Γίνονται αυτά τα πράγματα, δεν γίνονται... Απλά μπερδεύτηκε λίγο η «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνηση, λόγω απειρίας...

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στην πρόσφατη ***συνάντηση Τσίπρα-Πρετεντέρη*** και ας δούμε τι έγραφε προ ημερών (26-9-2021) ο τελευταίος στο *Βήμα* μ' αφορμή τις ομιλίες στην ΔΕΘ στην στήλη που διατηρεί με τον τίτλο *Εμπιστευτικά* (εμπιστευτικά προφανώς είναι και αυτά που είπε με τον πρόεδρο Αλέξη ο ...λειτουργός της ενημέρωσης). «*Με άλλα λόγια, ακόμη κι αν η αντιπολίτευση παρεξήγησε τα πράγματα, εξήγηση δεν δόθηκε. Αλλά αν δεν διαγνώσεις σωστά μια διαμορφωμένη κατάσταση (διαμορφωμένη μάλιστα εδώ και καιρό) πολύ δύσκολα θα την αλλάξεις. Τόσο τους κόβει, θα μου πείτε. Δεν είναι έτσι... Διότι μπορεί η εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας να εξαρτάται πρωτίστως από την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά και ο αντίλογος στην κυβέρνηση είναι συστατικό της ίδιας εύρυθμης λειτουργίας. Διαφορετικά, η αδυναμία της αντιπολίτευσης καταντάει αδυναμία της δημοκρατίας*».

Μάλιστα. Απ' ότι καταλάβαμε ο Πρετεντέρης έχει αγωνία για την λειτουργία της δημοκρατίας εξαιτίας της αδυναμίας των Συριζαίων να διαγνώσουν «μια διαμορφωμένη κατάσταση». Γι' αυτό επειδή, δηλαδή, σκέφτεται και αγωνιά για τους θεσμούς, είπε να πάει να τα πει με τον παλιόφιλο τον Αλέξη τον Τσίπρα μπας και τον φωτίσει. Μασκαρά, Πρετεντέρη Μασκαρά...

Εμάς πάντως ούτε που μας περνάει από τον μυαλό ότι η ***συνάντηση Τσίπρα-Πρετεντέρη*** (με την μεσολάβηση άραγε ποιου έγινε;) για να διευθετηθούν «ορισμένα θέματα» που αφορούν την ανεξάρτητη δημοσιογραφία, που πρεσβεύει ο ***Πρετεντέρης***, αποτελεί ***μέρος μιας ευρύτερης συμφωνίας ΝΔ και Συριζα***. Μιας συμφωνίας που έχει την πινακίδα «συναίνεση», μέρος της αποτελεί η απομάκρυνση ***Χρυσοχοΐδη*** (πρόσκαιρη;), η υπόσχεση του Συριζα για ήπια αντιπολίτευση, όχι μόνο σε ζητήματα που αφορούν την διαχείριση της «πανδημίας», αλλά και γενικότερα, που αφορούν τον κοινωνικό χώρο, και βέβαια η διευθέτηση του χρόνου των εκλογών.

Α, πα πα, αυτά τα λένε οι «συνωμωσιολόγοι» και εμείς φτύνουμε στον κόρφο μας και μόνο που τους υποψιαζόμαστε...

Λεόν

«*Παρ' όλο που απέφυγε πιο σοβαρά θέματα ψυχικής υγείας, μεγάλη μερίδα του παγκόσμιου πληθυσμού μοιραία θα υποφέρει από στρες σε ποικίλους βαθμούς. Πρώτα απ' όλα για εκείνους που είναι επιρρεπείς σε ψυχικά προβλήματα, οι εγγενείς στην αντίδραση έναντι του κορωναϊού δοκιμασίες (εγκλεισμός, απομόνωση, άγχος) θα είναι πιο βαριές. Κάποιοι θα τα βγάλουν πέρα με την καταιγίδα, αλλά για ορισμένα άτομα η διαγνωσμένη κατάθλιψη ή το άγχος θα μπορούσαν να κλιμακωθούν σε οξύ κλινικό επεισόδιο*».

Η πρωτοφανής σε κλίμακα φυλάκιση (καραντίνα, αποκλεισμοί περιοχών, απαγορεύσεις κυκλοφορίας) τεράστιων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού, όχι μόνο αποτέλεσε ένα αδιανόητο ακόμα και για την κυριαρχία παγκόσμιο πείραμα, αλλά και μια κατάσταση με ανυπολόγιστες συνέπειες στην ψυχική και σωματική υγεία δισεκατομμυρίων ανθρώπων, που δήθεν προστατεύτηκαν δοκιμάζοντας τον εφιάλτη του εγκλεισμού. Οι εμπνευστές των πρωτοφανών απαγορευτικών της ελευθερίας μέτρων αγνοούσαν τις συνέπειες στην ψυχική και σωματική υγεία μεγάλης μερίδας του παγκόσμιου πληθυσμού; Φυσικά και γνώριζαν. Τον Μάρτιο του 2020, η ιατρική επιθεώρηση *The Lancel* δημοσίευσε μια μελέτη, που προειδοποιούσε για το μέγεθος και την έκταση των προβλημάτων ψυχικής υγείας που θα προκληθούν από τον εγκλεισμό, και τα οποία φυσικά δεν θα εξαφανιστούν δια μαγείας μετά το πέρας των απαγορευτικών μέτρων, αφού είναι εύκολα κατανοητό ότι οι φοβίες με τις οποίες μπολιάστηκαν τόσοι και τόσοι άνθρωποι θα τους ακολουθούν σε κάθε βήμα της κοινωνικής τους ζωής για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα.

«***Με τις καραντίνες, συνενώθηκαν όλα τα απαραίτητα συστατικά για μια αύξηση της οικιακής βίας: απομόνωση από φίλους, την ευρύτερη οικογένεια και την εργασία, συνεχής εποπτεία και φυσικά εγγύτητα με βίαιους συντρόφους (που και οι ίδιοι συχνά βιώνουν μεγάλο στρες) και περιορισμένη ή ανύπαρκτη δυνατότητα απόδρασης από το περιβάλλον αυτό. Οι συνθήκες του καθολικού εγκλεισμού μεγιστοποίησαν την*** ραντίνας θα έχουμε 15 εκατομμύρια περισσότερες περιπτώσεις βίας που θα εκδηλωθούν από οικεία πρόσωπα, εφ' όσον η καραντίνα διαρκούσε το 2020 τρεις μήνες, 31 εκατομμύρια περισσότερες αν ο εγκλεισμός διαρκούσε 6 μήνες. Τα στοιχεία αυτά, λοιπόν, ήταν σε γνώση, όπως και οι συνέπειες ενός παρατεταμένου εγκλεισμού, σε εκείνους που τον επέβαλλαν εγκληματικά. Αυτοί οι ίδιοι προκάλεσαν τόσο πόνο σε εκατομμύρια ανθρώπους, είναι οι ίδιοι που ευθύνονται για την έξαρση των δολοφονιών εξ αιτίας της έξαρσης της συγκεκριμένης βίας και ειδικά κατά των γυναικών και είναι οι ίδιοι που έρχονται να χορηγήσουν το «φάρμακο» αυστηροποιώντας την νομοθεσία!!!

Σημειωτέον, ότι η επιβολή της διαδικτυακής επίδρασης ως κυρίαρχης στις ανθρώπινες επαφές επιτείνει τις ψυχικές ασθένειες, ενώ, επίσης, τα βιώματα εγκλεισμού του παγκόσμιου πληθυσμού θα έχουν ανυπολόγιστες συνέπειες και στην σωματική τους υγεία λόγω της απαγόρευσης μετακίνησης σε φυσικό περιβάλλον και την συνήθεια ακινητοποίησης σε κλειστούς χώρους, η οποία δεν θα αποβληθεί από σημαντική μερίδα ανθρώπων που ήδη είχαν παρόμοιες τάσεις.

Όσοι, λοιπόν, συνεχίζουν να κρύβονται πίσω από το δάκτυλό τους, ας σκεφτούν ότι η πλέον επικίνδυνη «μόλυνση» δεν είναι άλλη από εκείνη της εγκόλπωσης των εξουσιαστικών αφηγημάτων και μάλιστα από επαναστατική σκοπιά. Είμασταν, είμαστε και θα είμαστε αρνητές αυτών των εξουσιαστικών αφηγημάτων, της «κριτικής» που αφήνει αλώβητους τους κυριαρχικούς σχεδιασμούς, τα προτάγματα που κηρύσσουν τον επαναστατικό χαρακτήρα της επιβολής υποχρεωτικού, καθολικού και μόνιμου εμβολιασμού του πληθυσμού, καθώς και της αποδοχής της επιβολής των «πράσινων διαβατηρίων».

Γιατί δεν είχαμε και ούτε σκοπεύουμε να έχουμε καμμία εμπιστοσύνη στους κύριους και μοναδικούς υπεύθυνους του «κακού» που μας βρήκε, ενώ αντίθετα διατηρούμε απέραντη εμπιστοσύνη, εκτίμηση και σεβασμό σ' όσους διατηρούν αδιαπραγμάτευτα την ανθρωπινότητά τους παρά το όποιο κόστος τούς επιβάλλεται.

Συσπείρωση Αναρχικών

Οι Μπίζνες και η Διαχείριση στην πυρόπληκτη Β. Εύβοια ...
... αλλά και η Συνέλευση Αγώνα που επιμένει

Ίσως θυμάστε οι περισσότεροι τις πρώτες ημέρες της εκλογής του Γ.Α. Παπανδρέου στην πρωθυπουργία το 2009, και το περιβαλλοντικό μάρκετινγκ που αναπτυσσόταν μέσω των μμε. Μας μιλούσαν διαρκώς για την καθαρή «πράσινη» ενέργεια και τα «υβριδικά»-οικολογικά βουλευτικά αυτοκίνητα. Ένα μπαράζ ελκυστικής φρασεολογίας με όρους πιασάρικους για τους πολλούς. Ακριβώς αυτά θυμηθήκαμε, και αισθανθήκαμε ότι τα έχουμε ξαναζήσει, ακούγοντας τον Σταύρο Μπένο, εκλεκτό του Κυρ. Μητσοτάκη, για την ανασυγκρότηση της πυρόπληκτης Β. Εύβοιας. Λαλίστατος και με την παρουσία υφυπουργών, βουλευτών, του περιφερειάρχη Στερεάς και δημάρχων ανέπτυξε το project του Κράτους. Ταυτόχρονα τοποθέτησε σε υφυπουργείο τον βορειοευβοέα και «από τζάκι» Σίμο Κεδίκογλου ώστε να μειωθούν οι κραδασμοί στο εσωτερικό του κόμματος και σχεδόν όλοι να είναι ευχαριστημένοι και χορτασμένοι κατά τη διαχείριση. Κάτι φωνές από την Περιφέρεια για «καπελώματα» από την Επιτροπή Μπένου θα σιγήσουν εν ευθέτω χρόνω. Οι φωνασκίες από δημάρχους-αντιπεριφερειάρχες-περιφερειάρχη σχετίζονται με το πόπολο και τους πελάτες-ψηφοφόρους τους. Δεν έχουν καμία ουσιαστική διεκδικητική αναφορά αλλά λειτουργούν ως οι ενδιάμεσοι και άμεσοι φορείς και διαχειριστές της εξουσίας. Εμφανίζονται ως λαϊκοί εντολοδόχοι που βγάζουν τη γλώσσα στην κρατική εξουσία ενώ είναι όλοι «τέκνα» του κομματικού σωλήνα. Απλά κερδίζουν χρόνο, ανασυντάσσονται, εξασφαλίζουν συναίνεση... Όπως και με την χρήση του όρου «ολιστικό». Είναι δεδομένο και αυτονόητο ότι ο ρόλος της συγκεκριμένης επιτροπής είναι να ανασυγκροτήσει την Β. Εύβοια και απευθύνεται σε όλους τους κατοίκους της περιοχής. Αυτός ο ρόλος και η δράση δεν σηματοδοτεί τον χαρακτήρα της επέμβασης και τους χαρακτηρισμούς ολιστικό-ανθρωποκεντρικό.

Επί πλέον, αν θεωρήσουμε ότι υπάρχουν «αγνές» προθέσεις, μια απλή ματιά στην παράθεση των υποψήφιων εταιρειών-αναδόχων-χορηγών δεν αφήνει περιθώρια για αφέλειες. Ο Μπένος ουσιαστικά χρησιμοποιεί τις συνεργαζόμενες εταιρείες του πολιτιστικού φορέα «Διάζωμα», στον οποίο ηγείται, για να ανασυγκροτήσει την πυρόπληκτη Β. Εύβοια. Τι σχέση μπορεί να έχει η τεχνογνωσία που απαιτείται σε μια περιοχή όπου 500.000 στρέμματα έχουν γίνει στάχτη με εταιρείες και φορείς που ασχολούνται με αρχαία θέατρα και πολιτιστικές διαδρομές;

Παραθέτουμε τον πίνακα όπως ανακοινώθηκε από τον Μπένο κατά την παρουσίαση της μελέτης στη Λίμνη Εύβοιας. Παρατηρούμε την παρουσία εταιρειών που «έρχονται» από το «Διάζωμα», όπως την ΕΤΑΜ, την ΔιαΝεοσις κ.ά. Εμφανίζεται η ΙΚΕΑ χορηγός και το Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη, του γνωστού και μη εξαιρετέου, για την οικολογική καταστροφή που έχει προκαλέσει, Costa Navarino, ως μελετητή για την Αγροδιατροφή! Αλλά, είπαμε, «ολιστικό και ανθρωποκεντρικό». Πάει το δούλεμα σύννεφο...

υπάρχουν μόνο 80 εκατ. ευρώ από το περιφερειακό πρόγραμμα... με διασφαλισμένους πόρους και χωρίς εξαρτήσεις»! Αναφέρθηκε σε διάφορα χρηματοδοτικά προγράμματα και στο πολυπόθητο για τις ελίτ **Ταμείο Ανάκαμψης**. Το τελευταίο, όπως έχουμε ξαναγράψει, θέλουν να το καρπωθούν οι μεγάλες εταιρείες ενέργειας, πράσινης κυρίως και μη. Έκανε, λοιπόν, *ειδικές αναφορές στις πράσινες πολιτικές με επίκεντρο, όπως είπε, την καθαρή ενέργεια, ιδιαίτερη αναφορά στο πώς το ψηφιακό κύμα θα πρέπει να διαπεράσει σε όλο το εύρος της την οικονομική και κοινωνική ζωή, όπως επίσης και στον τρόπο με τον οποίο ο χώρος της καινοτομίας θα μπορέσει να περάσει από την καθημερινότητα του Πολίτη και της επιχείρησης.*

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι στα τέλη Σεπτέμβρη αναρτήθηκαν στη Διαύγεια αποφάσεις της ΡΑΕ που επιτρέπουν την εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε 17 περιοχές της Εύβοιας. Και μια από αυτές αφορά το Τελέθριο όρος της Β. Εύβοιας, το μόνο βουνό που ουσιαστικά γλίτωσε από τη λαίλαπα. Οι αποφάσεις είχαν ληφθεί από τον περασμένο Ιούλιο αλλά δημοσιεύθηκαν πρόσφατα. Είναι βέβαιο ότι η οικονομική ελίτ πιέζει την πολιτική εξουσία για επιτάχυνση των διαδικασιών διότι οι ημερομηνίες των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και της πράσινης μετάβασης πιέζουν. Επίσης, δεδομένη πρέπει να θεωρείται και η σφοδρή αντίσταση σε αυτούς τους σχεδιασμούς της κρατικο-οικονομικής εξουσίας.

Επίσης, όπως έγινε γνωστό, η εταιρεία

στασία της φύσης της περιοχής. Πιστεύει κάποιος ότι εταιρείες τέτοιου μεγέθους προσφέρουν τέτοια ποσά χωρίς αντισταθμιστικά οφέλη; Από το site της Eren-Total πάντως πληροφορούμαστε ότι στην Ελλάδα τα έργα της εταιρείας σε λειτουργία και σε υπό κατασκευή είναι της τάξεως των 350MW. Ένα από τα μεγαλύτερα μεγέθη στην παγκόσμια αγορά για την συγκεκριμένη εταιρεία. Δηλαδή, η Ελλάδα αποτελεί έναν από τους καλύτερους πελάτες της διεθνώς. Και γι' αυτό, μάλλον, το ελληνικό κράτος θέλει να εντάξει την Eren στους αναδόχους για τις δασικές παρεμβάσεις, προστασία εδάφους, κορμοδέματα, κορμοπλέγματα κ.λπ. εργασίες που απαιτούν υψηλή εξειδίκευση και κατάρτιση, πέραν και της κριτικής και προβληματικής που αναπτύσσεται από ερευνητές για την αναγκαιότητα τους. Αυτές οι εργασίες πρέπει να πραγματοποιούνται με χειρωνακτικές μεθόδους, αφού η χρήση χωματουργικών μηχανημάτων και η διάνοιξη δρόμων θα προκαλέσουν περισσότερη διάβρωση από αυτή που θεωρητικά θα απέτρεπαν.

Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσπάθεια εισόδου εταιρειών-αναδόχων στο καμένο δάσος. Όπως μας ενημερώνει η Συνέλευση Αγώνα Βόρειας Εύβοιας: *«Η κοροϊδία και τα ψέματα της κυβέρνησης συνεχίζονται ξεδιάντροπα. Αυτοί που μας εγκατέλειψαν κατά την διάρκεια της φωτιάς, αυτοί που έκαψαν τον τόπο μας εξαιτίας της έλλειψης σχεδιασμού, υλικών μέσων πυρόσβεσης και αδιαφορίας όχι μόνο δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους αλλά συνεχίζουν να μας δουλεύουν λες και*

βαλλοντικό μάρκετινγκ που αναπτυσσόταν μέσω των μμε. Μας μιλούσαν διαρκώς για την καθαρή «πράσινη» ενέργεια και τα «υβριδικά»-οικολογικά βουλευτικά αυτοκίνητα. Ένα μπαράζ ελκυστικής φρασεολογίας με όρους πιασάρικους για τους πολλούς. Ακριβώς αυτά θυμηθήκαμε, και αισθανθήκαμε ότι τα έχουμε ξαναζήσει, ακούγοντας τον Σταύρο Μπένο, εκλεκτό του Κυρ. Μητσοτάκη, για την ανασυγκρότηση της πυρόπληκτης Β. Εύβοιας. Λαλίστατος και με την παρουσία υφυπουργών, βουλευτών, του περιφερειάρχη Στερεάς και δημάρχων ανέπτυξε το project του Κράτους. Ταυτόχρονα τοποθέτησε σε υφυπουργείο τον βορειοευβοέα και «από τζάκι» Σίμο Κεδίκογλου ώστε να μειωθούν οι κραδασμοί στο εσωτερικό του κόμματος και σχεδόν όλοι να είναι ευχαριστημένοι και χορτασμένοι κατά τη διαχείριση. Κάτι φωνές από την Περιφέρεια για «καπελώματα» από την Επιτροπή Μπένου θα σιγήσουν εν ευθέτω χρόνω. Οι φωνασκίες από δημάρχους-αντιπεριφερειάρχες-περιφερειάρχη σχετίζονται με το πόπολο και τους πελάτες-ψηφοφόρους τους. Δεν έχουν καμία ουσιαστική διεκδικητική αναφορά αλλά λειτουργούν ως οι ενδιάμεσοι και άμεσοι φορείς και διαχειριστές της εξουσίας. Εμφανίζονται ως λαϊκοί εντολοδόχοι που βγάζουν τη γλώσσα στην κρατική εξουσία ενώ είναι όλοι «τέκνα» του κομματικού σωλήνα. Απλά κερδίζουν χρόνο, ανασυντάσσονται, εξασφαλίζουν συναίνεση και προσδοκούν τις συνθήκες που θα μπορούν να «παίξουν παιχνίδι» και να κάνουν νταραβέρι.

Ας δούμε, όμως, τις αλά ΓΑΠ εξαγγελίες του Στ. Μπένου που μάς έκαναν εντύπωση: «Οι οποιεσδήποτε παρεμβάσεις θα πρέπει να έχουν έναν **ολιστικό αλλά και ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα»**, το συγκεκριμένο σχέδιο έχει διάφορες φάσεις αλλά «βασίζεται κυρίως στην εμπειρία που έχει αντληθεί μέχρι τώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τις ολοκληρωμένες χωρικές επενδύσεις (ΟΧΕ)». Σημείωσε πως πρόκειται για παρεμβάσεις με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, γιατί «θα πρέπει να απευθύνονται σε όλους τους πολίτες της περιοχής». Ενώ «τα έργα και οι πόροι θα

ναι να ανασυγκροτήσει την Β. Εύβοια και απευθύνεται σε όλους τους κατοίκους της περιοχής. Αυτός ο ρόλος και η δράση δεν σηματοδοτεί τον χαρακτήρα της επέμβασης και τους χαρακτηρισμούς ολιστικό-ανθρωποκεντρικό.

Επί πλέον, αν θεωρήσουμε ότι υπάρχουν «αγνές» προθέσεις, μια απλή ματιά στην παράθεση των υποψήφιων εταιρειών-αναδόχων-χορηγών δεν αφήνει περιθώρια για αφέλειες. Ο Μπένος ουσιαστικά χρησιμοποιεί τις συνεργαζόμενες εταιρείες του πολιτιστικού φορέα «Διάζωμα», στον οποίο ηγείται, για να ανασυγκροτήσει την πυρόπληκτη Β. Εύβοια. Τι σχέση μπορεί να έχει η τεχνογνωσία που απαιτείται σε μια περιοχή όπου 500.000 στρέμματα έχουν γίνει στάχτη με εταιρείες και φορείς που ασχολούνται με αρχαία θέατρα και πολιτιστικές διαδρομές;

Παραθέτουμε τον πίνακα όπως ανακοινώθηκε από τον Μπένο κατά την παρουσίαση της μελέτης στη Λίμνη Εύβοιας. Παρατηρούμε την παρουσία εταιρειών που «έρχονται» από το «Διάζωμα», όπως την ΕΤΑΜ, την ΔιαΝεοσις κ.ά. Εμφανίζεται η ΙΚΕΑ χορηγός και το Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη, του γνωστού και μη εξαιρετέου, για την οικολογική καταστροφή που έχει προκαλέσει, Costa Navarino, ως μελετητή για την Αγροδιατροφή! Αλλά, είπαμε, «ολιστικό και ανθρωποκεντρικό». Πάει το δούλεμα σύννεφο...

Επίσης, ανέφερε πως «επιθυμεί μία δυναμική ΟΧΕ, ανεξάρτητα αν σήμερα

Αναφέρθηκε σε διάφορα χρηματοδοτικά προγράμματα και στο πολυπόθητο για τις ελίτ **Ταμείο Ανάκαμψης**. Το τελευταίο, όπως έχουμε ξαναγράψει, θέλουν να το καρπωθούν οι μεγάλες εταιρείες ενέργειας, πράσινης κυρίως και μη. Έκανε, λοιπόν, *ειδικές αναφορές στις πράσινες πολιτικές με επίκεντρο, όπως είπε, την καθαρή ενέργεια, ιδιαίτερη αναφορά στο πώς το ψηφιακό κύμα θα πρέπει να διαπεράσει σε όλο το εύρος της την οικονομική και κοινωνική ζωή, όπως επίσης και στον τρόπο με τον οποίο ο χώρος της καινοτομίας θα μπορέσει να περάσει από την καθημερινότητα του Πολίτη και της επιχείρησης.*

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι στα τέλη Σεπτέμβρη αναρτήθηκαν στη Διαύγεια αποφάσεις της ΡΑΕ που επιτρέπουν την εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε 17 περιοχές της Εύβοιας. Και μια από αυτές αφορά το Τελέθριο όρος της Β. Εύβοιας, το μόνο βουνό που ουσιαστικά γλίτωσε από τη λαίλαπα. Οι αποφάσεις είχαν ληφθεί από τον περασμένο Ιούλιο αλλά δημοσιεύθηκαν πρόσφατα. Είναι βέβαιο ότι η οικονομική ελίτ πιέζει την πολιτική εξουσία για επιτάχυνση των διαδικασιών διότι οι ημερομηνίες των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και της πράσινης μετάβασης πιέζουν. Επίσης, δεδομένη πρέπει να θεωρείται και η σφοδρή αντίσταση σε αυτούς τους σχεδιασμούς της κρατικο-οικονομικής εξουσίας.

Επίσης, όπως έγινε γνωστό, η εταιρεία Eren, το «πράσινο» τμήμα της Total, προτίθεται να προσφέρει 920.000€ για την προ-

μιστικά οφέλη; Από το site της Eren-Total πάντως πληροφορούμαστε ότι στην Ελλάδα τα έργα της εταιρείας σε λειτουργία και σε υπό κατασκευή είναι της τάξεως των 350MW. Ένα από τα μεγαλύτερα μεγέθη στην παγκόσμια αγορά για την συγκεκριμένη εταιρεία. Δηλαδή, η Ελλάδα αποτελεί έναν από τους καλύτερους πελάτες της διεθνώς. Και γι' αυτό, μάλλον, το ελληνικό κράτος θέλει να εντάξει την Eren στους αναδόχους για τις δασικές παρεμβάσεις, προστασία εδάφους, κορμοδέματα, κορμοπλέγματα κ.λπ. εργασίες που απαιτούν υψηλή εξειδίκευση και κατάρτιση, πέραν και της κριτικής και της προβληματικής που αναπτύσσεται από ερευνητές για την αναγκαιότητα τους. Αυτές οι εργασίες πρέπει να πραγματοποιούνται με χειρωνακτικές μεθόδους, αφού η χρήση χωματουργικών μηχανημάτων και η διάνοιξη δρόμων θα προκαλέσουν περισσότερη διάβρωση από αυτή που θεωρητικά θα απέτρεπαν.

Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσπάθεια εισόδου εταιρειών-αναδόχων στο καμένο δάσος. Όπως μας ενημερώνει η Συνέλευση Αγώνα Βόρειας Εύβοιας: «*Η κοροϊδία και τα ψέματα της κυβέρνησης συνεχίζονται ξεδιάντροπα. Αυτοί που μας εγκατέλειψαν κατά την διάρκεια της φωτιάς, αυτοί που έκαψαν τον τόπο μας εξαιτίας της έλλειψης σχεδιασμού, υλικών μέσων πυρόσβεσης και αδιαφορίας όχι μόνο δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους αλλά συνεχίζουν να μας δουλεύουν λες και τρώμε κουτόχορτο: Δεν αποζημιώνουν το σύνολο των κατοίκων, δεν εκπονούν αντι-*

Αναγκαίες μελέτες για την Ανασυγκρότηση της Β. Εύβοιας

	ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΑΝΑΔΟΧΟΣ	ΧΟΡΗΓΟΣ
1	**Master Plan της ανασυγκρότησης**	*ΕΤΑΜ ΑΕ - Σύμβουλοι Επιχειρήσεων*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*
2	**Master Plan Υποδομές- οδικοι άξονες, λιμάνια, μαρίνες & τουριστικά καταφύγια, κλπ**	*Dromos Consulting*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*
3	**Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια.**	*Επιλογή από Δημ. Οικονόμου*	*Πρόταση από υπουργό Περιβάλλοντος κ. Κ. Σκρέκα*
4	**Master Plan για το νέο Δάσος.**	*ΥΛΗ - Διαχείριση και προστασία του περιβάλλοντος*	*IKEA International*
5	**Μελέτη για Αγροδιατροφή.**	*Επιλογή από Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη -ΙΚΒ*	*ΙΚΒ*

οι κραδασμοί στο εσωτερικό του κόμματος και σχεδόν όλοι να είναι ευχαριστημένοι και χορτασμένοι κατά τη διαχείριση. Κάτι φωνές από την Περιφέρεια για «καπελώματα» από την Επιτροπή Μπένου θα σιγήσουν εν ευθέτω χρόνω. Οι φωνασκίες από δημάρχους-αντιπεριφερειάρχες-περιφερειάρχη σχετίζονται με το πόπολο και τους πελάτες-ψηφοφόρους τους. Δεν έχουν καμία ουσιαστική διεκδικητική αναφορά αλλά λειτουργούν ως οι ενδιάμεσοι και άμεσοι φορείς και διαχειριστές της εξουσίας. Εμφανίζονται ως λαϊκοί εντολοδόχοι που βγάζουν τη γλώσσα στην κρατική εξουσία ενώ είναι όλοι «τέκνα» του κομματικού σωλήνα. Απλά κερδίζουν χρόνο, ανασυντάσσονται, εξασφαλίζουν συναίνεση και προσδοκούν τις συνθήκες που θα μπορούν να «παίξουν παιχνίδι» και να κάνουν νταραβέρι.

Ας δούμε, όμως, τις αλά ΓΑΠ εξαγγελίες του Στ. Μπένου που μάς έκαναν εντύπωση: «Οι οποιεσδήποτε παρεμβάσεις θα πρέπει να έχουν έναν **ολιστικό αλλά και ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα»**, το συγκεκριμένο σχέδιο έχει διάφορες φάσεις αλλά «βασίζεται κυρίως στην εμπειρία που έχει αντληθεί μέχρι τώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση με βάση τις ολοκληρωμένες χωρικές επενδύσεις (ΟΧΕ)». Σημείωσε πως πρόκειται για παρεμβάσεις με ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα, γιατί «θα πρέπει να απευθύνονται σε όλους τους πολίτες της περιοχής». Ενώ «τα έργα και οι πόροι θα πρέπει να είναι εξασφαλισμένα και η υλοποίησή τους να έχει συγκεκριμένη σταθερή βάση και να προχώρα αδιατάρακτα σε βάθος χρόνου». Πιο γενικόλογη γονατογραμμένη παρουσίαση με εσάνς ευχολογίων δεν έχουμε ξαναδεί από –υποτίθεται- πετυχημένο κρατικό manager. Όταν ο Μπένος δηλώνει, ότι το μάστερ πλαν του θα είναι ανθρωποκεντρικό επειδή θα απευθύνεται σε όλους τους πολίτες της περιοχής είναι φανερό ότι κοροϊδεύει. γίνει στάχτη με εταιρείες και φορείς που ασχολούνται με αρχαία θέατρα και πολιτιστικές διαδρομές;

Παραθέτουμε τον πίνακα όπως ανακοινώθηκε από τον Μπένο κατά την παρουσίαση της μελέτης στη Λίμνη Εύβοιας. Παρατηρούμε την παρουσία εταιρειών που «έρχονται» από το «Διάζωμα», όπως την ΕΤΑΜ, την ΔιαΝεοσις κ.ά. Εμφανίζεται η ΙΚΕΑ χορηγός και το Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη, του γνωστού και μη εξαιρετέου, για την οικολογική καταστροφή που έχει προκαλέσει, Costa Navarino, ως μελετητή για την Αγροδιατροφή! Αλλά, είπαμε, «ολιστικό και ανθρωποκεντρικό». Πάει το δούλεμα σύννεφο…

Επίσης, ανέφερε πως «επιθυμεί μία δυναμική ΟΧΕ, ανεξάρτητα αν σήμερα

Αναγκαίες μελέτες για την Ανασυγκρότηση της Β. Εύβοιας

	ΤΙΤΛΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ	ΑΝΑΔΟΧΟΣ	ΧΟΡΗΓΟΣ
1	**Master Plan της ανασυγκρότησης**	*ΕΤΑΜ ΑΕ - Σύμβουλοι Επιχειρήσεων*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*
2	**Master Plan Υποδομές- οδικοί άξονες, λιμάνια, μαρίνες & τουριστικά καταφύγια, κλπ**	*Dromos Consulting*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*
3	**Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια.**	*Επιλογή από Δημ. Οικονόμου*	*Πρόταση από υπουργό Περιβάλλοντος κ. Κ. Σκρέκα*
4	**Master Plan για το νέο Δάσος.**	*ΥΛΗ - Διαχείριση και προστασία του περιβάλλοντος*	*IKEA International*
5	**Μελέτη για Αγροδιατροφή.**	*Επιλογή από Ίδρυμα Καπετάν Βασίλη -IKB*	*IKB*
6	**Μελέτη νέας τουριστικής ταυτότητας για την Β. Εύβοια.**	*Toposophy - Marketing Greece*	*Toposophy*
7	**Μελέτη για κοινωνικά Δίκτυα.**	*ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ*	*ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ*
8	**Μελέτη για το ανθρώπινο δυναμικό της Β. Εύβοιας: Μένουμε στον τόπο μας**	*ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ*	*ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ*
9	**Πολιτισμός**	*ΕΤΑΜ ΑΕ - Σύμβουλοι Επιχειρήσεων*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*
10	**Μελέτη για πράσινη Ανάπτυξη, Ψηφιακό Κύμα, Χώρο Καινοτομίας.**	*ΕΜΠ- Οι σχολές συνεισφέρουν ανάλογα με την ειδικότητα τους.*	*Από το καλάθι εταιρικών μελών Σωματ. "Διάζωμα" με συνεχή διαβούλευση με εταιρικά μελη.*

Διαύγεια αποφάσεις της ΡΑΕ που επιτρέπουν την εγκατάσταση ανεμογεννητριών σε 17 περιοχές της Εύβοιας. Και μια από αυτές αφορά το Τελέθριο όρος της Β. Εύβοιας, το μόνο βουνό που ουσιαστικά γλίτωσε από τη λαίλαπα. Οι αποφάσεις είχαν ληφθεί από τον περασμένο Ιούλιο αλλά δημοσιεύθηκαν πρόσφατα. Είναι βέβαιο ότι η οικονομική ελίτ πιέζει την πολιτική εξουσία για επιτάχυνση των διαδικασιών διότι οι ημερομηνίες των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και της πράσινης μετάβασης πιέζουν. Επίσης, δεδομένη πρέπει να θεωρείται και η σφοδρή αντίσταση σε αυτούς τους σχεδιασμούς της κρατικο-οικονομικής εξουσίας.

Επίσης, όπως έγινε γνωστό, η εταιρεία Eren, το «πράσινο» τμήμα της Total, προτίθεται να προσφέρει 920.000€ για την προ- να πραγματοποιούνται με χειρωνακτικές μεθόδους, αφού η χρήση χωματουργικών μηχανημάτων και η διάνοιξη δρόμων θα προκαλέσουν περισσότερη διάβρωση από αυτή που θεωρητικά θα απέτρεπαν.

Αλλά δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται προσπάθεια εισόδου εταιρειών-αναδόχων στο καμένο δάσος. Όπως μας ενημερώνει η Συνέλευση Αγώνα Βόρειας Εύβοιας: «*Η κοροϊδία και τα ψέματα της κυβέρνησης συνεχίζονται ξεδιάντροπα. Αυτοί που μας εγκατέλειψαν κατά την διάρκεια της φωτιάς, αυτοί που έκαψαν τον τόπο μας εξαιτίας της έλλειψης σχεδιασμού, υλικών μέσων πυρόσβεσης και αδιαφορίας όχι μόνο δεν αναλαμβάνουν τις ευθύνες τους αλλά συνεχίζουν να μας δουλεύουν λες και τρώμε κουτόχορτο: Δεν αποζημιώνουν το σύνολο των κατοίκων, δεν εκπονούν αντι-*

πλημμυρικές μελέτες και επιβάλλουν ιδιώτες χορηγούς.

Η κυβέρνηση με επικοινωνιακά τρυκ και θεαματικές δηλώσεις έχοντας στο πλάι της τα καλοταϊσμένα ΜΜΕ ξέρει καλά να υπόσχεται μπροστά στους φακούς και από πίσω να συνεχίζει την λεηλασία του τόπου μας, υπογράφοντας τον εκτοπισμό μας. Άρον άρον στις 13 Αυγούστου η Κυβέρνηση, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) θεσμοθέτησε τους ιδιώτες ανάδοχους δασών και θέλει να μας φορέσει για προστάτη της περιοχής την **ΤΕΡΝΑ.**

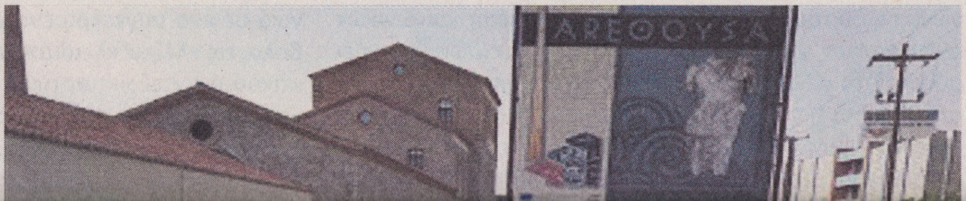
- Στις **2 Σεπτέμβρη** δεσμεύτηκε στους **δασικούς συνεταιρισμούς** πως τα έργα θα γίνουν με χρηματοδότηση του κράτους με απευθείας ανάθεση στους συνεταιρισμούς και όχι με την εμπλοκή της ΤΕΡΝΑ
- Στις **7 Σεπτέμβρη** στη Λίμνη η κυβερνητική επιτροπή ανασυγκρότησης της Β. Ευβοίας, με επικεφαλής το κ. Μπένο, με την σειρά τους συνέχισαν τα επικοινωνιακά τρυκ. Το σχέδιο ανασυγκρότησης είναι ευφάνταστες μακέτες και καρτέλες για να εντυπωσιάσουν εμάς τους «ημιάγριους χωριάτες».
- **Το σωματείο ρητινοκαλλιεργητών- δασεργατών Ευβοίας** αναφέρει σε ανακοίνωση του πως: «...στην χτεσινή συνάντηση των συνεταιρισμών με το δασαρχείο, μας ανακοίνωσαν με ποιους όρους θα δουλέψουμε στα αντιδιαβρωτικά, όταν θα τελειώνουν οι μελέτες. **Εκεί αποκαλύφθηκαν 3 ψέματα της κυβέρνησης: 1. Η πληρωμή μας, δε θα γίνει από το κράτος, αλλά από ανάδοχο. 2. Η τιμή που θα μας δώσουνε για τα έργα (κορμοδέματα κλπ), θα είναι πολύ μικρότερη από αυτή που δεσμεύτηκε ο υπουργός. 3. Σαν να μη φτάνανε αυτά, τώρα που τελειώνουμε τους καθαρισμούς των κεντρικών δρό-**

οργής φουσκώνει κανένα αντιπλημμυρικό έργο δεν σώζει καμία κυβέρνηση...»

Επίσης στην 1η Ανακοίνωση της Συνέλευσης Αγώνα δηλώνουν:

«Κανείς και καμία μας δεν μπορεί να ξεχάσει το όσα συνέβησαν με την πυρκαγιά που κατάκαψε τον τόπο για 10 και πλέον μέρες. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την φωτιά να μας κυκλώνει και μαζί της, τον πανικό, το φόβο, την απελπισία και την ματαιότητα. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ανυπαρξία συντονισμού, την απαξίωση και την αδιαφορία από την κυβέρνηση, την έλλειψη σχεδιασμού από τους τοπικούς φορείς, πως ενώ καιγόμασταν δεν υπήρχαν πυροσβέστες και όπου υπήρχαν είχαν εντολές να μην επεμβαίνουν. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τον πανικό που έσπερνε η πολιτική προστασία με τα μηνύματα τρόμου εκκένωσης που συνεχώς μας έστελνε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις ορισμένες φωνές κατοίκων, δημοτι-

η ΤΕΡΝΑ ως ανάδοχος αναδάσωσης. Έτσι την Τρίτη 1 Σεπτέμβρη κάτοικοι και ο τοπικός δασικός συνεταιρισμός σταμάτησαν τα έργα καθαρισμού, που γινόντουσαν από την ΤΕΡΝΑ κοντά στο χωριό Κουρκουλοί. Την επόμενη μέρα (2/09) αντιπρόσωποι από όλους τους δασικούς συνεταιρισμούς του Δήμου Μαντουδίου- Λίμνης- Αγ. Άννας συναντήθηκαν στην Αθήνα με Σκρέκα (υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας/ ΠΕΝ) και Αμυρά (υφυπουργός ΠΕΝ) και απαίτησαν να μην εμπλακεί η ΤΕΡΝΑ στα έργα καθαρισμού αλλά να γίνουν μέσω του κράτους με απευθείας ανάθεση στους συνεταιρισμούς. Το αίτημα των συνεταιρι-

ηλατώντας και καταστρέφοντας τα πάντα στο διάβα τους. Τα δασαρχεία που όλο και περισσότερο μοιάζουν με μεσάζοντες ανάμεσα στο κράτος και σε εργολάβους, χωρίς να επιτελούν τον σκοπό τους: την υγιή αναπαραγωγή και προστασία του δάσους και των βουνών.

Ακόμα και εμείς οι ίδιοι που βλέποντας όλ' αυτά μένουμε άπραγοι τόσα χρόνια, ενώ συχνά μετατρέπουμε τα δάση σε σκουπιδότοπους και αναθέτουμε τις τύχες μας στα χέρια των «ειδικών». Οι Δαναοί ήρθαν και θα ξανάρχονται με δώρα και υποσχέσεις ώστε να μας καλοπιάσουν, να μας διαχωρίσουν και να μας διασπάσουν, βολεύοντας και ταΐζοντας κάποιους "διαλεχτούς". Για τους υπόλοιπους, που είμαστε και οι πιο πολλοί, επιφυλάσσουν μια κούρσα επιβίωσης, με πολύ χειρότερους όρους».

Και καταλήγουν στέλνοντας μηνύματα σε πολλαπλές κατευθύνσεις:

«Όμως εμείς, άντρες και γυναίκες κάτοικοι από τα χωριά χωριά Βλαχιά, Πήλι, Προκόπι, Μαντούδι, Κρύα Βρύση, Κήρινθος, Φαράκλα, Κερασιά, Τσαπουρνιά, Βασιλικά, Αχλάδι, Αγ. Άννα, Παλιόβρυση, Ρετσινόλακκος, Ροβιές, Σηπιάδα, Μαντανικά, Λίμνη, και Ιστιαία, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενοι, δασεργάτες, άνεργοι, γονείς, φίλοι του δάσους και των βουνών, δεν είμαστε διατεθειμένοι να στεκόμαστε με αδιαφορία, φόβο και μοιρολατρεία μπροστά στο ζοφερό μέλ-

μας, υπογράφοντας τον εκτοπισμό μας. Άρον άρον στις 13 Αυγούστου η Κυβέρνηση, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ) θεσμοθέτησε τους ιδιώτες ανάδοχους δασών και θέλει να μας φορέσει για προστάτη της περιοχής την **ΤΕΡΝΑ**.

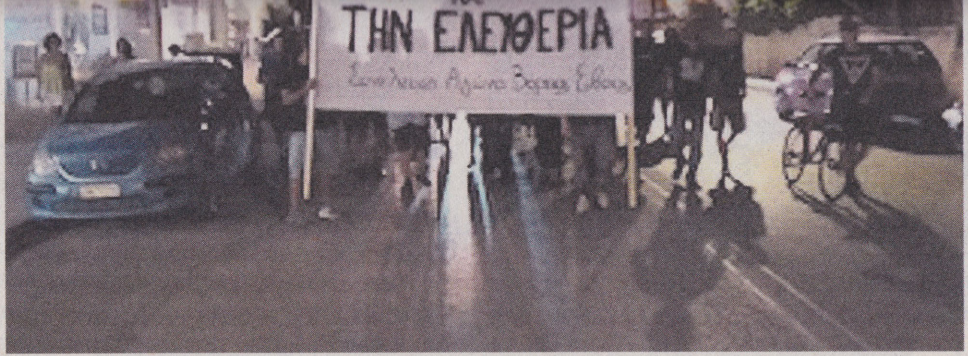
- *Στις **2 Σεπτέμβρη** δεσμεύτηκε στους **δασικούς συνεταιρισμούς** πως τα έργα θα γίνουν με χρηματοδότηση του κράτους με απευθείας ανάθεση στους συνεταιρισμούς και όχι με την εμπλοκή της ΤΕΡΝΑ*

- *Στις **7 Σεπτέμβρη** στη Λίμνη η κυβερνητική επιτροπή ανασυγκρότησης της Β. Ευβοίας, με επικεφαλής το κ. Μπένο, με την σειρά τους συνέχισαν τα επικοινωνιακά τρυκ. Το σχέδιο ανασυγκρότησης είναι ευφάνταστες μακέτες και καρτέλες για να εντυπωσιάσουν εμάς τους «ημιάγριους χωριάτες».*

- ***Το σωματείο ρητινοκαλλιεργητών- δασεργατών Ευβοίας** αναφέρει σε ανακοίνωση του πως: «...στην χτεσινή συνάντηση των συνεταιρισμών με το δασαρχείο, μας ανακοίνωσαν με ποιους όρους θα δουλέψουμε στα αντιδιαβρωτικά, όταν θα τελειώνουν οι μελέτες. **Εκεί αποκαλύφθηκαν 3 ψέματα της κυβέρνησης: 1. Η πληρωμή μας, δε θα γίνει από το κράτος, αλλά από ανάδοχο. 2. Η τιμή που θα μας δώσουνε για τα έργα (κορμοδέματα κλπ), θα είναι πολύ μικρότερη από αυτή που δεσμεύτηκε ο υπουργός. 3. Σαν να μη φτάνανε αυτά, τώρα που τελειώνουμε τους καθαρισμούς των κεντρικών δρόμων, αντί να μας πληρώσει το υπουργείο αυτά που μας χρωστάει, μας βάζει με το στανιό μεσάζοντα την ΤΕΡΝΑ».***

*Όσο περνάει ο καιρός γίνεται όλο και πιο φανερό πως η κυβέρνηση έχει βάλει σκοπό ή να μας διώξει από τον τόπο μας ή να μας υποδουλώσει στις μεγάλες εταιρείες-ευεργέτες. **Αν τον Αύγουστο μας έκαψε, τον χειμώνα θα μας πνίξει**, μιας και ακόμα δεν έχει δημοσιευτεί κάποια μελέτη για αντιπλημμυρικά έργα. **Θα μας πνίξει και νίπτοντας τας χείρας της, θα ξανάρθει να μας φορέσει άλλον ιδιώτη «φιλάνθρωπο» χορηγό για να αποκαταστήσει τις ζημιές.***

Ο αγώνας που έχουμε μπροστά αφορά

οργής φουσκώνει κανένα αντιπλημμυρικό έργο δεν σώζει καμία κυβέρνηση...»

Επίσης στην 1η Ανακοίνωση της Συνέλευσης Αγώνα δηλώνουν:

*«Κανείς και καμία μας δεν μπορεί να ξεχάσει το όσα συνέβησαν με την πυρκαγιά που κατάκαψε τον τόπο για 10 και πλέον μέρες. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την φωτιά να μας κυκλώνει και μαζί της, τον πανικό, το φόβο, την απελπισία και την ματαιότητα. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ανυπαρξία συντονισμού, την απαξίωση και την αδιαφορία από την κυβέρνηση, την έλλειψη σχεδιασμού από τους τοπικούς φορείς, πως ενώ καιγόμασταν δεν υπήρχαν πυροσβέστες και όπου υπήρχαν είχαν <u>εντολές</u> να μην επεμβαίνουν. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τον πανικό που έσπερνε η πολιτική προστασία με τα μηνύματα τρόμου εκκένωσης που συνεχώς μας έστελνε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις οργισμένες φωνές κατοίκων, δημοτικών αρχών και εμάς των ιδίων, που κατηγορούσαν το κράτος για όλα τα παραπάνω. Και πως μπορεί κανείς να ξεχάσει όλα αυτά όταν καθημερινά αντικρύζει τα καψαλιασμένα βουνά και χωράφια, τα καρβουνιασμένα σπίτια και μαντριά. Πολεμήσαμε μόνοι και μόνες μας με την φωτιά. **Τα χωριά μας τα έσωσε η ετοιμότητα, το θάρρος, η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η αυτενέργεια και η ανυπακοή στις διαταγές της κυβέρνησης, περί εκκένωσης των χωριών.***

Ακόμα, η κυβέρνηση έβαλε τους λύκους να φυλάνε τα πρόβατα, νομοθετώντας για ιδιώτες ανάδοχους δασών, για να προστατεύουν τα δάση!!! Η ΔΕΗ ΑΕ (μία από τις

η ΤΕΡΝΑ ως ανάδοχος αναδάσωσης. Έτσι την Τρίτη 1 Σεπτέμβρη κάτοικοι και ο τοπικός δασικός συνεταιρισμός σταμάτησαν τα έργα καθαρισμού, που γινόντουσαν από την ΤΕΡΝΑ κοντά στο χωριό Κουρκουλοί. Την επόμενη μέρα (2/09) αντιπρόσωποι από όλους τους δασικούς συνεταιρισμούς του Δήμου Μαντουδίου- Λίμνης- Αγ. Άννας συναντήθηκαν στην Αθήνα με Σκρέκα (υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας/ ΠΕΝ) και Αμυρά (υφυπουργός ΠΕΝ) και απαίτησαν να μην εμπλακεί η ΤΕΡΝΑ στα έργα καθαρισμού αλλά να γίνουν μέσω του κράτους με απευθείας ανάθεση στους συνεταιρισμούς. Το αίτημα των συνεταιρι-

σμών έγινε δεκτό και οι εργασίες καθαρισμού των δρόμων θα συνεχιστούν χωρίς όμως την εμπλοκή της ΤΕΡΝΑ.

***όλ' αυτά μένουμε άπραγοι τόσα χρόνια, ενώ συχνά μετατρέπουμε τα δάση σε σκουπιδότοπους και αναθέτουμε τις τύχες μας στα χέρια των «ειδικών».** Οι Δαναοί ήρθαν και θα ξανάρχονται με δώρα και υποσχέσεις ώστε να μας καλοπιάσουν, να μας διαχωρίσουν και να μας διασπάσουν, βολεύοντας και ταΐζοντας κάποιους ''διαλεχτούς''. Για τους υπόλοιπους, που είμαστε και οι πιο πολλοί, επιφυλάσσουν μια κούρσα επιβίωσης, με πολύ χειρότερους όρους».*

Και καταλήγουν στέλνοντας μηνύματα σε πολλαπλές κατευθύνσεις:

«Όμως εμείς, άντρες και γυναίκες κάτοικοι από τα χωριά χωριά Βλαχιά, Πήλι, Προκόπι, Μαντούδι, Κρύα Βρύση, Κήρινθος, Φαράκλα, Κερασιά, Τσαπουρνιά, Βασιλικά, Αχλάδι, Αγ. Άννα, Παλιόβρυση, Ρετσινόλακκος, Ροβιές, Σηπιάδα, Μαντανικά, Λίμνη, και Ιστιαία, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενοι, δασεργάτες, άνεργοι, γονείς, φίλοι του δάσους και των βουνών, δεν είμαστε διατεθειμένοι να στεκόμαστε με αδιαφορία, φόβο και μοιρολατρεία μπροστά στο ζοφερό μέλ-

λον που διαγράφεται. Δεν έχουμε σκοπό να ξεπουλήσουμε και να εγκαταλείψουμε τους τόπους μας και να τους αφήσουμε

εντυπωσιάσουν εμάς τους «ημιάγριους χωριάτες».

• ***Το σωματείο ρητινοκαλλιεργητών- δασεργατών Ευβοίας*** *αναφέρει σε ανακοίνωση του πως: «...στην χτεσινή συνάντηση των συνεταιρισμών με το δασαρχείο, μας ανακοίνωσαν με ποιους όρους θα δουλέψουμε στα αντιδιαβρωτικά, όταν θα τελειώνουν οι μελέτες.* ***Εκεί αποκαλύφθηκαν 3 ψέματα της κυβέρνησης: 1. Η πληρωμή μας, δε θα γίνει από το κράτος, αλλά από ανάδοχο. 2. Η τιμή που θα μας δώσουνε για τα έργα (κορμοδέματα κλπ), θα είναι πολύ μικρότερη από αυτή που δεσμεύτηκε ο υπουργός. 3. Σαν να μη φτάνανε αυτά, τώρα που τελειώνουμε τους καθαρισμούς των κεντρικών δρόμων, αντί να μας πληρώσει το υπουργείο αυτά που μας χρωστάει, μας βάζει με το στανιό μεσάζοντα την ΤΕΡΝΑ».***

Όσο περνάει ο καιρός γίνεται όλο και πιο φανερό πως η κυβέρνηση έχει βάλει σκοπό ή να μας διώξει από τον τόπο μας ή να μας υποδουλώσει στις μεγάλες εταιρείες-ευεργέτες. ***Αν τον Αύγουστο μας έκαψε, τον χειμώνα θα μας πνίξει,*** *μιας και ακόμα δεν έχει δημοσιευτεί κάποια μελέτη για αντιπλημμυρικά έργα.* ***Θα μας πνίξει και νίπτοντας τας χείρας της, θα ξανάρθει να μας φορέσει άλλον ιδιώτη «φιλάνθρωπο» χορηγό για να αποκαταστήσει τις ζημιές.***

Ο αγώνας που έχουμε μπροστά αφορά το σύνολο του τοπικού πληθυσμού. Οι κρατικοί αξιωματούχοι και οι ιδιώτες φίλοι τους σίγουρα ***θα προσπαθήσουν να μας διασπάσουν ταΐζοντας μικροσυμφέροντα και βολεύοντας κάποιους κώλους.*** *Γνωρίζουμε πως αυτό δεν αποτελεί κάποια λύση, αλλά είναι μέρος που προβλήματος. Γνωρίζουμε πως η ενότητα, η αλληλεγγύη, η οργάνωση στη βάση, η συλλογική οργή, η επιμονή και η αγωνιστικότητά μας είναι τα όπλα μας ώστε να μην ερημώσει και φτωχοποιηθεί περεταίρω ο τόπος μας. Γνωρίζουμε πως όταν το ποτάμι της λαϊκής*

«Κανείς και καμία μας δεν μπορεί να ξεχάσει το όσα συνέβησαν με την πυρκαγιά που κατάκαψε τον τόπο για 10 και πλέον μέρες. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την φωτιά να μας κυκλώνει και μαζί της, τον πανικό, το φόβο, την απελπισία και την ματαιότητα. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ανυπαρξία συντονισμού, την απαξίωση και την αδιαφορία από την κυβέρνηση, την έλλειψη σχεδιασμού από τους τοπικούς φορείς, πως ενώ καιγόμασταν δεν υπήρχαν πυροσβέστες και όπου υπήρχαν είχαν εντολές να μην επεμβαίνουν. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τον πανικό που έσπερνε η πολιτική προστασία με τα μηνύματα τρόμου εκκένωσης που συνεχώς μας έστελνε. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τις οργισμένες φωνές κατοίκων, δημοτικών αρχών και εμάς των ιδίων, που κατηγορούσαν το κράτος για όλα τα παραπάνω. Και πως μπορεί κανείς να ξεχάσει όλα αυτά όταν καθημερινά αντικρύζει τα καψαλιασμένα βουνά και χωράφια, τα καρβουνιασμένα σπίτια και μαντριά. Πολεμήσαμε μόνοι και μόνες μας με την φωτιά. ***Τα χωριά μας τα έσωσε η ετοιμότητα, το θάρρος, η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η αυτενέργεια και η ανυπακοή στις διαταγές της κυβέρνησης, περί εκκένωσης των χωριών.***

Ακόμα, η κυβέρνηση έβαλε τους λύκους να φυλάνε τα πρόβατα, νομοθετώντας για ιδιώτες ανάδοχους δασών, για να προστατεύουν τα δάση!!! Η ΔΕΗ ΑΕ (μία από τις μεγαλύτερες ρυπογόνες επιχειρήσεις στην Εύβοια με το εργοστάσιο στο Αλιβέρι, και ένας από τους συνήθεις εμπρηστές λόγω κακής συντήρησης του δικτύου) έγινε ο πρώτος ανάδοχος της περιοχής. Στη συνέχεια δύο μεγάλες εταιρείες (ΜΕΤΚΑ- Μυτιληναίος & ΤΕΡΝΑ) σε μία νύχτα έγιναν και αυτοί ανάδοχοι δασικών περιοχών στους δήμους Ιστιαίας-Αιδηψού (ΜΕΤΚΑ) και Μαντουδίου-Λίμνης Αγ. Άννας (ΤΕΡΝΑ). Στην περίπτωση της ΤΕΡΝΑ οι δασικοί συνεταιρισμοί του δήμου, δεν δέχτηκαν το εξευτελιστικό συμβόλαιο που «πρόσφερε»

Την επόμενη μέρα (2/09) αντιπρόσωποι από όλους τους δασικούς συνεταιρισμούς του Δήμου Μαντουδίου- Λίμνης- Αγ. Άννας συναντήθηκαν στην Αθήνα με Σκρέκα (υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας/ ΠΕΝ) και Αμυρά (υφυπουργός ΠΕΝ) και απαίτησαν να μην εμπλακεί η ΤΕΡΝΑ στα έργα καθαρισμού αλλά να γίνουν μέσω του κράτους με απευθείας ανάθεση στους συνεταιρισμούς. Το αίτημα των συνεταιρι-

θος, Φαράκλα, Κερασιά, Τσαπουρνιά, Βασιλικά, Αχλάδι, Αγ. Άννα, Παλιόβρυση, Ρετσινόλακκος, Ροβιές, Σηπιάδα, Μαντανικά, Λίμνη, και Ιστιαία, αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι, εργαζόμενοι, δασεργάτες, άνεργοι, γονείς, φίλοι του δάσους και των βουνών, δεν είμαστε διατεθειμένοι να στεκόμαστε με αδιαφορία, φόβο και μοιρολατρεία μπροστά στο ζοφερό μέλ-

σμών έγινε δεκτό και οι εργασίες καθαρισμού των δρόμων θα συνεχιστούν χωρίς όμως την εμπλοκή της ΤΕΡΝΑ.

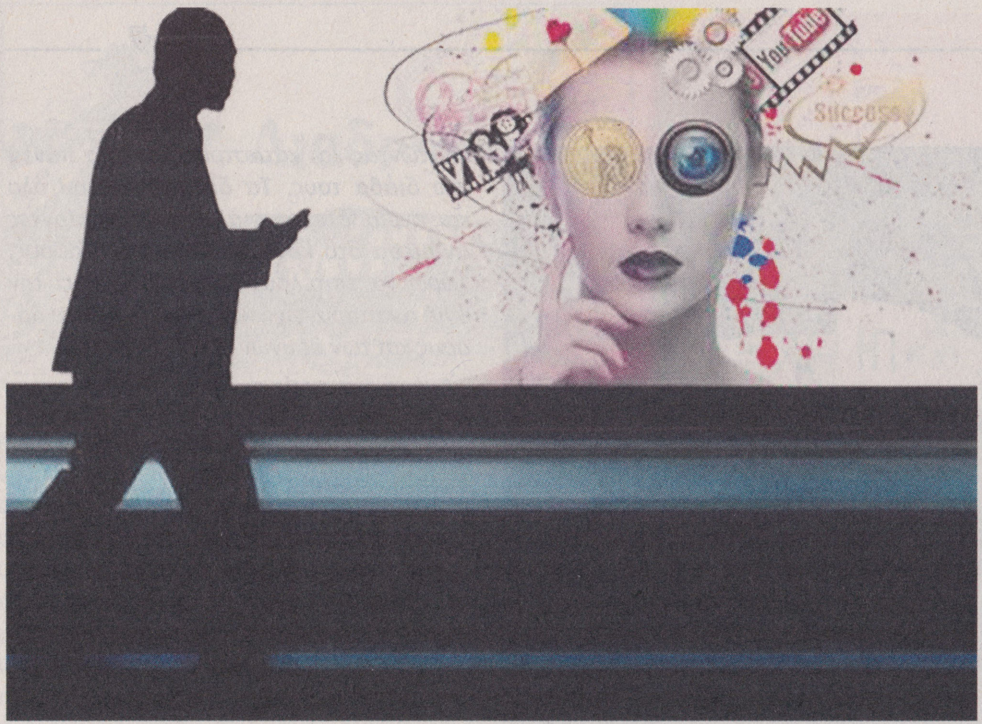
Ξέρουμε ποιοι είναι οι υπεύθυνοι γι' αυτήν την καταστροφή: *Η διαχρονική κρατική πολιτική για τα βουνά και τα δάση που δε δίνει χρήματα για την πρόληψη των πυρκαγιών, για τους καθαρισμούς των δασών και την ενίσχυση της δασοπυρόσβεσης. Έτσι για το 2021 τα δασαρχεία πήραν το ένα δέκατο των χρημάτων που ζήτησαν, ενώ τη διετία 2020-2021, η κυβέρνηση δεν προσέλαβε ούτε συμβασιούχους δασεργάτες. Τα επιχειρηματικά συμφέροντα που αντιλαμβάνονται τα δάση και τα βουνά ως τόπους για να βγάλουν φράγκα, λε-*

λον που διαγράφεται. Δεν έχουμε σκοπό να ξεπουλήσουμε και να εγκαταλείψουμε τους τόπους μας και να τους αφήσουμε στα χέρια επιχειρηματικών ομίλων και μεσιτών. Θα πρέπει να το καλάβουμε καλά, ειδικά μετά την φωτιά, πως χρειάζεται να αλλάξουμε πλεύση στη σκέψη μας και να έχουμε ενεργό ρόλο στους σχεδιασμούς της επόμενης μέρας για τον τόπο που ζούμε. Άλλωστε κανείς δεν γνωρίζει τις ανάγκες μας καλύτερα από εμάς τους ίδιους και τις ίδιες».

Τίποτα δεν έχει τελειώσει, λοιπόν, αλλά αντίθετα, όλα συνεχίζονται...

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η χειραγώγηση

«Οι μάζες δεν διψούν για αλήθεια. Όποιος μπορεί να τις προμηθεύσει με ψευδαισθήσεις γίνεται εύκολα ο κυρίαρχός τους. Όποιος προσπαθήσει να διαλύσει τις ψευδαισθήσεις τους γίνεται εύκολα θύμα τους».

Gustave Le Bon, 1841-1931,
Γάλλος ανθρωπολόγος

Όλο και περισσότερο επικρατεί η άποψη, πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν έναν χώρο ελεύθερης έκφρασης, όπου το άτομο μπορεί να αναπτύξει τις απόψεις του και πως μέσω αυτών μπορούν να οργανωθούν κοινωνικές αντιστάσεις απέναντι στις εκάστοτε κυβερνήσεις, το κράτος και την εξουσία. Αυτή είναι η μια πλευρά, η θετική, αλλά πιστεύουμε πως η ελευθερία της άποψης, της μη χειραγωγούμενης άποψης θα μπορούσαμε να πούμε, δεν είναι και τόσο δεδομένη, όπως παρουσιάζεται, ακόμα και στον «ασφαλή» χώρο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμα και η οργάνωση κοινωνικών αντιστάσεων, από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ισχύει μόνο αν το επιθυμεί μια μεγάλη κυρίαρχη τάση, που θα σπρώξει και θα πριμοδοτήσει κοινωνικές αντιστάσεις για δικούς της, συνήθως εξουσιαστικούς ή στενά ωφελιμιστικούς λόγους. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, οι κοινω-

βρισιά, που έχει νομιμοποιηθεί στο λεξιλόγιο με τις «λέξεις κλειδιά» και που πολύ συχνά τονίζεται με κεφαλαία γράμματα.

Τότε σίγουρα δεν υπάρχει λόγος για την χρήση σημείων στίξης, αφού έχει χρησιμοποιηθεί στο μέγιστο η επιθυμητή «λέξη κλειδί». Επίσης, το άτομο μπορεί να συμμετέχει σε όποια συζήτηση θέλει και να κόψει την συζήτηση ή να παρακάμψει όποιο σκέλος επιθυμεί, όποτε βρει δυσκολία. Με αυτό τον τρόπο η αρχική «άποψη» λαμβάνει την μορφή ψήφου, δεν κατατίθεται για να αντιπαρατεθεί, αλλά για να μην «ηττηθεί» απογοητεύοντας έτσι τον ίδιο τον χρήστη, αλλά και τον χώρο στον οποίο ανήκει ή θέλει να ανήκει.

Επίσης, ένα άλλο χαρακτηριστικό της στενής ιδεολογικής ομαδοποίησης, είναι η αναπαραγωγή των απόψεων των παραγόντων του χώρου, που θέλει να ενταχθεί το άτομο και του οποίου την αναγνώριση επιδιώκει. Οποιαδήποτε μομφή προς τους ηγέτες, συνήθως δεν αντιμετωπίζεται από τους ίδιους τους ηγέτες, καθώς οι ίδιοι είναι επιφορτισμένοι με ανώτερα επαναστατικά καθήκοντα και αξιώματα, αλλά από τους ακόλουθούς τους.

Μέσα σε όλο αυτό τον ορυμαγδό, δεν γίνεται να μην υπάρχουν και τα άτομα, που ενώ είναι ενταγμένα ιδεολογικά σε ένα συγκεκριμένο χώρο, χρησιμοποιούν τα σύμβολα, τις «λέξεις κλειδιά», ακόμα και το ύφος του εναλλακτικού ή αντεξουσιαστικού χώρου, τελικά, παίζουν έναν «χαλαρό» αντιπολιτευτικό ρόλο στο πλάι λόγου χάριν του Συριζα με τα γνωστά κινηματικά φληναφήματα. Τα συγκεκριμένα άτομα είναι χρήσιμα για τον «χώρο» και τους

τις απολύσεις, τις αναστολές αλλά και όλες τις μεθόδους Απαρτχάιντ, που εφαρμόζουν οι τωρινοί διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων.

Μια λέξη κλειδί, που αποτελεί κοινό παρονομαστή όσων υποστηρίζουν τα μέτρα Απαρτχάιντ της κυβέρνησης, τον υποχρεωτικό ή τον καθολικό (sic) εμβολιασμό, τις απολύσεις, τις αναστολές εργασίας και ουσιαστικά την ίδια την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή τα ΜΜΕ, τα κόμματα και μέρος του λεγόμενου α/α χώρου είναι η λέξη «ψεκασμένος». Με το που εμφανίζεται η λέξη «ψεκασμένος» τότε σύσσωμο το σώμα των ακολουθητών σπεύδει να επιβραβεύσει και να συμφωνήσει.

Συνήθως για να δοθεί περαιτέρω έμφαση και για δυνάμωμα του διαδικτυακού «συναγερμού», κοτσάρεται δίπλα στο «ψεκασμένος» και η λέξη «φασίστας». Η απόφαση έχει ήδη βγει από την «κεντρική επιτροπή». Αυτός ο μηχανισμός προπαγάνδας, συκοφάντησης, αλλά και κινηματικού μακαρθισμού, στηρίζεται κυρίως στην απουσία ανάλυσης και σκέψης, ενώ προσπαθεί να συνδέσει εικόνες και δράσεις με το επιθυμητό αφήγημα που πρέπει να περαστεί στους ακολουθητές, άσχετα αν οι εικόνες αυτές και οι δράσεις όχι μόνο μπορεί να είναι αντίθετες αλλά να είναι και εχθρικές η μια απέναντι στην άλλη.

Όσο συχνότερα, λοιπόν, εμφανίζεται η λέξη «ψεκασμένος» για να χαρακτηρίσει οποιονδήποτε πάει κόντρα στους αποκλεισμούς περιοχών, στους εκβιασμούς, την ιατρική τρομοκρατία και τις ναζιστικές μεθόδους του κράτους, τόσο καλύτερο αποτέλεσμα έχει η προπαγάνδα ενάντια του.

Ουσιαστικά πρόκειται για την εφαρμογή στην πράξη της φράσης, που αποδίδεται στον Γκαίμπελς *«πες, πες, πες ένα ψέμα, στο τέλος κάτι θα μείνει»*, που οι κομματικοί μηχανισμοί και όσοι κάνουν πολιτική, την εφαρμόζουν πιστά.

Ένα εξαίσιο παράδειγμα για το πώς λειτουργεί η κομ-

«Οι μάζες δεν διψούν για αλήθεια. Όποιος μπορεί να τις προμηθεύσει με ψευδαισθήσεις γίνεται εύκολα ο κυρίαρχός τους. Όποιος προσπαθήσει να διαλύσει τις ψευδαισθήσεις τους γίνεται εύκολα θύμα τους».

Gustave Le Bon, 1841-1931,
Γάλλος ανθρωπολόγος

Όλο και περισσότερο επικρατεί η άποψη, πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν έναν χώρο ελεύθερης έκφρασης, όπου το άτομο μπορεί να αναπτύξει τις απόψεις του και πως μέσω αυτών μπορούν να οργανωθούν κοινωνικές αντιστάσεις απέναντι στις εκάστοτε κυβερνήσεις, το κράτος και την εξουσία. Αυτή είναι η μια πλευρά, η θετική, αλλά πιστεύουμε πως η ελευθερία της άποψης, της μη χειραγωγούμενης άποψης θα μπορούσαμε να πούμε, δεν είναι και τόσο δεδομένη, όπως παρουσιάζεται, ακόμα και στον «ασφαλή» χώρο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμα και η οργάνωση κοινωνικών αντιστάσεων, από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ισχύει μόνο αν το επιθυμεί μια μεγάλη κυρίαρχη τάση, που θα σπρώξει και θα πριμοδοτήσει κοινωνικές αντιστάσεις για δικούς της, συνήθως εξουσιαστικούς ή στενά ωφελιμιστικούς λόγους. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, οι κοινωνικές αντιστάσεις μπορούν να χαρακτηριστούν αρνητικά και να σαμποταριστούν εν τη γενέσει τους.

Στον κόσμο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, λοιπόν, μπορεί κάποιος να παρατηρήσει, σε μικρογραφία, κάποιους από τους τρόπους χειραγώγησης απόψεων και συνειδήσεων. Η ανάγκη του αυτοπροσδιορισμού του ατόμου πολλές φορές οδηγεί σε μια αυστηρή κατηγοριοποίηση, μέσω της οποίας το άτομο μαθαίνει να σκέφτεται μέσα από ένα πλήθος μοτίβων, που άτυπα «διδάσκονται» από συνεχείς επαναλήψεις. Τα μοτίβα μπορεί να περιλαμβάνουν «λέξεις κλειδιά», με τις οποίες το άτομο μπορεί να ξεκλειδώσει τον χώρο, που θέλει να βρίσκεται και φαντασιακά ή και ουσιαστικά να κατοικοεδρεύει ιδεολογικά εκεί που επιθυμεί.

Επίσης, οι «λέξεις κλειδιά» μπορεί να αποτελέσουν προϋπόθεση και παρασύνθημα προς τους κλειδοκράτορες και ηγέτες του εκάστοτε χώρου, ώστε να δεχτούν το

ποιηθεί στο λεξιλόγιο με τις «λέξεις κλειδιά» και που πολύ συχνά τονίζεται με κεφαλαία γράμματα.

Τότε σίγουρα δεν υπάρχει λόγος για την χρήση σημείων στίξης, αφού έχει χρησιμοποιηθεί στο μέγιστο η επιθυμητή «λέξη κλειδί». Επίσης, το άτομο μπορεί να συμμετέχει σε όποια συζήτηση θέλει και να κόψει την συζήτηση ή να παρακάμψει όποιο σκέλος επιθυμεί, όποτε βρει δυσκολία. Με αυτό τον τρόπο η αρχική «άποψη» λαμβάνει την μορφή ψήφου, δεν κατατίθεται για να αντιπαρατεθεί, αλλά για να μην «ηττηθεί» απογοητεύοντας έτσι τον ίδιο τον χρήστη, αλλά και τον χώρο στον οποίο ανήκει ή θέλει να ανήκει.

Επίσης, ένα άλλο χαρακτηριστικό της στενής ιδεολογικής ομαδοποίησης, είναι η αναπαραγωγή των απόψεων των παραγόντων του χώρου, που θέλει να ενταχθεί το άτομο και του οποίου την αναγνώριση επιδιώκει. Οποιαδήποτε μομφή προς τους ηγέτες, συνήθως δεν αντιμετωπίζεται από τους ίδιους τους ηγέτες, καθώς οι ίδιοι είναι επιφορτισμένοι με ανώτερα επαναστατικά καθήκοντα και αξιώματα, αλλά από τους ακόλουθούς τους.

Μέσα σε όλο αυτό τον ορυμαγδό, δεν γίνεται να μην υπάρχουν και τα άτομα, που ενώ είναι ενταγμένα ιδεολογικά σε ένα συγκεκριμένο χώρο, χρησιμοποιούν τα σύμβολα, τις «λέξεις κλειδιά», ακόμα και το ύφος του εναλλακτικού ή αντεξουσιαστικού χώρου, τελικά, παίζουν έναν «χαλαρό» αντιπολιτευτικό ρόλο στο πλάι λόγου χάριν του Συριζα με τα γνωστά κινηματικά φληναφήματα. Τα συγκεκριμένα άτομα είναι χρήσιμα για τον «χώρο» και τους παράγοντές του, αφού εκφράζουν έναν, επιδερμικό βεβαίως, πλουραλισμό απόψεων απέναντι στις κυρίαρχες κινηματικές απόψεις.

Βέβαια, ***κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει***, που λέει και η σοφή λαϊκή παροιμία και γι' αυτό όταν σε μια συζήτηση, στην οποία συμμετέχουν άτομα μεταξύ της κυρίαρχης τάσης και της αντιπολίτευσης εμφανιστεί άποψη, που υποστηρίζει ουσιαστικά τον αντιπολιτευόμενο, αλλά το στίγμα είναι μη αποδεκτό από τον «χώρο», τότε η άποψη αυτή απομονώνεται από όλους, αποφεύγεται η απάντηση ή η οποιαδήποτε διάδραση με το άτομο, που την εκφέρει.

Σαν να μην ειπώθηκε ποτέ ένα πράγμα!

Όλα τα παραπάνω επαναλαμβάνονται μονότονα με την ίδια και την ίδια τεχνική και δεν αποτελούν πρωτόγνωρες καταστάσεις για όσους έχουν σχέσεις με μέσα κοινωνικής δικτύωσης παρ' ότι ίσως ποτέ να μην έχουν δώσει βάση σε όλα αυτά. Οι παραπάνω τεχνικές διαπνέονται από

Απαρτχάιντ, που εφαρμόζουν οι τωρινοί διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων.

Μια λέξη κλειδί, που αποτελεί κοινό παρονομαστή όσων υποστηρίζουν τα μέτρα Απαρτχάιντ της κυβέρνησης, τον υποχρεωτικό ή τον καθολικό (sic) εμβολιασμό, τις απολύσεις, τις αναστολές εργασίας και ουσιαστικά την ίδια την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή τα ΜΜΕ, τα κόμματα και μέρος του λεγόμενου α/α χώρου είναι η λέξη «ψεκασμένος». Με το που εμφανίζεται η λέξη «ψεκασμένος» τότε σύσσωμο το σώμα των ακολουθητών σπεύδει να επιβραβεύσει και να συμφωνήσει.

Συνήθως για να δοθεί περαιτέρω έμφαση και για δυνάμωμα του διαδικτυακού «συναγερμού», κοτσάρεται δίπλα στο «ψεκασμένος» και η λέξη «φασίστας». Η απόφαση έχει ήδη βγει από την «κεντρική επιτροπή». Αυτός ο μηχανισμός προπαγάνδας, συκοφάντησης, αλλά και κινηματικού μακαρθισμού, στηρίζεται κυρίως στην απουσία ανάλυσης και σκέψης, ενώ προσπαθεί να συνδέσει εικόνες και δράσεις με το επιθυμητό αφήγημα που πρέπει να περαστεί στους ακολουθητές, άσχετα αν οι εικόνες αυτές και οι δράσεις όχι μόνο μπορεί να είναι αντίθετες αλλά να είναι και εχθρικές η μια απέναντι στην άλλη.

Όσο συχνότερα, λοιπόν, εμφανίζεται η λέξη «ψεκασμένος» για να χαρακτηρίσει οποιονδήποτε πάει κόντρα στους αποκλεισμούς περιοχών, στους εκβιασμούς, την ιατρική τρομοκρατία και τις ναζιστικές μεθόδους του κράτους, τόσο καλύτερο αποτέλεσμα έχει η προπαγάνδα ενάντια του.

Ουσιαστικά πρόκειται για την εφαρμογή στην πράξη της φράσης, που αποδίδεται στον Γκαίμπελς *«πες, πες, πες ένα ψέμα, στο τέλος κάτι θα μείνει»*, που οι κομματικοί μηχανισμοί και όσοι κάνουν πολιτική, την εφαρμόζουν πιστά.

Ένα εξαίσιο παράδειγμα για το πώς λειτουργεί η κομματίλα απέναντι σε κάτι που αισθάνεται απειλή, είναι η αντιμετώπιση που επιφυλάχθηκε για την ***αφίσα του συλλαλητηρίου της 2ας Οκτωβρίου για τις μεθόδους Απαρτχάιντ του κράτους, τους αποκλεισμούς περιοχών, τις απολύσεις, τους εκβιασμούς, την ιατρική τρομοκρατία και τις ναζιστικές μεθόδους του κράτους***. Δεξιοί, αριστεροί και αναρχιστές, ουσιαστικά υπερασπιστές όλων των παραπάνω, σήμαναν κομματικό συναγερμό για την αφίσα.

Βέβαια, ο συναγερμός ουσιαστικά είχε να κάνει με την ίδια την δράση του συλλαλητηρίου και όχι τόσο για το τι έλεγε η αφίσα. Χωρίς πολλά πολλά η «***Συσπείρωση Αναρχικών***» χαρακτηρίστηκε «ψεκασμένη», όπως και η «***Πρωτοβουλία ενάντια στο υγειονομικό Απαρτχάιντ***».

Μάλιστα, ανταρσιώτης συνδικαλιστής γιατρός χαρακτήρισε τα μέλη της ομάδας ως «alt- right "αναρχικούς"». Ακόμα, δηλαδή και ένας κομματικός συστημικός γιατρός,

Όλο και περισσότερο επικρατεί η άποψη, πως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν έναν χώρο ελεύθερης έκφρασης, όπου το άτομο μπορεί να αναπτύξει τις απόψεις του και πως μέσω αυτών μπορούν να οργανωθούν κοινωνικές αντιστάσεις απέναντι στις εκάστοτε κυβερνήσεις, το κράτος και την εξουσία. Αυτή είναι η μια πλευρά, η θετική, αλλά πιστεύουμε πως η ελευθερία της άποψης, της μη χειραγωγούμενης άποψης θα μπορούσαμε να πούμε, δεν είναι και τόσο δεδομένη, όπως παρουσιάζεται, ακόμα και στον «ασφαλή» χώρο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμα και η οργάνωση κοινωνικών αντιστάσεων, από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ισχύει μόνο αν το επιθυμεί μια μεγάλη κυρίαρχη τάση, που θα σπρώξει και θα πριμοδοτήσει κοινωνικές αντιστάσεις για δικούς της, συνήθως εξουσιαστικούς ή στενά ωφελιμιστικούς λόγους. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, οι κοινωνικές αντιστάσεις μπορούν να χαρακτηριστούν αρνητικά και να σαμποταριστούν εν τη γενέσει τους.

Στον κόσμο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, λοιπόν, μπορεί κάποιος να παρατηρήσει, σε μικρογραφία, κάποιους από τους τρόπους χειραγώγησης απόψεων και συνειδήσεων. Η ανάγκη του αυτοπροσδιορισμού του ατόμου πολλές φορές οδηγεί σε μια αυστηρή κατηγοριοποίηση, μέσω της οποίας το άτομο μαθαίνει να σκέφτεται μέσα από ένα πλήθος μοτίβων, που άτυπα «διδάσκονται» από συνεχείς επαναλήψεις. Τα μοτίβα μπορεί να περιλαμβάνουν «λέξεις κλειδιά», με τις οποίες το άτομο μπορεί να ξεκλειδώσει τον χώρο, που θέλει να βρίσκεται και φαντασιακά ή και ουσιαστικά να κατοικοεδρεύει ιδεολογικά εκεί που επιθυμεί.

Επίσης, οι «λέξεις κλειδιά» μπορεί να αποτελέσουν προϋπόθεση και παρασύνθημα προς τους κλειδοκράτορες και ηγέτες του εκάστοτε χώρου, ώστε να δεχτούν το άτομο στον χώρο τους. Εκτός από τις «λέξεις κλειδιά» μεγάλο ρόλο παίζουν τα σύμβολα, οι εικόνες και το ύφος του χρήστη, το οποίο του δίνει μια ιδιαίτερη ταυτότητα, χωρίς, όμως, να αποδεσμεύεται από το γενικό ύφος του χώρου, στον οποίο το άτομο θέλει να ενταχθεί ή ήδη έχει ενταχθεί.

Στον γρήγορο και βασισμένο, κυρίως, στις εντυπώσεις, κόσμο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, γενικά δεν χρειάζονται πολλές λέξεις και ανάπτυξη απόψεων. Όσο λιγότερα κάποιος μπορεί να πει τόσο καλύτερα. Ακόμα και τα σημεία στίξης πολλές φορές είναι περιττά, ειδικά όταν ο χρήστης χρησιμοποιεί κάποια βαρύγδουπη επαναστατική χώρο στον οποίο ανήκει ή θέλει να ανήκει.

Επίσης, ένα άλλο χαρακτηριστικό της στενής ιδεολογικής ομαδοποίησης, είναι η αναπαραγωγή των απόψεων των παραγόντων του χώρου, που θέλει να ενταχθεί το άτομο και του οποίου την αναγνώριση επιδιώκει. Οποιαδήποτε μομφή προς τους ηγέτες, συνήθως δεν αντιμετωπίζεται από τους ίδιους τους ηγέτες, καθώς οι ίδιοι είναι επιφορτισμένοι με ανώτερα επαναστατικά καθήκοντα και αξιώματα, αλλά από τους ακόλουθούς τους.

Μέσα σε όλο αυτό τον ορυμαγδό, δεν γίνεται να μην υπάρχουν και τα άτομα, που ενώ είναι ενταγμένα ιδεολογικά σε ένα συγκεκριμένο χώρο, χρησιμοποιούν τα σύμβολα, τις «λέξεις κλειδιά», ακόμα και το ύφος του εναλλακτικού ή αντεξουσιαστικού χώρου, τελικά, παίζουν έναν «χαλαρό» αντιπολιτευτικό ρόλο στο πλάι λόγου χάριν του Συριζα με τα γνωστά κινηματικά φληναφήματα. Τα συγκεκριμένα άτομα είναι χρήσιμα για τον «χώρο» και τους παράγοντές του, αφού εκφράζουν έναν, επιδερμικό βεβαίως, πλουραλισμό απόψεων απέναντι στις κυρίαρχες κινηματικές απόψεις.

Βέβαια, ***κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει***, που λέει και η σοφή λαϊκή παροιμία και γι' αυτό όταν σε μια συζήτηση, στην οποία συμμετέχουν άτομα μεταξύ της κυρίαρχης τάσης και της αντιπολίτευσης εμφανιστεί άποψη, που υποστηρίζει ουσιαστικά τον αντιπολιτευόμενο, αλλά το στίγμα είναι μη αποδεκτό από τον «χώρο», τότε η άποψη αυτή απομονώνεται από όλους, αποφεύγεται η απάντηση ή η οποιαδήποτε διάδραση με το άτομο, που την εκφέρει.

Σαν να μην ειπώθηκε ποτέ ένα πράγμα!

Όλα τα παραπάνω επαναλαμβάνονται μονότονα με την ίδια και την ίδια τεχνική και δεν αποτελούν πρωτόγνωρες καταστάσεις για όσους έχουν σχέσεις με μέσα κοινωνικής δικτύωσης παρ' ότι ίσως ποτέ να μην έχουν δώσει βάση σε όλα αυτά. Οι παραπάνω τεχνικές διαπνέονται από μια βαθιά κομματική λογική και ουδεμία σχέση έχουν με ελευθεριακές, αναρχικές και ανεξούσιες αντιλήψεις.

Τα σύμβολα ή οι αυτοπροσδιορισμοί που παραπέμπουν στην αναρχία χρησιμοποιούνται ξεκάθαρα ως κράχτες για την είσοδο σε μια βαθιά κομματίλα, η οποία ακόμα και στον «ελεύθερο» κόσμο των κοινωνικών δικτύων υποχρεώνει τους «οπαδούς» να ακολουθούν πιστά τις εκάστοτε κινηματικές γραμμές. Εννοείται, βέβαια, πως μέσα από αυτές τις κομματικές πρακτικές όχι μόνο δεν ενισχύεται και προχωρά η ιδέα της αναρχίας, αλλά μεθοδικά ευτελίζεται και ταυτίζεται με την αριστερά και τον κομμουνισμό και τα τελευταία χρόνια, ακόμα και με τις απαγορεύσεις, ανάλυσης και σκέψης, ενώ προσπαθεί να συνδέσει εικόνες και δράσεις με το επιθυμητό αφήγημα που πρέπει να περαστεί στους ακολουθητές, άσχετα αν οι εικόνες αυτές και οι δράσεις όχι μόνο μπορεί να είναι αντίθετες αλλά να είναι και εχθρικές η μια απέναντι στην άλλη.

Όσο συχνότερα, λοιπόν, εμφανίζεται η λέξη «ψεκασμένος» για να χαρακτηρίσει οποιονδήποτε πάει κόντρα στους αποκλεισμούς περιοχών, στους εκβιασμούς, την ιατρική τρομοκρατία και τις ναζιστικές μεθόδους του κράτους, τόσο καλύτερο αποτέλεσμα έχει η προπαγάνδα ενάντια του.

Ουσιαστικά πρόκειται για την εφαρμογή στην πράξη της φράσης, που αποδίδεται στον Γκαίμπελς *«πες, πες, πες ένα ψέμα, στο τέλος κάτι θα μείνει»*, που οι κομματικοί μηχανισμοί και όσοι κάνουν πολιτική, την εφαρμόζουν πιστά.

Ένα εξαίσιο παράδειγμα για το πώς λειτουργεί η κομματίλα απέναντι σε κάτι που αισθάνεται απειλή, είναι η αντιμετώπιση που επιφυλάχθηκε για την ***αφίσα του συλλαλητηρίου της 2ας Οκτωβρίου για τις μεθόδους Απαρτχάιντ του κράτους, τους αποκλεισμούς περιοχών, τις απολύσεις, τους εκβιασμούς, την ιατρική τρομοκρατία και τις ναζιστικές μεθόδους του κράτους***. Δεξιοί, αριστεροί και αναρχιστές, ουσιαστικά υπερασπιστές όλων των παραπάνω, σήμαναν κομματικό συναγερμό για την αφίσα.

Βέβαια, ο συναγερμός ουσιαστικά είχε να κάνει με την ίδια την δράση του συλλαλητηρίου και όχι τόσο για το τι έλεγε η αφίσα. Χωρίς πολλά πολλά η «***Συσπείρωση Αναρχικών***» χαρακτηρίστηκε «ψεκασμένη», όπως και η «***Πρωτοβουλία ενάντια στο υγειονομικό Απαρτχάιντ***».

Μάλιστα, ανταρσιώτης συνδικαλιστής γιατρός χαρακτήρισε τα μέλη της ομάδας ως «alt- right "αναρχικούς"». Ακόμα, δηλαδή και ένας κομματικός συστημικός γιατρός, που η σχέση που έχει με την αναρχία είναι άκρως ανταγωνιστική και που λούφαξε στις αναστολές εργασίας των συναδέλφων του, θεώρησε ότι μπορεί να παρουσιαστεί ως τιμητής και αξιολογητής αναρχικών απόψεων και πρακτικών!!

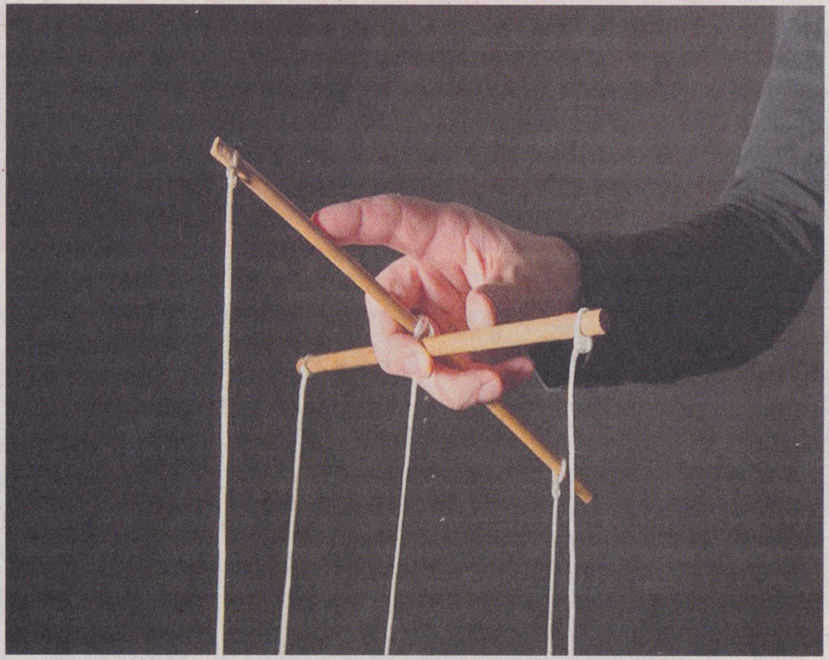
Από κοντά και προς επιβεβαίωσή του έσπευσαν ορισμένοι πραγματικά αξιοθρήνητοι αριστεροί και «αντιεξουσιαστές» ακόλουθοί του, στήνοντας στο πόδι μια ιδιότυπη κεντρική κομματική επιτροπή. Μάταια κάποιοι προσπάθησαν να εξηγήσουν στην «κεντρική επιτροπή» του ανταρσιώτη γιατρού, πως δεν βλέπουν κάτι «ψεκασμένο» στην αφίσα. Η γραμμή είχε ήδη περάσει και προσπα-

θούσε να δουλέψει. Porca kinimatiki miseria...

Κάποιοι άλλοι κυριολεκτικά κλαυσίγευλοι έσπευσαν να σημειώσουν πως η αναφορά της αφίσας για «παγκόσμιο πείραμα υποταγής», είναι «ψέκασμα», λες και είναι κάτι συνηθισμένο ιστορικά, εν καιρώ «ειρήνης» σε παγκόσμια κλίμακα τα κράτη να κλειδώνουν και να ξεκλειδώνουν τεράστιους πληθυσμούς κατά το δοκούν ή να περιορίζουν ώρες κυκλοφορίας και μάλιστα χωρίς να ανοίξει ρουθούνι. Λες και τα ίδια τα κράτη δεν ομολογούν ότι εξαναγκάζουν παγκόσμια σε ιατρικές πράξεις με αντάλλαγμα την «ελευθερία».

Εάν είναι ένα πετυχημένο ή όχι πείραμα, μένει να αποδειχθεί, αλλά το ότι αποτελεί ένα γεγονός δίχως προηγούμενο, αυτό δεν χωρά αμφιβολία. Από εκεί και πέρα πράγματι μικρή αξία έχει για κάποιους και δη αναρχικούς να χαρακτηρίζονται «ψεκασμένοι» από εκπροσώπους του κινήματος-κόμματος που η υποστήριξη τους στους υποχρεωτικούς εμβολιασμούς ήδη έχει αποτυπωθεί σε νόμο του κράτους ο οποίος τυπώθηκε σε ΦΕΚ από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Οπότε οι ιντερνετικές κραυγές και οι χαρακτηρισμοί πίσω από μια οθόνη, για «ψέκασμα», περί «αγκαλιάς με φασίστες» και «alt right αναρχίας» από άτομα που όχι μόνο αγκάλιασαν όλα τα περιοριστικά μέτρα του Κούλη, αλλά έστρωσαν το χαλί και για νέα μέτρα Απαρτχάιντ, επιστρέφονται με φόρα.

Ο κινηματικός μακαρθισμός μάλιστα έφθασε στο σημείο να εγκαλεί την αφίσα εξαιτίας της αναφοράς της «στην παγκόσμια κυριαρχία». Λες και ο Κούλης, αυτός ο μεγάλος ηγέτης, εφαρμόζει από το πολυμήχανο μυαλό του, μόνος του τα όποια σχέδια Απαρτχάιντ και γίνεται

παράδειγμα για τους απανταχού εξουσιαστές άλλων κρατών.

Ω, μεγάλε λαοπρόβλητε παγκόσμιε ηγέτη! Λες και αυτοί οι εξουσιαστικοί σχεδιασμοί που υπερβαίνουν τα πλαίσια του ελλαδικού χώρου, θα πρέπει να ονομαστούν σύμφωνα με την αριστερίστικη μαρξιστική θεώρηση του «ιμπεριαλισμού» και όποιος δεν την ακολουθεί είναι «ψεκασμένος». Υπάρχει βέβαια και η πιθανότητα όλοι αυτοί να θεωρούν όντως τον Κούλη ως έναν παγκόσμιο υπερηγέτη και γι' αυτό τον λόγο να τον στηρίζουν κάνοντας τουλάχιστον ησυχία τα δύο τελευταία χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, οι «λέξεις κλειδιά» από τα κατάλληλα άτομα με βαθιά κομματικές λογικές, μπορούν να προκαλέσουν συνειδησιακό κώμα στους ακολουθητές τους, δημιουργώντας ιδεολογικούς στρατούς με σαφή γραμμή, χωρίς να είναι επιθυμητή η όποια διαφορετική προσωπική πνευματική ανάπτυξη. Οι μειωτικοί χαρακτηρισμο, χωρίς κανένα ίχνος στοιχειώδους κριτικής, έχουν στόχο να πλήξουν την όποια αντίδραση απέναντι στους κρατικούς σχεδιασμούς και στις κρατικές πρακτικές. Όλοι αυτοί αποτελούν μέρος του συστήματος, συνδιαλέγονται, συμμετέχουν στην κρατική διαχείριση προτείνοντας νόμους και ποινές και στα δύσκολα είναι εκεί για να συκοφαντήσουν οτιδήποτε βρίσκεται είναι έξω από τα στενά κινηματικά και κομματικά τους πλαίσια και αντιδρά σε όλο αυτό το σύστημα, που είναι ενιαίο και διασχίζει τον χώρο της δεξιάς, της αριστεράς και των αντιεξουσιαστικών συνιστωσών της, σαν εξουσιαστικό σώμα με πολλά εξαρτήματα, που το καθένα εξυπηρετεί με τον τρόπο του το κράτος και την εξουσία.

Δεν θα τους περάσει. Οι εποχές των ιδεολογικών συγγενειών έχουν περάσει, οι μάσκες είχαν πέσει καιρό, απλά τώρα είναι ηλίου φαεινότερον. Καιρός ο καθένας να λάβει θέση στο μετερίζι που εξυπηρετεί και εκτός από σύμβολα, λέξεις-κλειδιά, εικόνες και εντυπώσεις στον κόσμο των κοινωνικών δικτύων, να καταλαβαίνει τι διαβάζει, να έχει αντίληψη και να μην είναι άλλος ένας ακολουθητής πίσω από μια οθόνη.

Ελευθερόκοκκος

Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΙ ΕΝΔΕΔΥΜΕΝΗ:

Ως γνωστόν η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

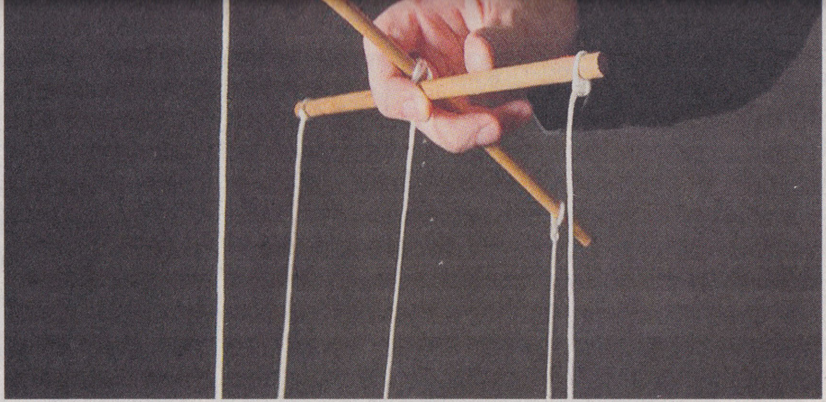

ΝΑΡΧΙΚΗ
ΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

ή να περιορίζουν ώρες κυκλοφορίας και μάλιστα χωρίς να ανοίξει ρουθούνι. Λες και τα ίδια τα κράτη δεν ομολογούν ότι εξαναγκάζουν παγκόσμια σε ιατρικές πράξεις με αντάλλαγμα την «ελευθερία».

Εάν είναι ένα πετυχημένο ή όχι πείραμα, μένει να αποδειχθεί, αλλά το ότι αποτελεί ένα γεγονός δίχως προηγούμενο, αυτό δεν χωρά αμφιβολία. Από εκεί και πέρα πράγματι μικρή αξία έχει για κάποιους και δη αναρχικούς να χαρακτηρίζονται «ψεκασμένοι» από εκπροσώπους του κινήματος-κόμματος που η υποστήριξη τους στους υποχρεωτικούς εμβολιασμούς ήδη έχει αποτυπωθεί σε νόμο του κράτους ο οποίος τυπώθηκε σε ΦΕΚ από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Οπότε οι ιντερνετικές κραυγές και οι χαρακτηρισμοί πίσω από μια οθόνη, για «ψέκασμα», περί «αγκαλιάς με φασίστες» και «alt right αναρχίας» από άτομα που όχι μόνο αγκάλιασαν όλα τα περιοριστικά μέτρα του Κούλη, αλλά έστρωσαν το χαλί και για νέα μέτρα Απαρτχάιντ, επιστρέφονται με φόρα.

Ο κινηματικός μακαρθισμός μάλιστα έφθασε στο σημείο να εγκαλεί την αφίσα εξαιτίας της αναφοράς της «στην παγκόσμια κυριαρχία». Λες και ο Κούλης, αυτός ο μεγάλος ηγέτης, εφαρμόζει από το πολυμήχανο μυαλό του, μόνος του τα όποια σχέδια Απαρτχάιντ και γίνεται

παράδειγμα για τους απανταχού εξουσιαστές άλλων κρατών.

Ω, μεγάλε λαοπρόβλητε παγκόσμιε ηγέτη! Λες και αυτοί οι εξουσιαστικοί σχεδιασμοί που υπερβαίνουν τα πλαίσια του ελλαδικού χώρου, θα πρέπει να ονομαστούν σύμφωνα με την αριστερίστικη μαρξιστική θεώρηση του «ιμπεριαλισμού» και όποιος δεν την ακολουθεί είναι «ψεκασμένος». Υπάρχει βέβαια και η πιθανότητα όλοι αυτοί να θεωρούν όντως τον Κούλη ως έναν παγκόσμιο υπερηγέτη και γι' αυτό τον λόγο να τον στηρίζουν κάνοντας τουλάχιστον ησυχία τα δύο τελευταία χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, οι «λέξεις κλειδιά» από τα κατάλληλα έχουν στόχο να πλήξουν την όποια αντίδραση απέναντι στους κρατικούς σχεδιασμούς και στις κρατικές πρακτικές. Όλοι αυτοί αποτελούν μέρος του συστήματος, συνδιαλέγονται, συμμετέχουν στην κρατική διαχείριση προτείνοντας νόμους και ποινές και στα δύσκολα είναι εκεί για να συκοφαντήσουν οτιδήποτε βρίσκεται είναι έξω από τα στενά κινηματικά και κομματικά τους πλαίσια και αντιδρά σε όλο αυτό το σύστημα, που είναι ενιαίο και διασχίζει τον χώρο της δεξιάς, της αριστεράς και των αντιεξουσιαστικών συνιστωσών της, σαν εξουσιαστικό σώμα με πολλά εξαρτήματα, που το καθένα εξυπηρετεί με τον τρόπο του το κράτος και την εξουσία.

Δεν θα τους περάσει. Οι εποχές των ιδεολογικών συγγενειών έχουν περάσει, οι μάσκες είχαν πέσει καιρό, απλά τώρα είναι ηλίου φαεινότερον. Καιρός ο καθένας να λάβει θέση στο μετερίζι που εξυπηρετεί και εκτός από σύμβολα, λέξεις-κλειδιά, εικόνες και εντυπώσεις στον κόσμο των κοινωνικών δικτύων, να καταλαβαίνει τι διαβάζει, να έχει αντίληψη και να μην είναι άλλος ένας ακολουθητής πίσω από μια οθόνη.

Ελευθερόκοκκος

σαν όλα τα περιοριστικά μέτρα του Κούλη, αλλά έστρωσαν το χαλί και για νέα μέτρα Απαρτχάιντ, επιστρέφονται με φόρα.

Ο κινηματικός μακαρθισμός μάλιστα έφθασε στο σημείο να εγκαλεί την αφίσα εξαιτίας της αναφοράς της «στην παγκόσμια κυριαρχία». Λες και ο Κούλης, αυτός ο μεγάλος ηγέτης, εφαρμόζει από το πολυμήχανο μυαλό του, μόνος του τα όποια σχέδια Απαρτχάιντ και γίνεται

του ελλαδικού χώρου, θα πρέπει να ονομαστούν σύμφωνα με την αριστερίστικη μαρξιστική θεώρηση του «ιμπεριαλισμού» και όποιος δεν την ακολουθεί είναι «ψεκασμένος». Υπάρχει βέβαια και η πιθανότητα όλοι αυτοί να θεωρούν όντως τον Κούλη ως έναν παγκόσμιο υπερηγέτη και γι' αυτό τον λόγο να τον στηρίζουν κάνοντας τουλάχιστον ησυχία τα δύο τελευταία χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, οι «λέξεις κλειδιά» από τα κατάλληλα

τώρα είναι ηλίου φαεινότερον. Καιρός ο καθένας να λάβει θέση στο μετερίζι που εξυπηρετεί και εκτός από σύμβολα, λέξεις-κλειδιά, εικόνες και εντυπώσεις στον κόσμο των κοινωνικών δικτύων, να καταλαβαίνει τι διαβάζει, να έχει αντίληψη και να μην είναι άλλος ένας ακολουθητής πίσω από μια οθόνη.

Ελευθερόκοκκος

Η τραγωδία των πολιτικών εξόριστων [1934]

της ΕΜΑ ΓΚΟΛΝΤΜΑΝ

Κατά τη διάρκεια των ενενήντα ημερών μου στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι παλιοί και νέοι φίλοι, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων, που δεν είχα ξανασυναντήσει, συζητούσαν για τα χρόνια της εξορίας μου. Τους φάνηκε απίστευτο, ότι μπόρεσα να αντέξω τις περιπέτειες της εξορίας και να επιστρέψω άθικτη στην υγεία και το πνεύμα και με το ηθικό μου αδιατάρακτο. Ομολογώ ότι συγκινήθηκα πολύ από το γενναιόδωρο αφιέρωμά τους. Αλλά, επίσης ντράπηκα, όχι επειδή υποφέρω από ψευδή σεμνότητα ή πιστεύω ότι πρέπει να λέγονται καλά λόγια για τους ανθρώπους μόνο μετά το θάνατό τους, αλλά μάλλον επειδή η κατάσταση των πολιτικών εξόριστων, που είναι διάσπαρτοι στην Ευρώπη είναι τόσο τραγική, που ο αγώνας μου για επιβίωση ήταν ανάξιος λόγου.

Στην πλειοψηφία τους οι πολιτικοί πρόσφυγες, ακόμη και πριν από τον πόλεμο, δεν ήταν ποτέ απαλλαγμένοι από το άγχος και τη φτώχεια. Θα μπορούσαν, όμως, τουλάχιστον να βρουν άσυλο σε πολλές χώρες. Η Γαλλία, το Βέλγιο, η Ελβετία ήταν ανοιχτές σε αυτούς. Η Σκανδιναβία και η Ολλανδία τους δέχτηκαν ευγενικά. Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αρκετά φιλόξενες για να δεχτούν μερικούς πρόσφυγες. Το πραγματικό καταφύγιο, ωστόσο, ήταν η Αγγλία, όπου οι πολιτικοί αντάρτες από όλα τα δεσποτικά εδάφη έγιναν ευπρόσδεκτοι.

Η παγκόσμια σφαγή έδωσε τέλος στη χρυσή εποχή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Μπακούνιν και ο Χέρζεν, ο Μαρξ και ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα και ο Λένιν, η Βέρα Σαζούλιτς, η Λουίζ Μισέλ και όλοι οι άλλοι μπορούσαν να έρθουν και να φύγουν ανεμπόδιστα. Εκείνες τις μέρες ποιος νοιαζόταν για τα διαβατήρια ή τις θεωρήσεις; Ποιος ανησυχούσε για ένα συγκεκριμένο τόπο στη γη; Όλος ο κόσμος ήταν η χώρα όλων. Ένα οποιοδήποτε μέρος ήταν εξίσου καλό με ένα άλλο και μπορούσε κάποιος να συ-

νορα ερμητικά κλειστά, ακόμη και εναντίον εκείνων, που μισούν κάθε μορφή δικτατορίας.

Έχω ήδη δηλώσει ότι οι πολιτικοί εξόριστοι είναι μερικές φορές αρκετά τυχεροί για να βρουν κατοικία, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα στην εργασία. Οτιδήποτε κάνουν για να εξασφαλίσουν μια υποτυπώδη διαβίωση, όπως μαθήματα, μεταφράσεις ή οποιοδήποτε είδος σωματικής εργασίας, πρέπει να γίνει κρυφά. Εάν πιαστούν, θα αναγκαστούν να μπουν πάλι στον κουραστικό γύρο της αναζήτησης μιας άλλης χώρας. Οι πολιτικοί πρόσφυγες είναι συνεχώς υπό την επίβλεψη

τέλος της αντοχής του, όταν η περίοδος ανανέωσης των τριών μηνών επεκτάθηκε σε έξι.

Ωστόσο, αυτές οι δυστυχίες δεν είναι σε καμία περίπτωση οι μόνες τραγωδίες στη σημερινή κατάσταση των περισσότερων πολιτικών προσφύγων. Υπάρχουν πολλοί άλλοι, των οποίων η ψυχή δοκιμάζεται και η ζωή τους μετατρέπεται σε φρικτό εφιάλτη. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλα ήταν τα βάσανα τους στα προπολεμικά χρόνια, είχαν την πίστη τους και το έργο τους, που τους έδιναν διέξοδο. Έζησαν, ονειρεύτηκαν και εργάστηκαν ασταμάτητα για την απελευθέρωση των πατρίδων τους.

Κατά τη διάρκεια των ενενήντα ημερών μου στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι παλιοί και νέοι φίλοι, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπων, που δεν είχα ξανασυναντήσει, συζητούσαν για τα χρόνια της εξορίας μου. Τους φάνηκε απίστευτο, ότι μπόρεσα να αντέξω τις περιπέτειες της εξορίας και να επιστρέψω άθικτη στην υγεία και το πνεύμα και με το ηθικό μου αδιατάρακτο. Ομολογώ ότι συγκινήθηκα πολύ από το γενναιόδωρο αφιέρωμά τους. Αλλά, επίσης ντράπηκα, όχι επειδή υποφέρω από ψευδή σεμνότητα ή πιστεύω ότι πρέπει να λέγονται καλά λόγια για τους ανθρώπους μόνο μετά το θάνατό τους, αλλά μάλλον επειδή η κατάσταση των πολιτικών εξόριστων, που είναι διάσπαρτοι στην Ευρώπη είναι τόσο τραγική, που ο αγώνας μου για επιβίωση ήταν ανάξιος λόγου.

Στην πλειοψηφία τους οι πολιτικοί πρόσφυγες, ακόμη και πριν από τον πόλεμο, δεν ήταν ποτέ απαλλαγμένοι από το άγχος και τη φτώχεια. Θα μπορούσαν, όμως, τουλάχιστον να βρουν άσυλο σε πολλές χώρες. Η Γαλλία, το Βέλγιο, η Ελβετία ήταν ανοιχτές σε αυτούς. Η Σκανδιναβία και η Ολλανδία τους δέχτηκαν ευγενικά. Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αρκετά φιλόξενες για να δεχτούν μερικούς πρόσφυγες. Το πραγματικό καταφύγιο, ωστόσο, ήταν η Αγγλία, όπου οι πολιτικοί αντάρτες από όλα τα δεσποτικά εδάφη έγιναν ευπρόσδεκτοι.

Η παγκόσμια σφαγή έδωσε τέλος στη χρυσή εποχή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Μπακούνιν και ο Χέρζεν, ο Μαρξ και ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα και ο Λένιν, η Βέρα Σαζούλιτς, η Λουίζ Μισέλ και όλοι οι άλλοι μπορούσαν να έρθουν και να φύγουν ανεμπόδιστα. Εκείνες τις μέρες ποιος νοιαζόταν για τα διαβατήρια ή τις θεωρήσεις; Ποιος ανησυχούσε για ένα συγκεκριμένο τόπο στη γη; Όλος ο κόσμος ήταν η χώρα όλων. Ένα οποιοδήποτε μέρος ήταν εξίσου καλό με ένα άλλο και μπορούσε κάποιος να συνεχίσει το έργο του για την απελευθέρωση της καταπιεσμένης πατρίδας του. Ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα δεν φαντάζονταν οι επαναστάτες, ότι θα μπορούσε να έρθει η στιγμή, που ο κόσμος θα μετατρεπόταν σε ένα τεράστιο σωφρονιστικό ίδρυμα ή ότι οι πολιτικές συνθήκες θα γίνουν πιο δεσποτικές και απάνθρωπες από τη χειρότερη περίοδο των Τσάρων. Ο πόλεμος για τη δημοκρατία και η έλευση της αριστερής και της δεξιάς δικτατορίας κατέστρεψαν οποιαδήποτε ελευθερία κινήσεων, που απολάμβαναν οι πολιτικοί πρόσφυγες στο παρελθόν. Δεκάδες χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά αναγκάστηκαν να περιφέρονται στη γη, όπου δεν έγιναν πουθενά δεκτοί. Εάν ήταν αρκετά τυχεροί να βρουν άσυλο, ήταν σχεδόν πάντα μόνο για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Βρίσκονταν πάντα εκτεθειμένοι σε παρενοχλήσεις και εξαπατήσεις και η ζωή τους ήταν μια πραγματική κόλαση.

Για ένα διάστημα οι εκπατρισμένοι Ρώσοι είχαν κάποια προστασία μέσω του διαβατηρίου Nansen ή της

νορα ερμητικά κλειστά, ακόμη και εναντίον εκείνων, που μισούν κάθε μορφή δικτατορίας.

Έχω ήδη δηλώσει ότι οι πολιτικοί εξόριστοι είναι μερικές φορές αρκετά τυχεροί για να βρουν κατοικία, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα στην εργασία. Οτιδήποτε κάνουν για να εξασφαλίσουν μια υποτυπώδη διαβίωση, όπως μαθήματα, μεταφράσεις ή οποιοδήποτε είδος σωματικής εργασίας, πρέπει να γίνει κρυφά. Εάν πιαστούν, θα αναγκαστούν να μπουν πάλι στον κουραστικό γύρο της αναζήτησης μιας άλλης χώρας. Οι πολιτικοί πρόσφυγες είναι συνεχώς υπό την επίβλεψη των αρχών. Είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο να τους χτυπάνε ξαφνικά την πόρτα τις πρώτες πρωινές ώρες, να τους σέρνουν από το κρεβάτι, να τους οδηγούν στο αστυνομικό τμήμα και μετά να εκδιώκονται. Δεν είναι απαραίτητο να είναι ένοχοι για οποιοδήποτε αδίκημα, όπως η συμμετοχή στις εσωτερικές πολιτικές υποθέσεις της χώρας, τη φιλοξενία της οποίας έχουν δεχτεί.

Ένας φίλος μου αποτελεί μια τέτοια περίπτωση.[1] Εκδιώχθηκε από μια συγκεκριμένη χώρα, απλώς και μόνο επειδή επεξεργάστηκε μια μικρή προκήρυξη στα αγγλικά προκειμένου να συγκεντρωθούν χρήματα για τους Ρώσους πολιτικούς κρατούμενους. Αφού κατορθώσαμε να τον επαναφέρουμε, του δόθηκε τρεις φορές εντολή να φύγει και όταν τελικά του επιτράπηκε να παραμείνει, υπό τον όρο ότι θα έκανε αίτηση για ανανέωση της άδειας κάθε τρεις μήνες. Για μέρες και εβδομάδες έπρεπε να κατασκηνώσει στο αστυνομικό τμήμα και να χάσει χρόνο και υγεία τρέχοντας από τμήμα σε τμήμα. Περιμένοντας

τέλος της αντοχής του, όταν η περίοδος ανανέωσης των τριών μηνών επεκτάθηκε σε έξι.

Ωστόσο, αυτές οι δυστυχίες δεν είναι σε καμία περίπτωση οι μόνες τραγωδίες στη σημερινή κατάσταση των περισσότερων πολιτικών προσφύγων. Υπάρχουν πολλοί άλλοι, των οποίων η ψυχή δοκιμάζεται και η ζωή τους μετατρέπεται σε φρικτό εφιάλτη. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλα ήταν τα βάσανα τους στα προπολεμικά χρόνια, είχαν την πίστη τους και το έργο τους, που τους έδιναν διέξοδο. Έζησαν, ονειρεύτηκαν και εργάστηκαν ασταμάτητα για την απελευθέρωση των πατρίδων τους.

Θα μπορούσαν, να διεγείρουν την κοινή γνώμη στον τόπο της προσφυγιάς τους ενάντια στην τυραννία και την καταπίεση, που ασκείται στη χώρα τους και να βοηθήσουν τους συντρόφους τους στη φυλακή με μεγάλα κεφάλαια, που συνέδραμαν εργαζόμενοι, αλλά και φιλελεύθερα στοιχεία από άλλα μέρη του κόσμου. Θα μπορούσαν ακόμη και να στείλουν όπλα και πυρομαχικά στην τσαρική Ρωσία, τη δεσποτική Ιταλία και την Ισπανία. Αυτοί ήταν σίγουρα εμπνευσμένοι στόχοι αλληλεγγύης. Δεν ήταν λιγότερη η αλληλεγγύη, που υπήρχε μεταξύ των διαφορετικών πολιτικών τάσεων. Όποιες και αν ήταν οι θεωρητικές διαφορές τους, υπήρχε αμοιβαίος σεβασμός και εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Και σε περιόδους σημαντικών ζητημάτων συνεργάστηκαν, όχι σε φαντασιακό επίπεδο, αλλά σε ένα πραγματικό ενιαίο μέτωπο.

Τίποτα από όλα αυτά δεν έχει μείνει. Όλα τα πολιτικά κινήματα επιδίδονται σε εξαντλητική αλληλοφαγωμάσε, εκδικητικά και ξεκάθαρα άγρια μεταξύ τους παρά σε

νοι από το άγχος και τη φτώχεια. Θα μπορούσαν, όμως, τουλάχιστον να βρουν άσυλο σε πολλές χώρες. Η Γαλλία, το Βέλγιο, η Ελβετία ήταν ανοιχτές σε αυτούς. Η Σκανδιναβία και η Ολλανδία τους δέχτηκαν ευγενικά. Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν αρκετά φιλόξενες για να δεχτούν μερικούς πρόσφυγες. Το πραγματικό καταφύγιο, ωστόσο, ήταν η Αγγλία, όπου οι πολιτικοί αντάρτες από όλα τα δεσποτικά εδάφη έγιναν ευπρόσδεκτοι.

Η παγκόσμια σφαγή έδωσε τέλος στη χρυσή εποχή, κατά τη διάρκεια της οποίας ο Μπακούνιν και ο Χέρζεν, ο Μαρξ και ο Κροπότκιν, ο Μαλατέστα και ο Λένιν, η Βέρα Σαζούλιτς, η Λουίζ Μισέλ και όλοι οι άλλοι μπορούσαν να έρθουν και να φύγουν ανεμπόδιστα. Εκείνες τις μέρες ποιος νοιαζόταν για τα διαβατήρια ή τις θεωρήσεις; Ποιος ανησυχούσε για ένα συγκεκριμένο τόπο στη γη; Όλος ο κόσμος ήταν η χώρα όλων. Ένα οποιοδήποτε μέρος ήταν εξίσου καλό με ένα άλλο και μπορούσε κάποιος να συνεχίσει το έργο του για την απελευθέρωση της καταπιεσμένης πατρίδας του. Ούτε στα πιο τρελά τους όνειρα δεν φαντάζονταν οι επαναστάτες, ότι θα μπορούσε να έρθει η στιγμή, που ο κόσμος θα μετατρεπόταν σε ένα τεράστιο σωφρονιστικό ίδρυμα ή ότι οι πολιτικές συνθήκες θα γίνουν πιο δεσποτικές και απάνθρωπες από τη χειρότερη περίοδο των Τσάρων. Ο πόλεμος για τη δημοκρατία και η έλευση της αριστερής και της δεξιάς δικτατορίας κατέστρεψαν οποιαδήποτε ελευθερία κινήσεων, που απολάμβαναν οι πολιτικοί πρόσφυγες στο παρελθόν. Δεκάδες χιλιάδες άνδρες, γυναίκες και παιδιά αναγκάστηκαν να περιφέρονται στη γη, όπου δεν έγιναν πουθενά δεκτοί. Εάν ήταν αρκετά τυχεροί να βρουν άσυλο, ήταν σχεδόν πάντα μόνο για ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Βρίσκονταν πάντα εκτεθειμένοι σε παρενοχλήσεις και εξαπατήσεις και η ζωή τους ήταν μια πραγματική κόλαση.

Για ένα διάστημα οι εκπατρισμένοι Ρώσοι είχαν κάποια προστασία μέσω του διαβατηρίου Nansen ή της Κοινωνίας των Εθνών. Οι περισσότερες χώρες έπρεπε να αναγνωρίσουν αυτό το κομμάτι χαρτιού, αν και λίγες το αναγνώριζαν, πόσο μάλλον όταν «πολιτικά μολυσμένα» άτομα υπέβαλαν αίτηση για άδεια εισόδου. Ωστόσο, το διαβατήριο Nansen ήταν καλύτερο από το τίποτα. Τώρα και αυτό έχει καταργηθεί και οι Ρώσοι πρόσφυγες είναι εντελώς εκτός νόμου. Τρομερό, όπως ήταν στην εποχή των Τσαριστών, παρ' ότι τότε ήταν ακόμα δυνατό να δωροδοκήσει κάποιος και να περάσει τα σύνορα. Αυτό δεν είναι πλέον δυνατό, όχι επειδή η συνοριακή αστυνομία έγινε ξαφνικά τίμια, αλλά επειδή κάθε χώρα φοβάται το μπολσεβίκικο ή το φασιστικό μικρόβιο και διατηρεί τα σύνορα ερμητικά κλειστά, ακόμη και εναντίον εκείνων, που μισούν κάθε μορφή δικτατορίας.

Έχω ήδη δηλώσει ότι οι πολιτικοί εξόριστοι είναι μερικές φορές αρκετά τυχεροί για να βρουν κατοικία, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα στην εργασία. Οτιδήποτε κάνουν για να εξασφαλίσουν μια υποτυπώδη διαβίωση, όπως μαθήματα, μεταφράσεις ή οποιοδήποτε είδος σωματικής εργασίας, πρέπει να γίνει κρυφά. Εάν πιαστούν, θα αναγκαστούν να μπουν πάλι στον κουραστικό γύρο της αναζήτησης μιας άλλης χώρας. Οι πολιτικοί πρόσφυγες είναι συνεχώς υπό την επίβλεψη των αρχών. Είναι σχεδόν καθημερινό φαινόμενο να τους χτυπάνε ξαφνικά την πόρτα τις πρώτες πρωινές ώρες, να τους σέρνουν από το κρεβάτι, να τους οδηγούν στο αστυνομικό τμήμα και μετά να εκδιώκονται. Δεν είναι απαραίτητο να είναι ένοχοι για οποιοδήποτε αδίκημα, όπως η συμμετοχή στις εσωτερικές πολιτικές υποθέσεις της χώρας, τη φιλοξενία της οποίας έχουν δεχτεί.

Ένας φίλος μου αποτελεί μια τέτοια περίπτωση.[1] Εκδιώχθηκε από μια συγκεκριμένη χώρα, απλώς και μόνο επειδή επεξεργάστηκε μια μικρή προκήρυξη στα αγγλικά προκειμένου να συγκεντρωθούν χρήματα για τους Ρώσους πολιτικούς κρατούμενους. Αφού κατορθώσαμε να τον επαναφέρουμε, του δόθηκε τρεις φορές εντολή να φύγει και όταν τελικά του επιτράπηκε να παραμείνει, υπό τον όρο ότι θα έκανε αίτηση για ανανέωση της άδειας κάθε τρεις μήνες. Για μέρες και εβδομάδες έπρεπε να κατασκηνώσει στο αστυνομικό τμήμα και να χάσει χρόνο και υγεία τρέχοντας από τμήμα σε τμήμα. Περιμένοντας την ανανέωση δεν μπορούσε να φύγει από την πόλη της κατοικίας του. Κάθε νέος τόπος που μπορεί να ήθελε να επισκεφτεί συνεπαγόταν νέα χαρτιά και καθώς έμεινε χωρίς ούτε ένα έγγραφο, ενώ εκκρεμούσε η ανανέωσή του, δεν μπορούσε πουθενά να κάνει νέα χαρτιά. Με άλλα λόγια, ο φίλος μου ήταν ουσιαστικά φυλακισμένος σε μια πόλη μέχρι να δοθεί η ανανέωση. Λίγοι είναι εκείνοι, που κατόρθωσαν να επιβιώσουν από μια τέτοια κατάσταση. Όμως, ο φίλος μου είχε σκληραγωγηθεί στις αμερικανικές φυλακές για δεκαέξι χρόνια και είχε πάντα ανυποχώρητη θέληση. Ακόμα κι εκείνος, όμως, είχε σχεδόν φτάσει στο τέλος της αντοχής του, όταν η περίοδος ανανέωσης των τριών μηνών επεκτάθηκε σε έξι.

Ωστόσο, αυτές οι δυστυχίες δεν είναι σε καμία περίπτωση οι μόνες τραγωδίες στη σημερινή κατάσταση των περισσότερων πολιτικών προσφύγων. Υπάρχουν πολλοί άλλοι, των οποίων η ψυχή δοκιμάζεται και η ζωή τους μετατρέπεται σε φρικτό εφιάλτη. Ανεξάρτητα από το πόσο μεγάλα ήταν τα βάσανα τους στα προπολεμικά χρόνια, είχαν την πίστη τους και το έργο τους, που τους έδιναν διέξοδο. Έζησαν, ονειρεύτηκαν και εργάστηκαν ασταμάτητα για την απελευθέρωση των πατρίδων τους.

Θα μπορούσαν, να διεγείρουν την κοινή γνώμη στον τόπο της προσφυγιάς τους ενάντια στην τυραννία και την καταπίεση, που ασκείται στη χώρα τους και να βοηθήσουν τους συντρόφους τους στη φυλακή με μεγάλα κεφάλαια, που συνέδραμαν εργαζόμενοι, αλλά και φιλελεύθερα στοιχεία από άλλα μέρη του κόσμου. Θα μπορούσαν ακόμη και να στείλουν όπλα και πυρομαχικά στην τσαρική Ρωσία, τη δεσποτική Ιταλία και την Ισπανία. Αυτοί ήταν σίγουρα εμπνευσμένοι στόχοι αλληλεγγύης. Δεν ήταν λιγότερη η αλληλεγγύη, που υπήρχε μεταξύ των διαφορετικών πολιτικών τάσεων. Όποιες και αν ήταν οι θεωρητικές διαφορές τους, υπήρχε αμοιβαίος σεβασμός και εμπιστοσύνη μεταξύ τους. Και σε περιόδους σημαντικών ζητημάτων συνεργάστηκαν, όχι σε φαντασιακό επίπεδο, αλλά σε ένα πραγματικό ενιαίο μέτωπο.

Τίποτα από όλα αυτά δεν έχει μείνει. Όλα τα πολιτικά κινήματα επιδίδονται σε εξαντλητική αλληλοφαγωμάρα, εκδικητικά και ξεκάθαρα άγρια μεταξύ τους παρά σε σχέση με τους κοινούς εχθρούς τους. Ο πιο ασυγχώρητος δράστης από αυτή την άποψη είναι η λεγόμενη Ένωση Σοσιαλιστικών Σοβιετικών Δημοκρατιών. Όχι μόνο συνεχίζει μια διαδικασία εξόντωσης όλων των πολιτικών αντιπάλων εντός και εκτός του εδάφους της, αλλά ασχολείται, επίσης, με τη σπίλωση και εν τέλει τη δολοφονία της προσωπικότητας αγωνιζομένων ανθρώπων. Άνδρες και γυναίκες με ηρωική καταγραφή επαναστατικής δραστηριότητας, άτομα που έχουν αφιερωθεί στα ιδανικά τους, που πέρασαν ανείπωτα βάσανα υπό τους Ρομανόφ, κακολογούνται, παρερμηνεύονται, κακοχαρακτηρίζονται και

κυνηγούνται χωρίς έλεος. Σίγουρα δεν είναι τυχαίο που ο φίλος μου αποβλήθηκε για ένα δελτίο, που είχε σκοπό να συγκεντρώσει χρήματα για τους Ρώσους πολιτικούς πρόσφυγες.

Για να είμαστε σίγουροι ότι οι Μουσολίνι και οι Χίτλερ είναι ένοχοι για το ίδιο έγκλημα. Αυτοί και οι προπαγανδιστικές μηχανές τους κουρεύουν κάθε πολιτικό αντίπαλο με τον τρόπο τους. Έχουν, επίσης, προσθέσει τη σπίλωση αγωνιστών στο σφαγείο των θυμάτων τους. Οι ανθρώπινες ευαισθησίες έχουν θαμπώσει από τον πόλεμο. Αν τα βάσανα των Γερμανών και των Αυστριακών προσφύγων δεν είχαν αναζωπυρώσει τη θλίψη συμπάθειας που πέθαινε, θα έπρεπε να χαθεί κάθε πίστη στην ανθρωπότητα. Η γενναιόδωρη απάντηση στην ανάγκη τους είναι πράγματι η μόνη ακτίνα φωτός στον μαύρο κοινωνικό ορίζοντα.

Οι Αναρχικοί και οι Αναρχοσυνδικαλιστές, φυσικά, έχουν ξεχαστεί. Ή μήπως είναι η άγνοια που προκαλεί τη θανατηφόρα σιωπή για την κατάστασή τους; Δεν γνωρίζουν οι διαδηλωτές ενάντια στις γερμανικές θηριωδίες ότι και οι αναρχικοί βρίσκονται στα τρομερά στρατόπεδα συγκέντρωσης του Γκέρινγκ, αντιμετωπίζοντας την βαρβαρότητα των αδίστακτων Storm Troops, και ότι μερικοί από αυτούς έχουν υποστεί πιο ειδεχθή βασανιστήρια από τα περισσότερα άλλα ναζιστικά θύματα; Για παράδειγμα, ο Erich Mühsam.[2] Ποιητής και κοινωνικός επαναστάτης, τιμωρήθηκε από την Γερμανική Δημοκρατία μετά την εξέγερση της Βαυαρίας. Καταδικάστηκε σε δεκαπέντε χρόνια φυλάκιση, εκ των οποίων εξέτισε τα πέντε. Με την αποφυλάκισή του, αφιερώθηκε στην ανάδειξη των απάνθρωπων συνθηκών στις φυλακές υπό τη σοσιαλιστική και δημοκρατική κυβέρνηση. Όντας Εβραίος και Αναρχικός και έχοντας ένα επαναστατικό παρελθόν, ο Erich Mühsam ήταν από τους πρώτους που παρασύρθηκαν από τους γκάνγκστερ της SA. Τον ξυλοκόπησαν και τον χτύπησαν επανειλημμένα, του έσπασαν τα δόντια, του ξερίζωσαν τα μαλλιά και τα γένια και χάραξαν τη σβάστικα στο κρανίο του με ένα μαχαίρι. Μετά τον θάνατό του τον Ιούλιο, ο οποίος ανακοινώθηκε από τους Ναζί ως «αυτοκτονία», η χήρα του έδειξε το βασανισμένο σώμα του, με το πίσω μέρος του κρανίου να έχει συνθλιβεί σαν να έχει συρθεί στο έδαφος και με αναμφισβήτητα σημάδια στραγγαλισμού.

Η αδιαφορία για το μαρτύριο του Mühsam είναι σημάδι του σεχταρισμού και του φανατισμού στις φιλελεύθερες και ριζοσπαστικές τάξεις σήμερα. Όμως, αυτό που θέλω πραγματικά να τονίσω είναι το εξής: η βαρβαρότητα του φασισμού και του ναζισμού καταδικάζεται και καταπολεμάται από τα πρόσωπα, που έχουν μείνει εντελώς αδιάφορα για τον Γολγοθά των Ρώσων πολιτικών προσφύγων.

Και όχι μόνο αδιαφορία: στην πραγματικότητα δικαιολογούν τις βαρβαρότητες της ρωσικής δικτατορίας ως αναπόφευκτες. Όλοι αυτοί οι καλοί άνθρωποι βρίσκονται υπό το ξόρκι του σοβιετικού μύθου. Δεν έχουν επίγνωση της ασυνέπειας και του παραλογισμού της διαμαρτυρίας τους για τις βιαιότητες στις καπιταλιστικές χώρες, όταν συγχωρούν τις ίδιες θηριωδίες στη Σοβιετική Δημοκρατία. Μια πρόσφατη έκκληση της Διεθνούς Ένωσης Εργαζομένων δίνει μια συγκλονιστική εικόνα της κατάστασης των Αναρχικών και των Αναρχοσυνδικαλιστών στο προπύργιο του Στάλιν. Πραγματοποιήθηκαν νέες συλλήψεις στην Οδησσό, το Τομσκ, τον Αρχάγγελο και άλλα μέρη της Ρωσίας. Χωρίς καμία κατηγορία για τα θύματα. Χωρίς ακρόαση ή δίκη έχουν αποσταλεί από τη «διοικητική διαδικασία». Εκείνοι των οποίων η ποινή, για ορισμένους έως και δέκα χρόνια, έχει λήξει, έχουν σταλεί ξανά στην εξορία. Δεν υπάρχει ελπίδα απελευθέρωσης κατά τη διάρκεια του πολύκροτου κομμουνιστικού πειράματος.

Μία από τις τραγικές περιπτώσεις είναι αυτή του ***Nicholai Rogdayeve***,[3] αναρχικού για χρόνια και ένθερμου αγωνιστή για τη χειραφέτηση του ρωσικού λαού. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας των Ρομανόφ, ο Ρογκντάιβ γνώριζε όλες τις αγωνίες, που αντιμετώπιζαν οι πολιτικοί πρόσφυγες – φυλακή, εξορία και κάτεργα. Μετά την επανάσταση του Μαρτίου, ο Rogdayeve απελευθερώθηκε και επέστρεψε στις δραστηριότητές του. Με εκατοντάδες άλλους κάθε πολιτικής απόχρωσης δούλεψε ακούραστα - δίδαξε, έγραψε, μίλησε και οργάνωσε τους εργαζόμενους. Συνέχισε τις προσπάθειές του για λίγο μετά την Οκτωβριανή επανάσταση. Τότε άρχισε ο διωγμός των Μπολσεβίκων. Παρ' όλο που ο Rogdayeve ήταν πολύ γνωστός και αγαπητός σε όλους, ακόμη και στους κομμουνιστές, δεν γλίτωσε

κε ως στόχος για κακόβουλες επιθέσεις και καταγγελίες από τη Μόσχα και τους δορυφόρους της στο εξωτερικό. Αυτό το γεγονός της σπίλωσης και χρόνια υποσιτισμού την άφησαν άρρωστη και εγκαταλειμμένη.

Οι Ρώσοι πρόσφυγες δεν είναι οι μόνοι αντάρτες των οποίων το όνειρο για έναν νέο κόσμο έχει διαλυθεί. Ο ***Enrico Malatesta***, Αναρχικός, επαναστάτης και μια από τις πιο γλυκές προσωπικότητες στις επαναστατικές δυνάμεις, επίσης δεν γλίτωσε από την αγωνία της έλευσης του φασισμού. Από το μεγάλο του μυαλό και την τρυφερή του καρδιά είχε δώσει άφθονα σε διάστημα εξήντα ετών για να συμβάλλει στην απελευθέρωση των Ιταλών εργατών και αγροτών. Η πραγματοποίηση του ονείρου του ήταν κάθε άλλο παρά προσιτή όταν το συνάφι του Μουσολίνι εξαπλώθηκε σαν μάστιγα στην Ιταλία, καταστρέφοντας όλα όσα με τόσο κόπο δημιουργήθηκαν από άνδρες όπως ο ***Μαλατέστα***, ο ***Φάμπρι*** και οι άλλοι μεγάλοι Ιταλοί επαναστάτες. Πικρές, πράγματι, πρέπει να ήταν οι τελευταίες μέρες του Μαλατέστα.

Μέσα στον τελευταίο ενάμιση χρόνο πλήθος Αυστριακών και Γερμανών ανταρτών προστέθηκαν στον κατάλογο των ριζοσπαστών από τη Ρωσία, την Ιταλία, την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία, τη Γιουγκοσλαβία και άλλες μικρότερες χώρες. Όλα αυτά τα εδάφη έχουν γίνει το νεκροταφείο των επαναστατικών και ελευθεριακών ιδανικών. Λίγες χώρες έχουν απομείνει, όπου μπορεί κανείς να διατηρήσει τη ζωή του. Πράγματι, τίποτα από αυτά που προκάλεσε στην ανθρωπότητα το ολοκαύτωμα και οι συνέπειές του δεν μπορεί να συγκριθεί με τη σκληρή κατάσταση των πολιτικών προσφύγων. Ωστόσο, αθάνατη είναι η πίστη τους και η ελπίδα τους στο λαό. Καμία σκιά αμφιβολίας δεν καλύπτει την πεποίθησή τους ότι οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι, θα ξυπνήσουν από τον μολυβένιο ύπνο τους, ότι θα αναλάβουν για άλλη μια φορά τη μάχη για την ελευθερία και την ευημερία.

Μετάφραση-απόδοση Π.

Σημειώσεις

νες ευαισθησίες έχουν θαμπώσει από τον πόλεμο. Αν τα βάσανα των Γερμανών και των Αυστριακών προσφύγων δεν είχαν αναζωπυρώσει τη θλίψη συμπάθειας που πέθαινε, θα έπρεπε να χαθεί κάθε πίστη στην ανθρωπότητα. Η γενναιόδωρη απάντηση στην ανάγκη τους είναι πράγματι η μόνη ακτίνα φωτός στον μαύρο κοινωνικό ορίζοντα.

Οι Αναρχικοί και οι Αναρχοσυνδικαλιστές, φυσικά, έχουν ξεχαστεί. Ή μήπως είναι η άγνοια που προκαλεί τη θανατηφόρα σιωπή για την κατάστασή τους; Δεν γνωρίζουν οι διαδηλωτές ενάντια στις γερμανικές θηριωδίες ότι και οι αναρχικοί βρίσκονται στα τρομερά στρατόπεδα συγκέντρωσης του Γκέρινγκ, αντιμετωπίζοντας την βαρβαρότητα των αδίστακτων Storm Troops, και ότι μερικοί από αυτούς έχουν υποστεί πιο ειδεχθή βασανιστήρια από τα περισσότερα άλλα ναζιστικά θύματα; Για παράδειγμα, ο Erich Mühsam.[2] Ποιητής και κοινωνικός επαναστάτης, τιμωρήθηκε από την Γερμανική Δημοκρατία μετά την εξέγερση της Βαυαρίας. Καταδικάστηκε σε δεκαπέντε χρόνια φυλάκιση, εκ των οποίων εξέτισε τα πέντε. Με την αποφυλάκισή του, αφιερώθηκε στην ανάδειξη των απάνθρωπων συνθηκών στις φυλακές υπό τη σοσιαλιστική και δημοκρατική κυβέρνηση. Όντας Εβραίος και Αναρχικός και έχοντας ένα επαναστατικό παρελθόν, ο Erich Mühsam ήταν από τους πρώτους που παρασύρθηκαν από τους γκάνγκστερ της SA. Τον ξυλοκόπησαν και τον χτύπησαν επανειλημμένα, του έσπασαν τα δόντια, του ξερίζωσαν τα μαλλιά και τα γένια και χάραξαν τη σβάστικα στο κρανίο

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 20ος, Φύλλο 219
Οκτώβριος 2021
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.
Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού
στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα)
116/611-838-03

φασισμού και του ναζισμού καταδικάζεται και καταπολεμάται από τα πρόσωπα, που έχουν μείνει εντελώς αδιάφορα για τον Γολγοθά των Ρώσων πολιτικών προσφύγων.

Και όχι μόνο αδιαφορία: στην πραγματικότητα δικαιολογούν τις βαρβαρότητες της ρωσικής δικτατορίας ως αναπόφευκτες. Όλοι αυτοί οι καλοί άνθρωποι βρίσκονται υπό το ξόρκι του σοβιετικού μύθου. Δεν έχουν επίγνωση της ασυνέπειας και του παραλογισμού της διαμαρτυρίας τους για τις βιαιότητες στις καπιταλιστικές χώρες, όταν συγχωρούν τις ίδιες θηριωδίες στη Σοβιετική Δημοκρατία. Μια πρόσφατη έκκληση της Διεθνούς Ένωσης Εργαζομένων δίνει μια συγκλονιστική εικόνα της κατάστασης των Αναρχικών και των Αναρχοσυνδικαλιστών στο προπύργιο του Στάλιν. Πραγματοποιήθηκαν νέες συλλήψεις στην Οδησσό, το Τομσκ, τον Αρχάγγελο και άλλα μέρη της Ρωσίας. Χωρίς καμία κατηγορία για τα θύματα. Χωρίς ακρόαση ή δίκη έχουν αποσταλεί από τη «διοικητική διαδικασία». Εκείνοι των οποίων η ποινή, για ορισμένους έως και δέκα χρόνια, έχει λήξει, έχουν σταλεί ξανά στην εξορία. Δεν υπάρχει ελπίδα απελευθέρωσης κατά τη διάρκεια του πολύκροτου κομμουνιστικού πειράματος.

Μία από τις τραγικές περιπτώσεις είναι αυτή του ***Nicholai Rogdayeve***,[3] αναρχικού για χρόνια και ένθερμου αγωνιστή για τη χειραφέτηση του ρωσικού λαού. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας των Ρομανόφ, ο Ρογκντάιβ γνώριζε όλες τις αγωνίες, που αντιμετώπιζαν οι πολιτικοί πρόσφυγες – φυλακή, εξορία και κάτεργα. Μετά την επανάσταση του Μαρτίου, ο Rogdayeve απελευθερώθηκε και επέστρεψε στις δραστηριότητές του. Με εκατοντάδες άλλους κάθε πολιτικής απόχρωσης δούλεψε ακούραστα - δίδαξε, έγραψε, μίλησε και οργάνωσε τους εργαζόμενους. Συνέχισε τις προσπάθειές του για λίγο μετά την Οκτωβριανή επανάσταση. Τότε άρχισε ο διωγμός των Μπολσεβίκων. Παρ' όλο που ο Rogdayeve ήταν πολύ γνωστός και αγαπητός σε όλους, ακόμη και στους κομμουνιστές, δεν γλίτωσε από το συντριπτικό χέρι της GPU. Η σύλληψη, η εξορία και όλα τα άλλα βασανιστήρια υπονόμευσαν την υγεία του. Το γιγάντιο σώμα του σταδιακά έλιωσε από φυματίωση, από την οποία είχε προσβληθεί ως αποτέλεσμα της θεραπείας του. Πέθανε πριν από μερικούς μήνες.

Ποιο ήταν το αδίκημα του ***Rogdayeve*** και εκατοντάδων άλλων; Ήταν η σταθερή προσκόλλησή τους στα ιδανικά τους, στην πίστη τους στη ρωσική επανάσταση και στο ρωσικό λαό. Για εκείνη την αθάνατη πίστη πέρασαν από χίλιες κολάσεις. Πολλοί από αυτούς, όπως και ο ***Ρογκντάιβε***, πέθαναν με αργό θάνατο. Έτσι, και η ***Κάθριν Μπρεσκόφσκι***, σε ηλικία ενενήντα ετών και τυφλή, τελείωσε τις μέρες της σε μια ξένη γη.[4] Η ***Μαρία Σπιριντόνοβα***, με τσακισμένη υγεία, αν όχι στο πνεύμα, μπορεί να μην πάει στο εξωτερικό για να αναζητήσει θεραπεία από το σκορβούτο, που αναπτύχθηκε στο σώμα της στη φυλακή

μείς, επίσης δεν γλίτωσε από την αγωνία της έλευσης του φασισμού. Από το μεγάλο του μυαλό και την τρυφερή του καρδιά είχε δώσει άφθονα σε διάστημα εξήντα ετών για να συμβάλλει στην απελευθέρωση των Ιταλών εργατών και αγροτών. Η πραγματοποίηση του ονείρου του ήταν κάθε άλλο παρά προσιτή όταν το συνάφι του Μουσολίνι εξαπλώθηκε σαν μάστιγα στην Ιταλία, καταστρέφοντας όλα όσα με τόσο κόπο δημιουργήθηκαν από άνδρες όπως ο ***Μαλατέστα***, ο ***Φάμπρι*** και οι άλλοι μεγάλοι Ιταλοί επαναστάτες. Πικρές, πράγματι, πρέπει να ήταν οι τελευταίες μέρες του Μαλατέστα.

Μέσα στον τελευταίο ενάμιση χρόνο πλήθος Αυστριακών και Γερμανών ανταρτών προστέθηκαν στον κατάλογο των ριζοσπαστών από τη Ρωσία, την Ιταλία, την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Ρουμανία, τη Γιουγκοσλαβία και άλλες μικρότερες χώρες. Όλα αυτά τα εδάφη έχουν γίνει το νεκροταφείο των επαναστατικών και ελευθεριακών ιδανικών. Λίγες χώρες έχουν απομείνει, όπου μπορεί κανείς να διατηρήσει τη ζωή του. Πράγματι, τίποτα από αυτά που προκάλεσε στην ανθρωπότητα το ολοκαύτωμα και οι συνέπειές του δεν μπορεί να συγκριθεί με τη σκληρή κατάσταση των πολιτικών προσφύγων. Ωστόσο, αθάνατη είναι η πίστη τους και η ελπίδα τους στο λαό. Καμία σκιά αμφιβολίας δεν καλύπτει την πεποίθησή τους ότι οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι, θα ξυπνήσουν από τον μολυβένιο ύπνο τους, ότι θα αναλάβουν για άλλη μια φορά τη μάχη για την ελευθερία και την ευημερία.

Μετάφραση-απόδοση Π.

Σημειώσεις

1. Αυτή είναι μια αναφορά στον Alexander Berkman. Μία επιστολή του, που περιγράφει λεπτομερώς την απειλή απέλασης από τη Γαλλία, βρίσκεται στη διεύθυνση: https://www.katesharpleylibrary.net/c2fs01

2. Ο Erich Mühsam δολοφονήθηκε στο KZ Oranienburg τη νύχτα της 9ης Ιουλίου 1934.

3. Ο Νικολάι Ρογκντάεφ πέθανε στην εξορία στην Τασκένδη το 1932. Βιογραφία του από τον Nick Heath: https://libcom.org/history/rogdaev-nikolai-188-1932-aka-uncle-vanya, δείτε επίσης https: //www.katesharpleylibrary.net/8w9hhn

4. Η Κάθριν Μπρεσκόφσκι (Εκατερίνα Κωνσταντίνοβνα Μπρέσκο-Μπρέσκοφσκαγια) Σοσιαλίστρια Επαναστάτρια που υποστήριζε τη Συντακτική Συνέλευση, πέθανε στην Τσεχοσλοβακία τον Σεπτέμβριο του 1934.

γερση της Βαυαρίας. Καταδικάστηκε σε δεκαπέντε χρόνια φυλάκιση, εκ των οποίων εξέτισε τα πέντε. Με την αποφυλάκισή του, αφιερώθηκε στην ανάδειξη των απάνθρωπων συνθηκών στις φυλακές υπό τη σοσιαλιστική και δημοκρατική κυβέρνηση. Όντας Εβραίος και Αναρχικός και έχοντας ένα επαναστατικό παρελθόν, ο Erich Mühsam ήταν από τους πρώτους που παρασύρθηκαν από τους γκάνγκστερ της SA. Τον ξυλοκόπησαν και τον χτύπησαν επανειλημμένα, του έσπασαν τα δόντια, του ξερίζωσαν τα μαλλιά και τα γένια και χάραξαν τη σβάστικα στο κρανίο

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 20ος, Φύλλο 219
Οκτώβριος 2021

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8, ΑΘΗΝΑ, Τ.Κ. 106 82
Τηλέφωνο: 69 73 79 92 07

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Ι. Λιόλιος

Συνδρομή (για 10 τεύχη)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 20 ευρώ, ΕΥΡΩΠΗΣ: 30 ευρώ.

Με κατάθεση του αντίστοιχου ποσού στον αριθμό λογαριασμού: (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

IBAN: GR77 0110 1160 0000 1166 1183 803

bic: ETHNGRAA

Σε περίπτωση συνδρομής είναι απαραίτητη η αποστολή των στοιχείων σας (Ονοματεπώνυμο, διεύθυνση, ταχυδρομικός κώδικας, τηλέφωνο) μέσω του ταχυδρομείου (ηλεκτρονικού ή κανονικού) ή τηλεφωνικά.
Επίσης συστημένες επιστολές και δέματα θα πρέπει να στέλλονται προς:

Γεώργιο Ν. Βλασσόπουλο
Σαριπόλου 8, Αθήνα, Τ.Κ. 106 82

έως και δέκα χρόνια, έχει λήξει, έχουν σταλεί ξανά στην εξορία. Δεν υπάρχει ελπίδα απελευθέρωσης κατά τη διάρκεια του πολύκροτου κομμουνιστικού πειράματος.

Μία από τις τραγικές περιπτώσεις είναι αυτή του ***Nicholai Rogdayeve***,[3] αναρχικού για χρόνια και ένθερμου αγωνιστή για τη χειραφέτηση του ρωσικού λαού. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας των Ρομανόφ, ο Ρογκντάιβ γνώριζε όλες τις αγωνίες, που αντιμετώπιζαν οι πολιτικοί πρόσφυγες – φυλακή, εξορία και κάτεργα. Μετά την επανάσταση του Μαρτίου, ο Rogdayeve απελευθερώθηκε και επέστρεψε στις δραστηριότητες του. Με εκατοντάδες άλλους κάθε πολιτικής απόχρωσης δούλεψε ακούραστα - δίδαξε, έγραψε, μίλησε και οργάνωσε τους εργαζόμενους. Συνέχισε τις προσπάθειές του για λίγο μετά την Οκτωβριανή επανάσταση. Τότε άρχισε ο διωγμός των Μπολσεβίκων. Παρ' όλο που ο Rogdayeve ήταν πολύ γνωστός και αγαπητός σε όλους, ακόμη και στους κομμουνιστές, δεν γλίτωσε από το συντριπτικό χέρι της GPU. Η σύλληψη, η εξορία και όλα τα άλλα βασανιστήρια υπονόμευσαν την υγεία του. Το γιγάντιο σώμα του σταδιακά έλιωσε από φυματίωση, από την οποία είχε προσβληθεί ως αποτέλεσμα της θεραπείας του. Πέθανε πριν από μερικούς μήνες.

Ποιο ήταν το αδίκημα του ***Rogdayeve*** και εκατοντάδων άλλων; Ήταν η σταθερή προσκόλλησή τους στα ιδανικά τους, στην πίστη τους στη ρωσική επανάσταση και στο ρωσικό λαό. Για εκείνη την αθάνατη πίστη πέρασαν από χίλιες κολάσεις. Πολλοί από αυτούς, όπως και ο ***Ρογκντάιβε***, πέθαναν με αργό θάνατο. Έτσι, και η ***Κάθριν Μπρεσκόφσκι***, σε ηλικία ενενήντα ετών και τυφλή, τελείωσε τις μέρες της σε μια ξένη γη.[4] Η ***Μαρία Σπιριντόνοβα***, με τσακισμένη υγεία, αν όχι στο πνεύμα, μπορεί να μην πάει στο εξωτερικό για να αναζητήσει θεραπεία από το σκορβούτο, που αναπτύχθηκε στο σώμα της στη φυλακή της Τσέκα. Ο ύπνος του Στάλιν μπορεί να διαταρασσόταν αν ήταν ελεύθερη.[5] Και η ***Αγγελική Μπαλαμπόνοφ***, τι γίνεται με αυτήν;[6] Ούτε οι κολλητοί του Στάλιν δεν τολμούσαν να την κατηγορήσουν για κοινή υπόθεση με τους εχθρούς της επανάστασης. Το 1917 επέστρεψε από την Ιταλία στη Ρωσία, εντάχθηκε στο Κομμουνιστικό Κόμμα και αφιερώθηκε στη Ρωσική Επανάσταση. Αλλά τελικά, όταν συνειδητοποίησε την ίντριγκα και τη διαφθορά στην Τρίτη Διεθνή, όταν δεν μπορούσε πλέον να δεχτεί την ηθική της GPU, έφυγε από τη Ρωσία και το Κομμουνιστικό Κόμμα. Από τότε, η ***Angelica Balabonov*** χρησιμοποιήθη-

νεκροταφείο των επαναστατικών και ελευθεριακών ιδανικών. Λίγες χώρες έχουν απομείνει, όπου μπορεί κανείς να διατηρήσει τη ζωή του. Πράγματι, τίποτα από αυτά που προκάλεσε στην ανθρωπότητα το ολοκαύτωμα και οι συνέπειές του δεν μπορεί να συγκριθεί με τη σκληρή κατάσταση των πολιτικών προσφύγων. Ωστόσο, αθάνατη είναι η πίστη τους και η ελπίδα τους στο λαό. Καμία σκιά αμφιβολίας δεν καλύπτει την πεποίθησή τους ότι οι εργαζόμενοι, οι άνθρωποι, θα ξυπνήσουν από τον μολυβένιο ύπνο τους, ότι θα αναλάβουν για άλλη μια φορά τη μάχη για την ελευθερία και την ευημερία.

Μετάφραση-απόδοση Π.

Σημειώσεις

1. Αυτή είναι μια αναφορά στον Alexander Berkman. Μιά επιστολή του, που περιγράφει λεπτομερώς την απειλή απέλασης από τη Γαλλία, βρίσκεται στη διεύθυνση: https://www.katesharpleylibrary.net/c2fs01

2. Ο Erich Mühsam δολοφονήθηκε στο KZ Oranienburg τη νύχτα της 9ης Ιουλίου 1934.

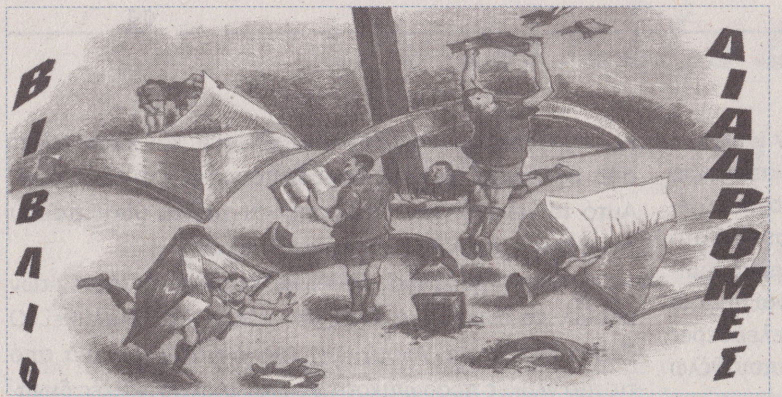
3. Ο Νικολάι Ρογκντάεφ πέθανε στην εξορία στην Τασκένδη το 1932. Βιογραφία του από τον Nick Heath: https://libcom.org/history/rogdaev-nikolai-188-1932-aka-uncle-vanya, δείτε επίσης https: //www.katesharpleylibrary.net/8w9hhn

4. Η Κάθριν Μπρεσκόφσκι (Εκατερίνα Κωνσταντίνοβνα Μπρέσκο-Μπρέσκοφσκαγια) Σοσιαλίστρια Επαναστάτρια που υποστήριζε τη Συντακτική Συνέλευση, πέθανε στην Τσεχοσλοβακία τον Σεπτέμβριο του 1934.

5. Η Μαρία Σπιριντόνοβα (Αριστερή Σοσιαλίστρια Επαναστάτρια και μακροχρόνια πολιτική κρατούμενη) αναφέρεται στις «Ηρωικές γυναίκες της Ρωσικής Επανάστασης» της Γκόλντμαν [1925] https://www.katesharpleylibrary.net/3xsk7w. Εκτελέστηκε με εντολή του Στάλιν τον Σεπτέμβριο του 1941.

6. Η Angelica Balabonov, η οποία ήταν γραμματέας της Κομιντέρν, έφυγε από τη Ρωσία το 1922.

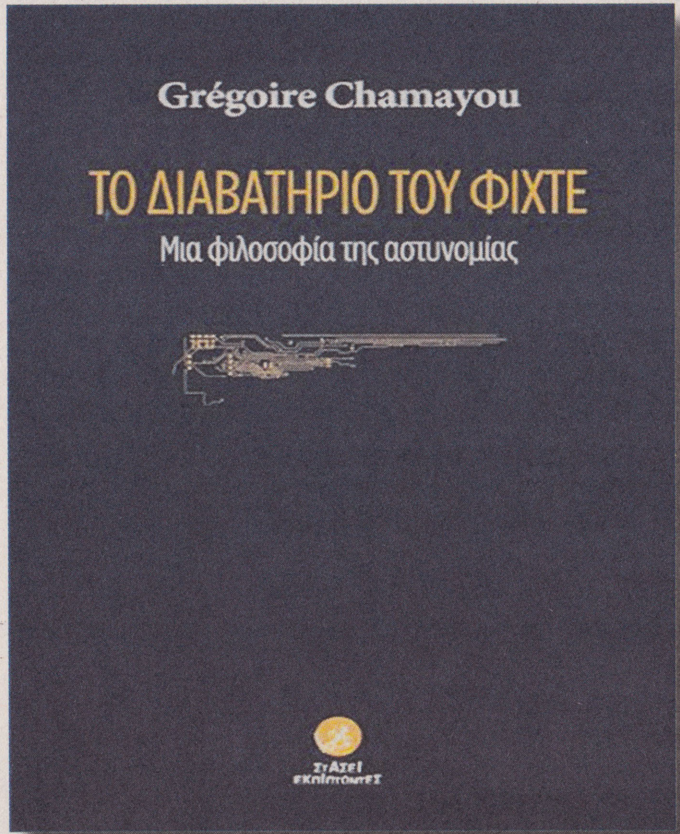
Από: The Nation, 10 Οκτωβρίου 1934. https://www.lib.berkeley.edu/goldman/pdfs/PublishedEssaysandPamphlets_TheTragedyofthePoliticalExiles.pdf.

GRÉGOIRE CHAMAYOU

ΤΟ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΦΙΧΤΕ

Μια φιλοσοφία της αστυνομίας

Εκδόσεις *Στάσει εκπίπτοντες*
σελ. 78
Κυκλοφόρησε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2021

«Αν έπρεπε να ορίσουμε την αστυνομία με βάση μια και

αναγκαίο, να μπορεί να ταυτοποιείται άμεσα ως ένα συγκεκριμένο άτομο. Κανείς δεν δύναται να παραμένει άγνωστος στους αστυνομικούς». Επομένως, όπως παρατηρεί ο συγγραφέας, το άμεσο επακόλουθο της αρχής της ταυτοποίησης ήταν ένα σχέδιο για ένα νέο σύστημα διαβατηρίων, που θα εκδίδεται από την πλησιέστερη αρμόδια Αρχή και θα περιλαμβάνει την ακριβή περιγραφή του κατόχου του, ενώ συνιστάται στα «σημαντικά άτομα», που έχουν την δυνατότητα να καταβάλλουν το απαραίτητο κόστος, να αντικαταστήσουν την περιγραφή των χαρακτηριστικών τους με ένα σχετικό πορτραίτο.

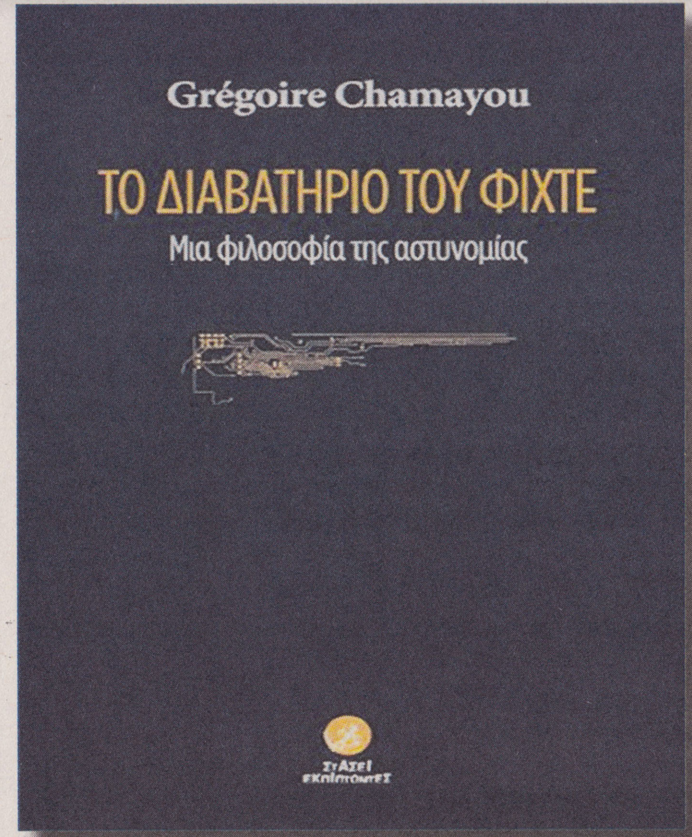
Τον 18° αιώνα υπήρχαν τα εσωτερικά διαβατήρια, τα οποία υποχρεώνονταν οι ταξιδιώτες να έχουν στην κατοχή τους και να επιδεικνύουν κατά τις μετακινήσεις τους, ενώ, επίσης, υπήρχαν οι άδειες ασφαλούς διέλευσης και οι άδειες μετακίνησης. Το συγκεκριμένο σύστημα ελέγχου είχε σχεδιαστεί έτσι ώστε να αποκλείει τις ανεπιθύμητες πληθυσμιακές ομάδες, όπως *«οι τεμπέληδες, οι ζητιάνοι, οι περιπλανώμενοι Εβραίοι, οι Τσιγγάνοι και άλλα άγνωστα ή ύποπτα άτομα»*.

Ο *Φίχτε*, όμως, διακρίνοντας αφ' ενός ότι ο έλεγχος αυτός δεν ήταν αρκετός και αφ' ετέρου την ανεπάρκεια αυτού του είδους του αποκλεισμού των κοινωνικών «μιασμάτων», πρότεινε να γενικευτεί το σύστημα των διαβατηρίων σε ολόκληρο τον πληθυσμό, ώστε να καταστεί ***καθολικό, υποχρεωτικό και μόνιμο***.

Εδώ, οι προθέσεις περί ***καθολικότητας, υποχρεωτικότητας και μονιμότητας*** είναι ξεκάθαρες, δηλώνονται ρητά και κατηγορηματικά, έξω και μακριά από δικαιολογίες περί «πρόσκαιρων» μέτρων, μέτρων «εξαίρεσης», ή μέτρων «αδιανόητων, αλλά αναγκαίων». Το καθολικό είναι

φέας, με την ελαχιστοποίηση της φυσικής παρακολούθησης, αφού μ' ένα τέτοιου είδους σύστημα επιτήρησης δεν υπάρχει πλέον καμία ανάγκη να χρησιμοποιούνται πράκτορες, ούτε πληροφοριοδότες, ούτε και μηχανορραφίες. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται από απόσταση, αθέατα, καταγράφοντας τα ίχνη, ιχνηλατώντας κάθε κίνηση, η οποία γνωστοποιεί την επομένη, και ούτω καθεξής. Εδώ η ιχνηλασιμότητα υπερκεράζει την ιχνηλάτηση: *«η ιχνηλασιμότητα λειτουργεί σε συντελεσμένο μέλλοντα –«θα γνωρίζω τι θα έχεις πράξει»–. Η διαδικασία είναι παρεμφερής, αλλά διαφορετική. Για να ξεχωρίσουμε αυτό το καθεστώς από τα κλασικά μοντέλα επιτήρησης, έχει προταθεί η έννοια «dataveillance» (παρακολούθηση δεδομένων»): εποπτεία που ασκείται μέσω της καταγραφής δεδομένων, που αποθηκεύονται προς μελλοντική χρήση. Η ιχνηλασιμότητα συνίσταται στην οργάνωση στο παρόν της μελλοντικής δυνατότητας να διαβάζουμε το παρελθόν»*.

Η Φίχτε καταπιάνεται, επίσης, με τον καταναγκασμό και την υποχρεωτικότητα, καθώς η επιβολή οποιουδήποτε *«συμφώνου ασφάλειας»* απαιτεί την εκχώρηση της φυσικής ελευθερίας του ατόμου με αντάλλαγμα την προστασία του κράτους. Και πως θα επιτευχθεί η γενική υπακοή αποφεύγοντας την χρήση ωμής δύναμης, αφού σ' αυτή μπορεί κάλλιστα να προταχθεί αντίσταση; Ο *Φίχτε* είναι και πάλι κατηγορηματικός: *«Η οργάνωση του συστήματος θα έπρεπε να στρέφεται προς την ίδια τη βούληση, να την επηρεάζει και να την κάνει να μην επιθυμεί άλλο από αυτό που μπορεί να συνυπάρχει με μια μορφή ελευθερίας που συμμορφώνεται με τον νόμο, μια ελευθερία συμβατή με τον νόμο»*. Ο *Φίχτε* προτείνει ούτε λίγο ούτε πολύ, όπως τονίζει και ο συγγραφέας, μια διαδικασία εθελούσιου ευνουχισμού, όπου οποιαδήποτε βούληση «αναπόφευκτα» θα οδηγείται στο αντίθετο αποτέλεσμα σύμφωνα με μια μηχανική αναγκαιότητα, όπου μια πράξη θα αυτοακυρώ-

Εκδόσεις *Στάσει εκπίπτοντες*
σελ. 78
Κυκλοφόρησε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2021

«Αν έπρεπε να ορίσουμε την αστυνομία με βάση μια και μοναδική αρχή ή με βάση μια και μοναδική διατύπωση, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε ένα ερωτηματικό σε αυτή την προσπάθειά μας. Θα συμπυκνωνόταν σε μια απλή και αμείλικτη ερώτηση: «ποιος είσαι εσύ;» Αυτό που συνοψίζει την αστυνομία, αυτό που της δίνει την απόλυτη ουσία της, είναι αυτή η ανακριτικότητα, η οποία αντιστοιχεί, επίσης, στην πολύ συγκεκριμένη διαδικασία –τόσο οικεία πλέον σε εμάς– του ελέγχου της ταυτότητας: «Τα χαρτιά σας παρακαλώ!»

Παρ' όλα αυτά, η ερώτηση «ποιος είσαι;», δια στόματος της αστυνομίας, πάντα υπονοεί κάτι περισσότερο από μια πρόθεση απλής ανάγνωσης…

Ο Φίχτε, εκπρόσωπος μιας από τις πλέον θεωρησιακές εκφράσεις της φιλοσοφίας του Εγώ, το 1797 κατέρχεται από τα υψίπεδα του φιλοσοφικού του στοχασμού για να προτείνει συγκεκριμένα μέτρα, μέτρα αστυνομικά, οδηγώντας με ουσιαστικό τρόπο στην επινόηση ενός αστυνομικού μηχανισμού ταυτοποίησης, στην συγκρότηση μιας

αναγκαίο, να μπορεί να ταυτοποιείται άμεσα ως ένα συγκεκριμένο άτομο. Κανείς δεν δύναται να παραμένει άγνωστος στους αστυνομικούς». Επομένως, όπως παρατηρεί ο συγγραφέας, το άμεσο επακόλουθο της αρχής της ταυτοποίησης ήταν ένα σχέδιο για ένα νέο σύστημα διαβατηρίων, που θα εκδίδεται από την πλησιέστερη αρμόδια Αρχή και θα περιλαμβάνει την ακριβή περιγραφή του κατόχου του, ενώ συνιστάται στα «σημαντικά άτομα», που έχουν την δυνατότητα να καταβάλλουν το απαραίτητο κόστος, να αντικαταστήσουν την περιγραφή των χαρακτηριστικών τους με ένα σχετικό πορτραίτο.

Τον 18ο αιώνα υπήρχαν τα εσωτερικά διαβατήρια, τα οποία υποχρεώνονταν οι ταξιδιώτες να έχουν στην κατοχή τους και να επιδεικνύουν κατά τις μετακινήσεις τους, ενώ, επίσης, υπήρχαν οι άδειες ασφαλούς διέλευσης και οι άδειες μετακίνησης. Το συγκεκριμένο σύστημα ελέγχου είχε σχεδιαστεί έτσι ώστε να αποκλείει τις ανεπιθύμητες πληθυσμιακές ομάδες, όπως *«οι τεμπέληδες, οι ζητιάνοι, οι περιπλανώμενοι Εβραίοι, οι Τσιγγάνοι και άλλα άγνωστα ή ύποπτα άτομα»*.

Ο *Φίχτε*, όμως, διακρίνοντας αφ' ενός ότι ο έλεγχος αυτός δεν ήταν αρκετός και αφ' ετέρου την ανεπάρκεια αυτού του είδους του αποκλεισμού των κοινωνικών «μιασμάτων», πρότεινε να γενικευτεί το σύστημα των διαβατηρίων σε ολόκληρο τον πληθυσμό, ώστε να καταστεί ***καθολικό, υποχρεωτικό και μόνιμο***.

Εδώ, οι προθέσεις περί ***καθολικότητας, υποχρεωτικότητας και μονιμότητας*** είναι ξεκάθαρες, δηλώνονται ρητά και κατηγορηματικά, έξω και μακριά από δικαιολογίες περί «πρόσκαιρων» μέτρων, μέτρων «εξαίρεσης», ή μέτρων «αδιανόητων, αλλά αναγκαίων». Το καθολικό είναι και υποχρεωτικό και μόνιμο χωρίς υπεκφυγές, χωρίς υποκρισίες, δίχως ιδεολογικά, υγειονομικά ή άλλα προσχήματα.

Όπως, έξοχα, περιγράφει ο ***Grégoire Chamayou*** *«Όταν το σώμα στο οποίο μιλούσα χαθεί ξανά μέσα στο πλήθος, θα καταφέρω να το εντοπίσω αν γνωρίζω το όνομά του. Και αντίστροφα, γνωρίζοντας το όνομα, θα μπορέσω να εντοπίσω την καταχώριση (signalement) του σώματος στο οποίο αντιστοιχεί αν συμβουλευτώ το κεντρικό μητρώο. Θα αναγνωρίσω την ιστορία του, θα εντοπίσω τις συντεταγμένες του, θα το ξαναβρώ. Γνωρίζοντας ένα σώμα βρίσκουμε το όνομά του. Γνωρίζοντας ένα όνομα βρίσκουμε το σώμα του… Γνωρίζοντας ένα σύνολο από ιδιότητες βρίσκουμε το όνομα και εντοπίζουμε το σώμα που αντιστοιχεί σε αυτό. Το ζήτημα της ταυτοποίησης οδηγεί σε αυτό το τρίπτυχο, σε αυτή την τριπλή σχέση αντιστοιχίας (correspodance), απόδοσης (traduction) και ισοδυναμίας (equivalence) ανάμεσα στο όνομα, στο σώμα και στις ιδι-*

φέας, με την ελαχιστοποίηση της φυσικής παρακολούθησης, αφού μ' ένα τέτοιου είδους σύστημα επιτήρησης δεν υπάρχει πλέον καμία ανάγκη να χρησιμοποιούνται πράκτορες, ούτε πληροφοριοδότες, ούτε και μηχανορραφίες. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται από απόσταση, αθέατα, καταγράφοντας τα ίχνη, ιχνηλατώντας κάθε κίνηση, η οποία γνωστοποιεί την επομένη, και ούτω καθεξής. Εδώ η ιχνηλασιμότητα υπερκεράζει την ιχνηλάτηση: *«η ιχνηλασιμότητα λειτουργεί σε συντελεσμένο μέλλοντα –«θα γνωρίζω τι θα έχεις πράξει»–. Η διαδικασία είναι παρεμφερής, αλλά διαφορετική. Για να ξεχωρίσουμε αυτό το καθεστώς από τα κλασικά μοντέλα επιτήρησης, έχει προταθεί η έννοια «dataveillance» (παρακολούθηση δεδομένων»): εποπτεία που ασκείται μέσω της καταγραφής δεδομένων, που αποθηκεύονται προς μελλοντική χρήση. Η ιχνηλασιμότητα συνίσταται στην οργάνωση στο παρόν της μελλοντικής δυνατότητας να διαβάζουμε το παρελθόν».*

Η Φίχτε καταπιάνεται, επίσης, με τον καταναγκασμό και την υποχρεωτικότητα, καθώς η επιβολή οποιουδήποτε *«συμφώνου ασφάλειας»* απαιτεί την εκχώρηση της φυσικής ελευθερίας του ατόμου με αντάλλαγμα την προστασία του κράτους. Και πως θα επιτευχθεί η γενική υπακοή αποφεύγοντας την χρήση ωμής δύναμης, αφού σ' αυτή μπορεί κάλλιστα να προταχθεί αντίσταση; Ο *Φίχτε* είναι και πάλι κατηγορηματικός: *«Η οργάνωση του συστήματος θα έπρεπε να στρέφεται προς την ίδια τη βούληση, να την επηρεάζει και να την κάνει να μην επιθυμεί άλλο από αυτό που μπορεί να συνυπάρχει με μια μορφή ελευθερίας που συμμορφώνεται με τον νόμο, μια ελευθερία συμβατή με τον νόμο».* Ο *Φίχτε* προτείνει ούτε λίγο ούτε πολύ, όπως τονίζει και ο συγγραφέας, μια διαδικασία εθελούσιου ευνουχισμού, όπου οποιαδήποτε βούληση «αναπόφευκτα» θα οδηγείται στο αντίθετο αποτέλεσμα σύμφωνα με μια μηχανική αναγκαιότητα, όπου μια πράξη θα αυτοακυρώνεται στρεφόμενη τελικά ενάντια σ' αυτόν που θα την διαπράττει. Μ' άλλα λόγια, προτείνει να κατασκευαστούν οι συνθήκες για να καταστεί εφικτή μια ελεγχόμενη βούληση, η οποία ακόμα και αν δεν καθορίζεται εσωτερικά από το «ηθικό δίκαιο» να μην μπορεί να κάνει κάτι διαφορετικό απ' αυτό που ορίζει και επιτρέπει ο νόμος.

Ο ***Grégoire Chamayou*** καταπιάνεται στην συνέχεια, μεταξύ άλλων και με την κλασική έννοια της αστυνομίας, την σχέση της με μια συγκεκριμένη θεωρία, αυτή των *σκοπών του Κράτους*, τις αντιρρήσεις επ' αυτού των γερμανών διαφωτιστών, αλλά και την τάση επαναπροσδιορισμού της αστυνομίας μέσω αυτής της «πολεμικής», ενώ στο τέλος της έκδοσης επιστρέφει στο ζήτημα των διαβατηρίων και συγκεκριμένα της πλαστογράφησής τους.

Εκδόσεις *Στάσει εκπίπτοντες*
σελ. 78
Κυκλοφόρησε στην Αθήνα τον Ιούνιο του 2021

«Αν έπρεπε να ορίσουμε την αστυνομία με βάση μια και μοναδική αρχή ή με βάση μια και μοναδική διατύπωση, θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε ένα ερωτηματικό σε αυτή την προσπάθειά μας. Θα συμπυκνωνόταν σε μια απλή και αμείλικτη ερώτηση: «ποιος είσαι εσύ;» Αυτό που συνοψίζει την αστυνομία, αυτό που της δίνει την απόλυτη ουσία της, είναι αυτή η ανακριτικότητα, η οποία αντιστοιχεί, επίσης, στην πολύ συγκεκριμένη διαδικασία –τόσο οικεία πλέον σε εμάς– του ελέγχου της ταυτότητας: «Τα χαρτιά σας παρακαλώ!»

Παρ' όλα αυτά, η ερώτηση «ποιος είσαι;», δια στόματος της αστυνομίας, πάντα υπονοεί κάτι περισσότερο από μια πρόθεση απλής ανάγνωσης...

Ο Φίχτε, εκπρόσωπος μιας από τις πλέον θεωρησιακές εκφράσεις της φιλοσοφίας του Εγώ, το 1797 κατέρχεται από τα υψίπεδα του φιλοσοφικού του στοχασμού για να προτείνει συγκεκριμένα μέτρα, μέτρα αστυνομικά, οδηγώντας με ουσιαστικό τρόπο στην επινόηση ενός αστυνομικού μηχανισμού ταυτοποίησης, στην συγκρότηση μιας αστυνομικής τεχνολογίας του Εγώ».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Η άκρως ενδιαφέρουσα, αλλά και εξαιρετικά επίκαιρη αυτή έκδοση αναφέρεται στις προτάσεις, που έκανε ο Φίχτε το 1797 στις *Αρχές του Φυσικού Δικαίου*, όπου μεταξύ άλλων έγραφε: «*Η θεμελιώδης αρχή κάθε καλά οργανωμένης αστυνομικής δύναμης θα πρέπει να είναι η ακόλουθη: κάθε πολίτης θα πρέπει, όποτε αυτό κρίνεται συγκεκριμένο σύστημα ελέγχου είχε σχεδιαστεί έτσι ώστε να αποκλείει τις ανεπιθύμητες πληθυσμιακές ομάδες, όπως «οι τεμπέληδες, οι ζητιάνοι, οι περιπλανώμενοι Εβραίοι, οι Τσιγγάνοι και άλλα άγνωστα ή ύποπτα άτομα*».

Ο *Φίχτε*, όμως, διακρίνοντας αφ' ενός ότι ο έλεγχος αυτός δεν ήταν αρκετός και αφ' ετέρου την ανεπάρκεια αυτού του είδους του αποκλεισμού των κοινωνικών «μιασμάτων», πρότεινε να γενικευτεί το σύστημα των διαβατηρίων σε ολόκληρο τον πληθυσμό, ώστε να καταστεί ***καθολικό, υποχρεωτικό και μόνιμο***.

Εδώ, οι προθέσεις περί ***καθολικότητας, υποχρεωτικότητας και μονιμότητας*** είναι ξεκάθαρες, δηλώνονται ρητά και κατηγορηματικά, έξω και μακριά από δικαιολογίες περί «πρόσκαιρων» μέτρων, μέτρων «εξαίρεσης», ή μέτρων «αδιανόητων, αλλά αναγκαίων». Το καθολικό είναι και υποχρεωτικό και μόνιμο χωρίς υπεκφυγές, χωρίς υποκρισίες, δίχως ιδεολογικά, υγειονομικά ή άλλα προσχήματα.

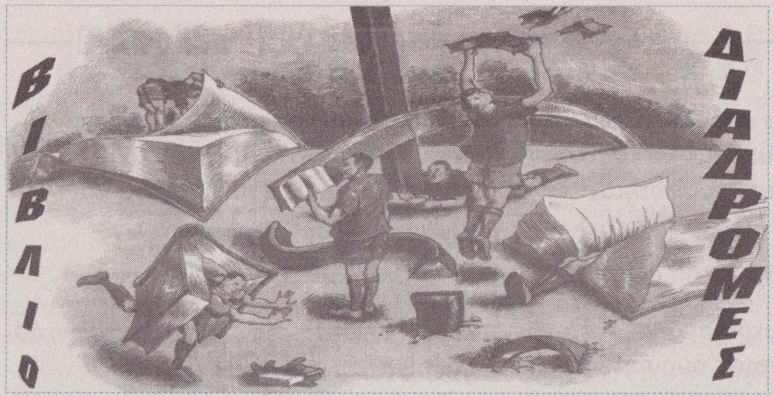
Όπως, έξοχα, περιγράφει ο ***Grégoire Chamayou*** «*Όταν το σώμα στο οποίο μιλούσα χαθεί ξανά μέσα στο πλήθος, θα καταφέρω να το εντοπίσω αν γνωρίζω το όνομά του. Και αντίστροφα, γνωρίζοντας το όνομα, θα μπορέσω να εντοπίσω την καταχώριση (signalement) του σώματος στο οποίο αντιστοιχεί αν συμβουλευτώ το κεντρικό μητρώο. Θα αναγνωρίσω την ιστορία του, θα εντοπίσω τις συντεταγμένες του, θα το ξαναβρώ. Γνωρίζοντας ένα σώμα βρίσκουμε το όνομά του. Γνωρίζοντας ένα όνομα βρίσκουμε το σώμα του... Γνωρίζοντας ένα σύνολο από ιδιότητες βρίσκουμε το όνομα και εντοπίζουμε το σώμα που αντιστοιχεί σε αυτό. Το ζήτημα της ταυτοποίησης οδηγεί σε αυτό το τρίπτυχο, σε αυτή την τριπλή σχέση αντιστοιχίας (correspodance), απόδοσης (traduction) και ισοδυναμίας (equivalence) ανάμεσα στο όνομα, στο σώμα και στις ιδιότητές του: να εξατομικεύεις (individualizer) μια περιγραφή, να σωματοποιείς (somatiser) ένα όνομα, να ονομάζεις (nommer) ένα σώμα. Ωστόσο ο πρωταρχικός σκοπός, η κινητήρια βούληση πίσω από την οργάνωση αυτών των συστημάτων αντιστοιχίας, είναι η βούληση για μια συγκεκριμένη εξουσία: την εξουσία να συλλαμβάνεις. Να μπορείς να αναγνωρίζεις σημαίνει να μπορείς να βρίσκεις: Σε αναγνώρισα, δεν θα μου ξεφύγεις*».

Ο *Φίχτε* συνδέει, λοιπόν, ρητά το σχέδιο του για μια γενικευμένη ιχνηλασιμότητα, όπως υποστηρίζει ο συγγραφέας.

Η Φίχτε καταπιάνεται, επίσης, με τον καταναγκασμό και την υποχρεωτικότητα, καθώς η επιβολή οποιουδήποτε «*συμφώνου ασφάλειας*» απαιτεί την εκχώρηση της φυσικής ελευθερίας του ατόμου με αντάλλαγμα την προστασία του κράτους. Και πως θα επιτευχθεί η γενική υπακοή αποφεύγοντας την χρήση ωμής δύναμης, αφού σ' αυτή μπορεί κάλλιστα να προταχθεί αντίσταση; Ο *Φίχτε* είναι και πάλι κατηγορηματικός: «*Η οργάνωση του συστήματος θα έπρεπε να στρέφεται προς την ίδια τη βούληση, να την επηρεάζει και να την κάνει να μην επιθυμεί άλλο από αυτό που μπορεί να συνυπάρχει με μια μορφή ελευθερίας που συμμορφώνεται με τον νόμο, μια ελευθερία συμβατή με τον νόμο*». Ο *Φίχτε* προτείνει ούτε λίγο ούτε πολύ, όπως τονίζει και ο συγγραφέας, μια διαδικασία εθελούσιου ευνουχισμού, όπου οποιαδήποτε βούληση «αναπόφευκτα» θα οδηγείται στο αντίθετο αποτέλεσμα σύμφωνα με μια μηχανική αναγκαιότητα, όπου μια πράξη θα αυτοακυρώνεται στρεφόμενη τελικά ενάντια σ' αυτόν που θα την διαπράττει. Μ' άλλα λόγια, προτείνει να κατασκευαστούν οι συνθήκες για να καταστεί εφικτή μια ελεγχόμενη βούληση, η οποία ακόμα και αν δεν καθορίζεται εσωτερικά από το «ηθικό δίκαιο» να μην μπορεί να κάνει κάτι διαφορετικό απ' αυτό που ορίζει και επιτρέπει ο νόμος.

Ο ***Grégoire Chamayou*** καταπιάνεται στην συνέχεια, μεταξύ άλλων και με την κλασική έννοια της αστυνομίας, την σχέση της με μια συγκεκριμένη θεωρία, αυτή των *σκοπών του Κράτους*, τις αντιρρήσεις επ' αυτού των γερμανών διαφωτιστών, αλλά και την τάση επαναπροσδιορισμού της αστυνομίας μέσω αυτής της «πολεμικής», ενώ στο τέλος της έκδοσης επιστρέφει στο ζήτημα των διαβατηρίων και συγκεκριμένα της πλαστογράφησής τους.

GIORGIO AGAMBEN

Η ΓΥΜΝΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ

Εκδόσεις παρέγκλησις
σελ. 42
Αθήνα Βαντεμιαίρ 2021

«Σε ένα τελευταίο πράγμα θα ήθελα να στρέψω την προσοχή όποιου θέλει να συζητά χωρίς να προσβάλλει. Τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν να ζήσουν αν δεν δώσουν στη ζωή τους λόγους και αιτιολογήσεις, που κάθε φορά παίρνουν την μορφή θρησκειών, μύθων, πολιτικών πεποιθήσεων, φιλοσοφιών και ιδεωδών κάθε είδους. Αυτές οι αιτιολογήσεις μοιάζουν σήμερα –τουλάχιστον στο πιο πλούσιο και τεχνολογικοποιημένο τμήμα της ανθρωπότητας– να έχουν αμβλυνθεί και οι άνθρωποι να βρίσκονται, ίσως για πρώτη φορά, μπροστά στην καθαρά βιολογική τους επιβίωση, την οποία, απ' ότι φαίνεται, είναι ανίκανοι να αποδεχτούν. Μόνο αυτό μπορεί να εξηγήσει γιατί, αντί να δέχονται το απλό, αγαπητικό δεδομένο να ζουν ο ένας δίπλα στον άλλο, νιώθουν την ανάγκη να εγκαθιδρύσουν έναν αδυσώπητο υγειονομικό τρόμο, στον οποίο η ζωή, χωρίς πλέον ιδεατές αιτιολογήσεις, απειλείται και τιμωρείται κάθε στιγμή με ασθένειες και θάνατο. Έτσι όπως δεν έχει νόημα να θυσιαστεί η ελευθερία στο όνομα της ελευθερίας, έτσι δεν είναι δυνατό να απαρνηθούμε, στο όνομα της γυμνής ζωής, αυτό που κάνει τη ζωή άξια να τη ζει κανείς».

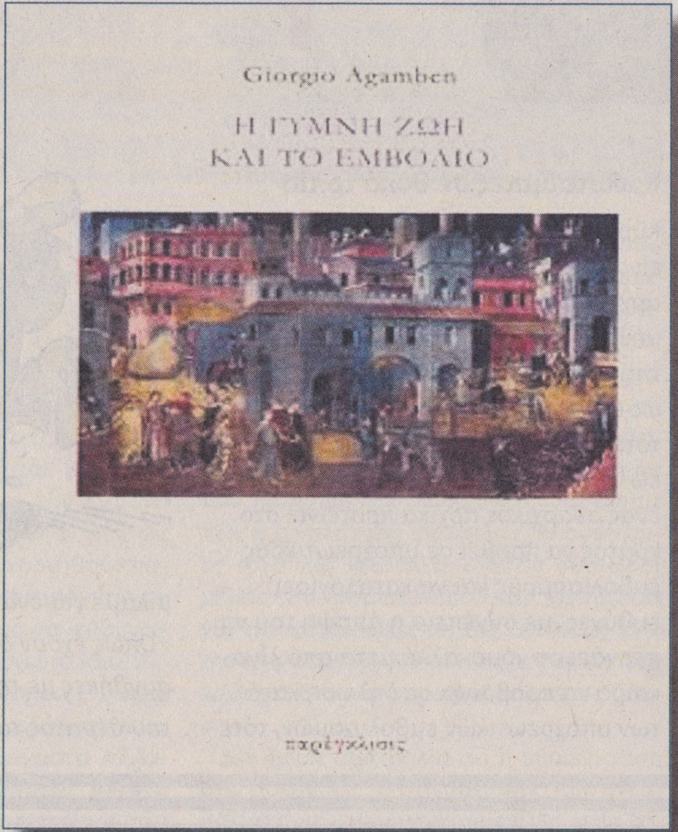
(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει 15 σημειώματα του ***Giorgio Agamben***, η συγγραφή των οποίων έγινε κατά την διάρκεια του 2021 και αφορούν την επιβολή του υγειονομικού διαβατηρίου, τον διαχωρισμό εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, τα μη «προνόμια» των εμβολιασμένων, την εγκαθίδρυση μιας κοινωνίας δίχως πρόσωπο κ.ά.

Παραθέτουμε ένα εξ αυτών, το οποίο ο *Giorgio Agam-ben* συνυπογράφει με τον *Massimo Cacciari* και έχει τον τίτλο «*Σε σχέση με το διάταγμα για το "green pass"*».

«Η διάκριση σε βάρος μιας κατηγορίας ατόμων, που αυτομάτως μετατρέπονται σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας, είναι καθαυτή ένα σοβαρότατο γεγονός, οι συνέπειες του οποίου μπορεί να είναι δραματικές για τη δημοκρατική ζωή. Γι' αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε το λεγόμενο green pass με μια ασυνείδητη ελαφρότητα. Κάθε δεσποτικό καθεστώς λειτουργεί πάντοτε μέσω πρακτικών διάκρισης, αρχικά πιθανώς περιορισμένων και στη συνέχεια διευρυνόμενων. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στην Κίνα δηλώνουν πως θέλουν να συνεχίσουν τις ανιχνεύσεις και τους ελέγχους και μετά το τέλος της πανδημίας. Και αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε το «εσωτερικό διαβατήριο», το οποίο οι πολίτες της Σοβιετικής Ένωσης έπρεπε να επιδεικνύουν στις αρχές σε κάθε τους μετακίνηση. Όταν, άλλωστε, ένα πολιτικό πρόσωπο φτάνει να απευθυνθεί σε όποιον δεν έχει εμβολιαστεί χρησιμοποιώντας μια φασιστική αργκό και λέγοντας «θα τους καθαρίσουμε με το green pass», πρέπει στ' αλήθεια να φοβόμαστε πως ήδη βρισκόμαστε πέρα από κάθε συνταγματική εγγύηση.

Αλίμονο αν το εμβόλιο μετατραπεί σε ένα είδος πολιτικοθρησκευτικού συμβόλου. Κάτι τέτοιο δεν θα σήμαινε μόνο μια μη ανεκτή αντιδημοκρατική παρέκκλιση, αλλά θα ερχόταν σε αντίθεση και με τις ίδιες τις επιστημονικές αποδείξεις. Κανείς δεν καλεί σε μη εμβολιασμό! Ένα πράγμα είναι να υποστηρίζεις την χρησιμότητα του εμβολίου, άλλο εντελώς διαφορετικό, να σιωπάς

τερο από τους μη εμβολιασμένους (που η καθεστωτική προπαγάνδα τους θέλει «εχθρούς της επιστήμης» και πιθανώς ασκητές πρακτικών μαγείας), από την στιγμή που όλα τους τα βήματα θα ελέγχονται χωρίς ποτέ να μάθουν πως και από ποιον. Η ανάγκη διακρίσεων είναι τόσο παλιά

Εκδόσεις παρέγκλησις
σελ. 42
Αθήνα Βαντεμιαίρ 2021

«Σε ένα τελευταίο πράγμα θα ήθελα να στρέψω την προσοχή όποιου θέλει να συζητά χωρίς να προσβάλλει. Τα ανθρώπινα όντα δεν μπορούν να ζήσουν αν δεν δώσουν στη ζωή τους λόγους και αιτιολογήσεις, που κάθε φορά παίρνουν την μορφή θρησκειών, μύθων, πολιτικών πεποιθήσεων, φιλοσοφιών και ιδεωδών κάθε είδους. Αυτές οι αιτιολογήσεις μοιάζουν σήμερα –τουλάχιστον στο πιο πλούσιο και τεχνολογικοποιημένο τμήμα της ανθρωπότητας– να έχουν αμβλυνθεί και οι άνθρωποι να βρίσκονται, ίσως για πρώτη φορά, μπροστά στην καθαρά βιολογική τους επιβίωση, την οποία, απ' ότι φαίνεται, είναι ανίκανοι να αποδεχτούν. Μόνο αυτό μπορεί να εξηγήσει γιατί, αντί να δέχονται το απλό, αγαπητικό δεδομένο να ζουν ο ένας δίπλα στον άλλο, νιώθουν την ανάγκη να εγκαθιδρύσουν έναν αδυσώπητο υγειονομικό τρόμο, στον οποίο η ζωή, χωρίς πλέον ιδεατές αιτιολογήσεις, απειλείται και τιμωρείται κάθε στιγμή με ασθένειες και θάνατο. Έτσι όπως δεν έχει νόημα να θυσιαστεί η ελευθερία στο όνομα της ελευθερίας, έτσι δεν είναι δυνατό να απαρνηθούμε, στο όνομα της γυμνής ζωής, αυτό που κάνει τη ζωή άξια να τη ζει κανείς».

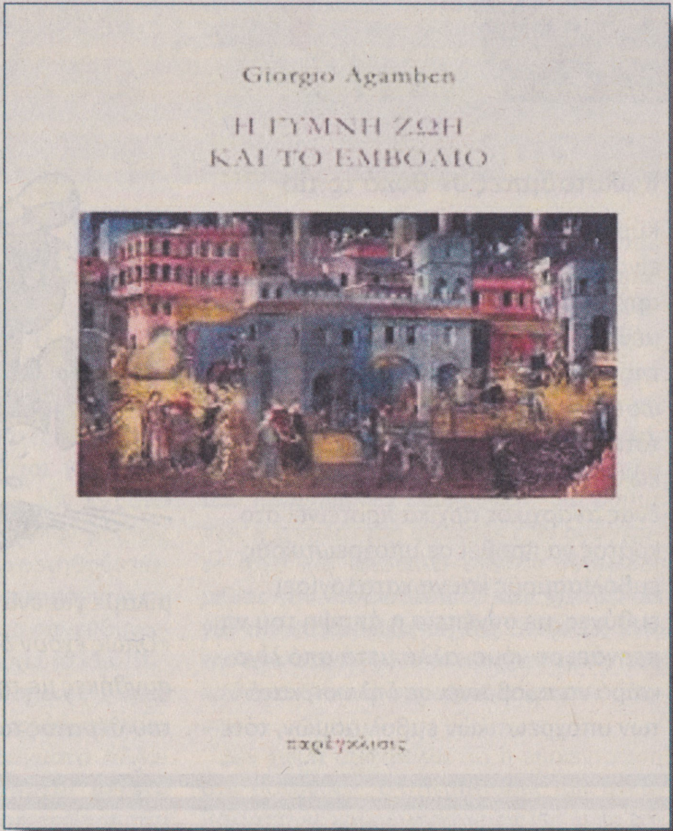
(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει 15 σημειώματα του ***Giorgio Agamben***, η συγγραφή των οποίων έγινε κατά την διάρκεια του 2021 και αφορούν την επιβολή του υγειονομικού διαβατηρίου, τον διαχωρισμό εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, τα μη «προνόμια» των εμβολιασμένων, την εγκαθίδρυση μιας κοινωνίας δίχως πρόσωπο κ.ά.

Παραθέτουμε ένα εξ αυτών, το οποίο ο *Giorgio Agam-ben* συνυπογράφει με τον *Massimo Cacciari* και έχει τον τίτλο *«Σε σχέση με το διάταγμα για το "green pass"»*.

«Η διάκριση σε βάρος μιας κατηγορίας ατόμων, που αυτομάτως μετατρέπονται σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας, είναι καθαυτή ένα σοβαρότατο γεγονός, οι συνέπειες του οποίου μπορεί να είναι δραματικές για τη δημοκρατική ζωή. Γι' αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπίζουμε το λεγόμενο green pass με μια ασυνείδητη ελαφρότητα. Κάθε δεσποτικό καθεστώς λειτουργεί πάντοτε μέσω πρακτικών διάκρισης, αρχικά πιθανώς περιορισμένων και στη συνέχεια διευρυνόμενων. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι στην Κίνα δηλώνουν πως θέλουν να συνεχίσουν τις ανιχνεύσεις και τους ελέγχους και μετά το τέλος της πανδημίας. Και αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε το «εσωτερικό διαβατήριο», το οποίο οι πολίτες της Σοβιετικής Ένωσης έπρεπε να επιδεικνύουν στις αρχές σε κάθε τους μετακίνηση. Όταν, άλλωστε, ένα πολιτικό πρόσωπο φτάνει να απευθυνθεί σε όποιον δεν έχει εμβολιαστεί χρησιμοποιώντας μια φασιστική αργκό και λέγοντας «θα τους καθαρίσουμε με το green pass», πρέπει στ' αλήθεια να φοβόμαστε πως ήδη βρισκόμαστε πέρα από κάθε συνταγματική εγγύηση.

Αλίμονο αν το εμβόλιο μετατραπεί σε ένα είδος πολιτικοθρησκευτικού συμβόλου. Κάτι τέτοιο δεν θα σήμαινε μόνο μια μη ανεκτή αντιδημοκρατική παρέκκλιση, αλλά θα ερχόταν σε αντίθεση και με τις ίδιες τις επιστημονικές αποδείξεις. Κανείς δεν καλεί σε μη εμβολιασμό! Ένα πράγμα είναι να υποστηρίζεις την χρησιμότητα του εμβολίου, άλλο εντελώς διαφορετικό, να σιωπάς για το γεγονός ότι μέχρι τώρα βρισκόμαστε σε μια φάση «μαζικού πειραματισμού» και ότι σε σχέση με πολλές θεμελιώδεις πλευρές του προβλήματος, η επιστημονική συζήτηση είναι καθ' όλα ανοικτή. Η επίσημη εφημερίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιούνη το διατυπώνει με σαφήνεια: «Είναι αναγκαίο να αποφύγουμε την άμεση ή έμμεση διάκριση ατόμων που δεν έχουν εμβολιαστεί, ακόμη και εκείνων που επέλεξαν να μην εμβολιαστούν». Και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά; Ο εμβολιασμένος όχι μόνο μπορεί να μολύνει αλλά μπορεί ακόμα και να νοσήσει: στην Αγγλία στα 117 νέα κρούσματα τα 50 είχαν λάβει την διπλή δόση. Στο Ισραήλ υπολογίζεται ότι το εμβόλιο καλύπτει κατά 64% αυτόν

τερο από τους μη εμβολιασμένους (που η καθεστωτική προπαγάνδα τους θέλει «εχθρούς της επιστήμης» και πιθανώς ασκητές πρακτικών μαγείας), από την στιγμή που όλα τους τα βήματα θα ελέγχονται χωρίς ποτέ να μάθουν πως και από ποιον. Η ανάγκη διακρίσεων είναι τόσο παλιά όσο η κοινωνία και είναι ήδη σαφώς παρούσα και στην δική μας, όμως το να την κάνουμε σήμερα νόμο είναι κάτι που η δημοκρατική συνείδηση δεν μπορεί να δεχθεί και είναι ενάντια σε κάτι τέτοια που πρέπει να αντιδράσει άμεσα».

Συσπείρωση Αναρχικών

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και

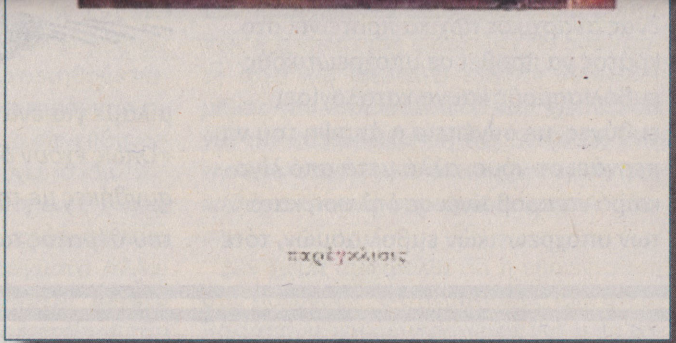
να δέχονται το απλό, αγαπητικό δεδομένο να ζουν ο ένας δίπλα στον άλλο, νιώθουν την ανάγκη να εγκαθιδρύσουν έναν αδυσώπητο υγειονομικό τρόμο, στον οποίο η ζωή, χωρίς πλέον ιδεατές αιτιολογήσεις, απειλείται και τιμωρείται κάθε στιγμή με ασθένειες και θάνατο. Έτσι όπως δεν έχει νόημα να θυσιαστεί η ελευθερία στο όνομα της ελευθερίας, έτσι δεν είναι δυνατό να απαρνηθούμε, στο όνομα της γυμνής ζωής, αυτό που κάνει τη ζωή άξια να τη ζει κανείς».

(Από το οπισθόφυλλο της έκδοσης)

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει 15 σημειώματα του ***Giorgio Agamben***, η συγγραφή των οποίων έγινε κατά την διάρκεια του 2021 και αφορούν την επιβολή του υγειονομικού διαβατηρίου, τον διαχωρισμό εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων, τα μη «προνόμια» των εμβολιασμένων, *και τους ελέγχους και μετά το τέλος της πανδημίας. Και αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε το «εσωτερικό διαβατήριο», το οποίο οι πολίτες της Σοβιετικής Ένωσης έπρεπε να επιδεικνύουν στις αρχές σε κάθε τους μετακίνηση. Όταν, άλλωστε, ένα πολιτικό πρόσωπο φτάνει να απευθυνθεί σε όποιον δεν έχει εμβολιαστεί χρησιμοποιώντας μια φασιστική αργκό και λέγοντας «θα τους καθαρίσουμε με το green pass», πρέπει στ' αλήθεια να φοβόμαστε πως ήδη βρισκόμαστε πέρα από κάθε συνταγματική εγγύηση.*

Αλίμονο αν το εμβόλιο μετατραπεί σε ένα είδος πολιτικοθρησκευτικού συμβόλου. Κάτι τέτοιο δεν θα σήμαινε μόνο μια μη ανεκτή αντιδημοκρατική παρέκκλιση, αλλά θα ερχόταν σε αντίθεση και με τις ίδιες τις επιστημονικές αποδείξεις. Κανείς δεν καλεί σε μη εμβολιασμό! Ένα πράγμα είναι να υποστηρίζεις την χρησιμότητα του εμβολίου, άλλο εντελώς διαφορετικό, να σιωπάς για το γεγονός ότι μέχρι τώρα βρισκόμαστε σε μια φάση «μαζικού πειραματισμού» και ότι σε σχέση με πολλές θεμελιώδεις πλευρές του προβλήματος, η επιστημονική συζήτηση είναι καθ' όλα ανοικτή. Η επίσημη εφημερίδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιούνη το διατυπώνει με σαφήνεια: «Είναι αναγκαίο να αποφύγουμε την άμεση ή έμμεση διάκριση ατόμων που δεν έχουν εμβολιαστεί, ακόμη και εκείνων που επέλεξαν να μην εμβολιαστούν». Και πως θα μπορούσε να είναι διαφορετικά; Ο εμβολιασμένος όχι μόνο μπορεί να μολύνει αλλά μπορεί ακόμα και να νοσήσει: στην Αγγλία στα 117 νέα κρούσματα τα 50 είχαν λάβει την διπλή δόση. Στο Ισραήλ υπολογίζεται ότι το εμβόλιο καλύπτει κατά 64% αυτόν που το έχει κάνει. Οι ίδιες οι φαρμακευτικές εταιρείες έχουν δηλώσει επισήμως ότι δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν μακροπρόθεσμες βλάβες του εμβολίου καθώς δεν είχαν τον χρόνο να πραγματοποιήσουν όλα τα τεστ γενοτοξικότητας και καρκινογένεσης. Το "Nature" υπολόγισε ότι θα είναι φυσιολογικό ένα 15% να μην κάνει το εμβόλιο. Συνεπώς μέχρι τότε θα μείνουμε με το pass; Όλοι απειλούνται από πρακτικές διακρίσεων. Παραδόξως εκείνοι που έχουν «πιστοποιηθεί» με το green pass περισσότερο από τους μη εμβολιασμένους (που η καθεστωτική προπαγάνδα τους θέλει «εχθρούς της επιστήμης» και πιθανώς ασκητές πρακτικών μαγείας), από την στιγμή που όλα τους τα βήματα θα ελέγχονται χωρίς ποτέ να μάθουν πως και από ποιον. Η ανάγκη διακρίσεων είναι τόσο παλιά όσο η κοινωνία και είναι ήδη σαφώς παρούσα και στην δική μας, όμως το να την κάνουμε σήμερα νόμο είναι κάτι που η δημοκρατική συνείδηση δεν μπορεί να δεχθεί και είναι ενάντια σε κάτι τέτοια που πρέπει να αντιδράσει άμεσα».

Συσπείρωση Αναρχικών

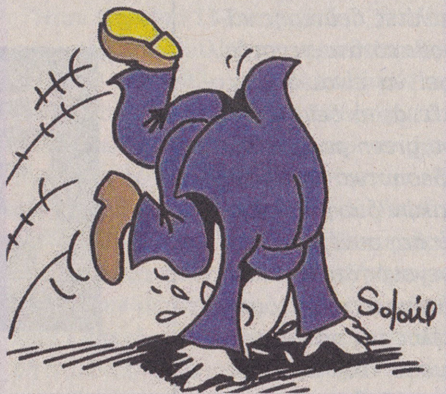
ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Η παρουσίαση των εκάστοτε βιβλίων γίνεται στην βάση επιλογών του Κύκλου Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, χωρίς κάποια συνεννόηση με τον συγγραφέα ή τον εκδοτικό οίκο. Η επιλογή των βιβλίων αφορά την συμβολή στον εμπλουτισμό, τον προβληματισμό και την ανάπτυξη και εξέλιξη των απελευθερωτικών ιδεών. Είναι προφανές ότι τα βιβλία αυτά μπορεί να τα προμηθεύεται κάποιος, εφ' όσον το επιθυμεί, από τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία και ΟΧΙ από την ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ, όπου διατίθενται ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.

Κωλοτούμπες σε θολό τοπίο

Κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής είναι η εξαπάτηση. Ο πολιτικός, όταν αρχικά προτείνει μια κατασταλτική μέθοδο στο κράτος αλλά η εφαρμογή της μπορεί μεν να είναι επιτυχημένη ωστόσο έχει πολιτικό κόστος, τότε ο αυτός έχει το δικαίωμα της κωλοτούμπας. Έτσι, φερ' ειπείν όταν ένας αναρχικός αρχικά προτείνει στο κράτος να προβεί σε υποχρεωτικούς εμβολιασμούς και να καταλογίσει ευθύνες, με συνέπεια η άποψη του να περνάει σε νόμο, αλλά μετά από λίγο καιρό να προβαίνει σε δήλωση κατά των υποχρεωτικών εμβολιασμών, τότε

μιλάμε για έναν εξαίσιο πολιτικάντη: *«Όπως έχουν διαμορφωθεί οι συνθήκες με την παράλογη διαχείριση του θέματος των εμβολιασμών από το κράτος, όποιος είναι υπέρ των καθολικών εμβολιασμών οφείλει να είναι κατά της υποχρεωτικότητας. Αν και το ματς έχει λήξει, από την ώρα που άρχισαν να πουλιούνται ψεύτικα πιστοποιητικά».*

Ο εν λόγω αναρχικός, προτείνοντας την υποχρεωτικότητα, ουσιαστικά πρότεινε και τα ψεύτικα πιστοποιητικά εμβολιασμού, αφού νόμος και υποχρεώσεις χωρίς τα ανάλογα παραθυράκια δεν υπάρχει. Επίσης, όπως δηλώνει, προέβη σε κωλοτούμπα διότι το κράτος δεν κάνει καλά την δουλειά του στο θέμα των εμβολιασμών. Δηλαδή, εάν όλα πήγαιναν ρολόι τότε όποιος είναι υπέρ των καθολικών (sic) εμβολιασμών θα έπρεπε να ήταν και υπέρ της υποχρεωτικότητας. Καλό κράτος - υποχρεωτικότητα, κακό κράτος - κατά της υποχρεωτικότητας και μια παχιά θολούρα στο ακροατήριο.

Κυνήγι μαγισσών για μια καλύτερη υγεία

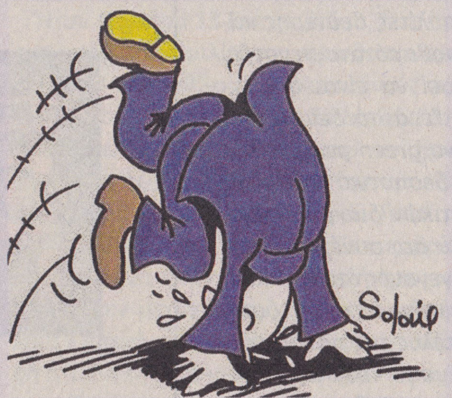
Ο μεγαλωμένος στην ΚΝΕ υπουργός προστασίας του πολίτη Τάκης Θεοδωρικάκος έκανε γνωστό πως θα διερευνήσει την ταυτότητα των διαχειριστών ιστοσελίδων και λογαριασμών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που προτρέπουν τους πολίτες σε πράξεις που στρέφονται
α) ενάντια στη δημόσια υγεία,
β) στην ασφάλεια και
γ) στο κράτος:
«Έδωσα εντολή στη Δίωξη Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, να διερευνήσει την προέλευση και την ταυτότητα των διαχειριστών ιστοσελίδων και λογαριασμών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που προτρέπουν τους πολίτες σε πράξεις που στρέφονται ενάντια στη δημόσια υγεία, στην ασφάλεια και στο κράτος».

Η είδηση προξένησε χαλαρές αντιδράσεις στα social media, όπου και ο Θεοδωρικάκος έκανε την ανακοίνωση, αφού πολλοί σκέφτηκαν πως δεν τους αφορά, αλλά αφορά τους «ψέκες» όπως λένε. Μόνο που η κάθε απαγόρευση και καταστολή του κράτους δεν αφορά μόνο μέρος του κοινωνικού συνόλου αλλά όλο το κοινωνικό σύνολο. Άνετα, στο γενικό πλαίσιο που ο Θεοδωρικάκος ανακοίνωσε, θα μπορούσε να είναι, από μια αναρχική ιστοσελίδα που στρέφεται ενάντια στο κράτος και στο υγειονομικό Απαρτχάιντ που επιβάλλεται, μέχρι μεμονωμένα άτομα

Κωλοτούμπες σε θολό τοπίο

Κύριο χαρακτηριστικό της πολιτικής είναι η εξαπάτηση. Ο πολιτικός, όταν αρχικά προτείνει μια κατασταλτική μέθοδο στο κράτος αλλά η εφαρμογή της μπορεί μεν να είναι επιτυχημένη ωστόσο έχει πολιτικό κόστος, τότε ο αυτός έχει το δικαίωμα της κωλοτούμπας. Έτσι, φερ' ειπείν όταν ένας αναρχικός αρχικά προτείνει στο κράτος να προβεί σε υποχρεωτικούς εμβολιασμούς και να καταλογίσει ευθύνες, με συνέπεια η άποψη του να περνάει σε νόμο, αλλά μετά από λίγο καιρό να προβαίνει σε δήλωση κατά των υποχρεωτικών εμβολιασμών, τότε

μιλάμε για έναν εξαίσιο πολιτικάντη: *«Όπως έχουν διαμορφωθεί οι συνθήκες με την παράλογη διαχείριση του θέματος των εμβολιασμών από*

προτείνε και τα ψεύτικα πιστοποιητικά εμβολιασμού, αφού νόμος και υποχρεώσεις χωρίς τα ανάλογα παραθυράκια δεν υπάρχει. Επίσης, όπως δηλώνει, προέβη σε κωλοτούμπα διότι το κράτος δεν κάνει καλά την δουλειά του στο θέμα των εμβολιασμών. Δηλαδή, εάν όλα πήγαιναν ρολόι τότε όποιος είναι υπέρ των καθολικών (sic) εμβολιασμών θα έπρεπε να ήταν και υπέρ της υποχρεωτικότητας. Καλό κράτος - υποχρεωτικότητα, κακό κράτος - κατά της υποχρεωτικότητας και μια παχιά θολούρα στο ακροατήριο.

Κυνήγι μαγισσών για μια καλύτερη υγεία

Ο μεγαλωμένος στην ΚΝΕ υπουργός προστασίας του πολίτη Τάκης Θεοδωρικάκος έκανε γνωστό πως θα διερευνήσει την ταυτότητα των διαχειριστών ιστοσελίδων και *προέλευση και την ταυτότητα των διαχειριστών ιστοσελίδων και λογαριασμών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που προτρέπουν τους πολίτες σε πράξεις που στρέφονται ενάντια στη δημόσια υγεία, στην ασφάλεια και στο κράτος».*

Η είδηση προξένησε χαλαρές αντιδράσεις στα social media, όπου και ο Θεοδωρικάκος έκανε την ανακοίνωση, αφού πολλοί σκέφτηκαν πως δεν τους αφορά, αλλά αφορά τους «ψέκες» όπως λένε. Μόνο που η κάθε απαγόρευση και καταστολή του κράτους δεν αφορά μόνο μέρος του κοινωνικού συνόλου αλλά όλο το κοινωνικό σύνολο. Άνετα, στο γενικό πλαίσιο που ο Θεοδωρικάκος ανακοίνωσε, θα μπορούσε να είναι, από μια αναρχική ιστοσελίδα που στρέφεται ενάντια στο κράτος και στο υγειονομικό Απαρτχάιντ που επιβάλλεται, μέχρι μεμονωμένα άτομα

ένας αναρχικός αρχικά προτείνει στο κράτος να προβεί σε υποχρεωτικούς εμβολιασμούς και να καταλογίσει ευθύνες, με συνέπεια η άποψη του να περνάει σε νόμο, αλλά μετά από λίγο καιρό να προβαίνει σε δήλωση κατά των υποχρεωτικών εμβολιασμών, τότε

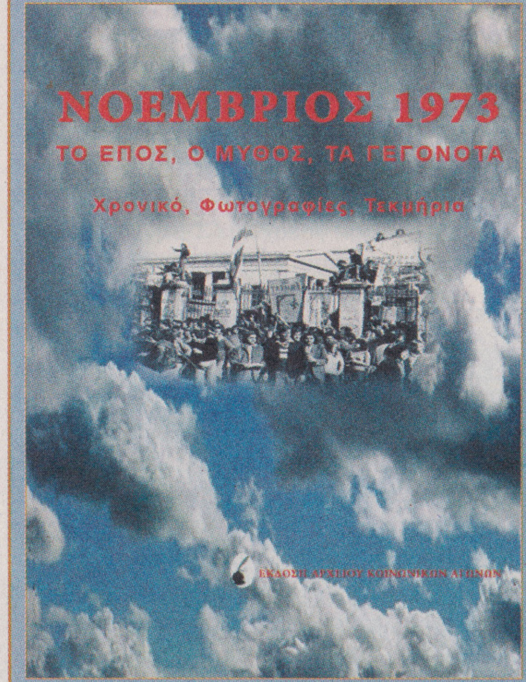
μιλάμε για έναν εξαίσιο πολιτικάντη: *«Όπως έχουν διαμορφωθεί οι συνθήκες με την παράλογη διαχείριση του θέματος των εμβολιασμών από*

Κυνήγι μαγισσών για μια καλύτερη υγεία

Ο μεγαλωμένος στην ΚΝΕ υπουργός προστασίας του πολίτη Τάκης Θεοδωρικάκος έκανε γνωστό πως θα διερευνήσει την ταυτότητα των διαχειριστών ιστοσελίδων και

το κοινωνικό σύνολο. Άνετα, στο γενικό πλαίσιο που ο Θεοδωρικάκος ανακοίνωσε, θα μπορούσε να είναι, από μια αναρχική ιστοσελίδα που στρέφεται ενάντια στο κράτος και στο υγειονομικό Απαρτχάιντ που επιβάλλεται, μέχρι μεμονωμένα άτομα

ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ συμβάντος στὰ χέρια τῶν κάθε εἴδους ειδικῶν τῆς χειραγωγήσεως, οἱ ὁποῖοι τὸ συσκοτίζουν μὲ τὶς πολιτικές τους σκοπιμότητες καὶ τὶς ἰδεολογικὲς ἀγκυλώσεις, εἶναι ἕνας ἀκόμη λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο, οἱ μη επαναπαυόμενοι –στις ψευδαισθήσεις τις οποίες διασπείρει η εξουσία–, ἄνθρωποι ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν ΕΚΕΙΝΑ τὰ πεπραγμένα. Νὰ τὰ γνωρίσουν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν διερευνητικό τρόπο. Εἶναι ἀποδεκτό ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι δύσκολο. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἀκατόρθωτο. Ἡ ἀποκάλυψις καὶ ἡ διαρκής ἀνάδειξις τῆς ἀλήθειας εἶναι ἕνα σοβαρὸ μέτωπο τῆς πάλης ἐναντίον κάθε ἐξουσίας. Ἡ ἐγκατάλειψις τῆς διαχειρίσεως, τῶν κατὰ καιροὺς συμβάντων, στὰ χέρια τῶν ἐξουσιαστῶν (αριστερῶν, δεξιῶν, κομμουνιστῶν, σοσιαλιστῶν, ἐθνικιστῶν κ.λπ.) συνιστᾶ την ἔμπρακτη ἀποδοχή τοῦ κύρους τῆς ἐξουσίας.

(Από τον πρόλογο)

ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗΣ

Ἄν ἱστορία εἶναι συστηματική μελέτη τῶν ὅσων ἔχουν συμβεῖ μέ ἐπίκεντρο τήν ἀνθρώπινη δραστηριότητα καί τά γραπτά, τότε μία μικρή συμβολή στήν ἀποκατάσταση τῶν στρεβλώσεων, εἶναι καί τά παρατιθέμενα τεκμήρια γιά τούς κοινωνικούς ἀγῶνες σέ αὐτήν τήν ἔκδοση.

Τά ἀποδίδουμε, λοιπόν, ἄνευ οιασδήποτε τροποποίησης, ὡς ἐλάχιστη συνεισφορά στήν διατήρηση τῆς μνήμης.

(Από τον πρόλογο της έκδοσης)

που έχουν λογαριασμούς σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Είναι προφανές, ότι οι απαγορεύσεις και τα μέτρα

ουδεμία σχέση έχουν με την προστασία της δημόσιας υγείας αλλά με την καταστολή του κοινωνικού συνόλου.

Εμβολιαστείτε για να φύγει ο Μητσοτάκης, ρε παλιό καθάρματα, τί σας ζητάμε πια;

Ο Κ. Ζαχαριάδης του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει πως ο Μητσοτάκης κυβερνάει γιατί ένα μεγάλο μέρος του κοινωνικού συνόλου δεν εμβολιάζεται. Με κάτι τέτοιες δηλώσεις μας έρχονται στο νου οι δηλώσεις του Μπάμπη Παπαδημητρίου, ότι το Μαξίμου μετά την παράδοσή του από τον Αλέξη Τσίπρα στον Κυριάκο Μητσοτάκη μύριζε χασίσι, αλλιώς δεν μπορούμε να εξηγήσουμε ποιος σοβαρός άνθρωπος ξεστομίζει τέτοια κουταμάρα για να καλύψει προφανώς την ανικανότητα του ΣΥΡΙΖΑ να ηγηθεί εκλογικά έναντι του Mr Bean σε ρόλο πρωθυπουργού. Ιδού ολόκληρη η δήλωση:

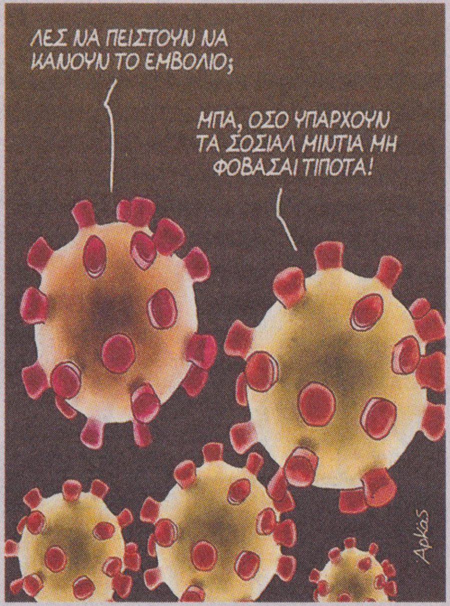
«Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι. Αυτός που δεν εμβολιάζεται δεν κάνει πράξη αντίστασης. Όσοι θέλουμε να φύγει ο Μητσοτάκης, πρέπει να εμβολιαστούμε, να φτιαχτεί το τείχος ανοσίας, να μπορέσουν να γίνουν εκλογές με φυσιολογική κοινωνική κινητικότητα και ο λαός να στείλει τη Δεξιά και τον κ. Μητσοτάκη στη μειοψηφία και στην αντιπολίτευση. [...] Αυτός που δεν εμβολιάζεται δεν κάνει πράξη αντίστασης ή αντιπολίτευσης, ίσα-ίσα δημιουργεί πρόβλημα στον εαυτό του, στους φίλους του και το κοινωνικό σύνολο δυσχεραίνει την κοινωνική κινητικότητα, επιβαρύνει το δημόσιο σύστημα υγείας και μπλοκάρει και τις κοινωνικές διεργασίες».

Ο Ζαχαριάδης συνεχίζει να αναπαράγει ανοησίες περί τείχους ανοσίας, όταν αυτό έχει καταρριφθεί ακόμα και από τους πιο συστημικούς επιστήμονες. Ναι, θα συμφωνήσουμε πως όποιος δεν εμβολιάζεται δεν κάνει απαραίτητα πράξη αντίστασης, αφού η αντίσταση είναι ένας συνδυασμός πραγμάτων, πράγμα που οι συριζαίοι όχι μόνο δεν πρόκειται να κάνουν αλλά φοβούνται και την αμυδρή περίπτωση να ανέβουν στις δημοσκοπήσεις.

Οπότε ο Ζαχαριάδης, μη θέλοντας να πιστέψουμε τις παλιές κατηγορίες του Μπάμπη Παπαδημητρίου, για εμάς, πέταξε μια κοτσάνα θέλοντας έτσι να καλύψει την ανικανότητα του ΣΥΡΙΖΑ μπροστά στον πρωθυπουργό Mr Bean.

Ε.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ / ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ 12:00

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ουδεμία σχέση έχουν με την προστασία της δημόσιας υγείας αλλά με την καταστολή του κοινωνικού συνόλου.

Εμβολιαστείτε για να φύγει ο Μητσοτάκης,
ρε παλιό καθάρματα,
τί σας ζητάμε πια;

Ο Κ. Ζαχαριάδης του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει πως ο Μητσοτάκης κυβερνάει γιατί ένα μεγάλο μέρος του κοινωνικού συνόλου δεν εμβολιάζεται. Με προφανώς την ανικανότητα του ΣΥΡΙΖΑ να ηγηθεί εκλογικά έναντι του Mr Bean σε ρόλο πρωθυπουργού. Ιδού ολόκληρη η δήλωση:

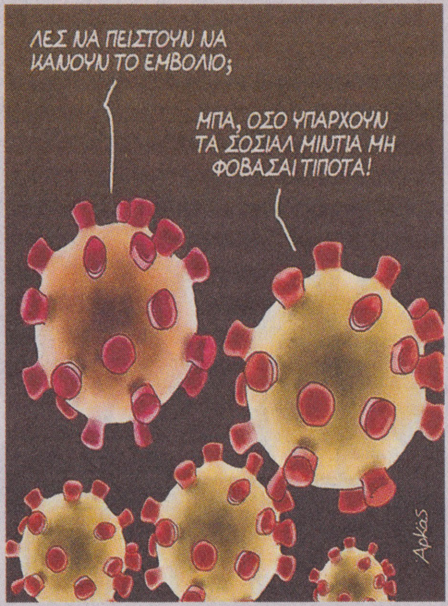
«Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι.

πράξη αντίστασης ή αντιπολίτευσης, ίσα-ίσα δημιουργεί πρόβλημα στον εαυτό του, στους φίλους του και το κοινωνικό σύνολο δυσχεραίνει την κοινωνική κινητικότητα, επιβαρύνει το δημόσιο σύστημα υγείας και μπλοκάρει και τις κοινωνικές διεργασίες».

Ο Ζαχαριάδης συνεχίζει να αναπαράγει ανοησίες περί τείχους ανοσίας, όταν αυτό έχει καταρριφθεί ακόμα και από τους πιο συστημικούς επιστήμονες. Ναι, θα συμφωνήσουμε πως όποιος δεν εμβολιάζεται δεν κάνει απαραίτητα πράξη αντίστασης, αφού η αντίσταση είναι ένας συνδυασμός πραγμάτων,

Ε.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ / ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ 12:00

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

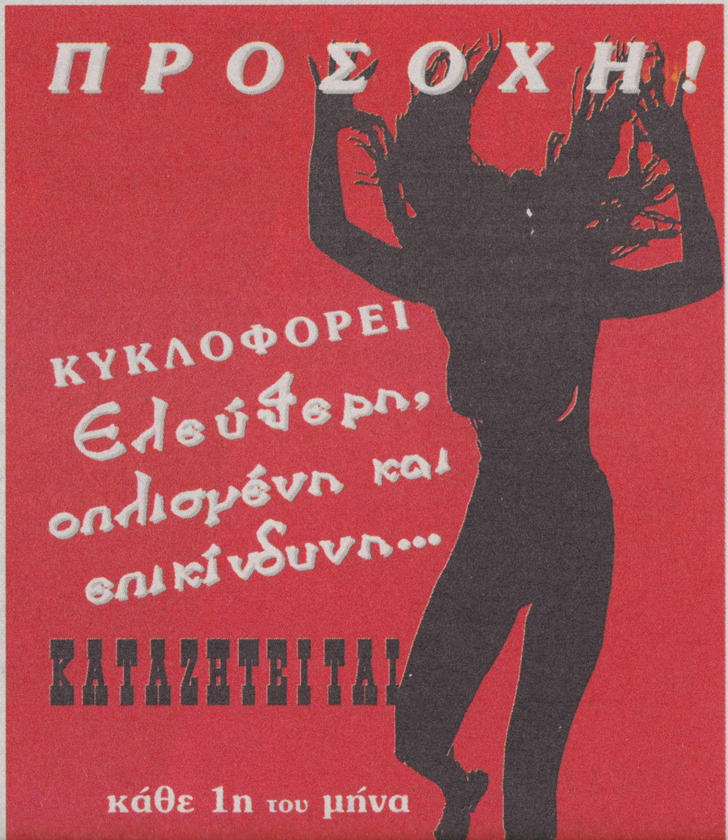
Οι εγκλεισμοί, οι περιορισμοί κυκλοφορίας, η απαγόρευση πολιτικών συγκεντρώσεων, οι απολύσεις, ο υποχρεωτικός εμβολιασμός και η πρωτόγνωρη ιστορικά καταπάτηση δικαιωμάτων, δεν έχουν χαρακτήρα υγειονομικό αλλά πειθάρχησης στις ανάγκες της νέας κανονικότητας, που επιβάλλουν η αναδιάρθρωση του κεφαλαίου, το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης και η βίαιη αλλαγή παραδείγματος.

Καμία υποχρεωτικότητα εμβολιασμού, άμεση ή έμμεση.

Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση,
όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.

Να μην επιτρέψουμε να γίνει το σώμα μας πεδίο πειραματισμών
των φαρμακευτικών και της βιοτεχνολογίας.

Καμία επίδειξη υγειονομικών πιστοποιητικών,
καμία χρήση ταπεινωτικών «προνομίων».

Ο Κ. Ζαχαριάδης του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει πως ο Μητσοτάκης κυβερνάει γιατί ένα μεγάλο μέρος του κοινωνικού συνόλου δεν εμβολιάζεται. Με

οποίος δεν εμβολιάζεται δεν κάνει απαραίτητα πράξη αντίστασης, αφού η αντίσταση είναι ένας συνδυασμός πραγμάτων,

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ / ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ 12:00

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

Οι εγκλεισμοί, οι περιορισμοί κυκλοφορίας, η απαγόρευση πολιτικών συγκεντρώσεων, οι απολύσεις, ο υποχρεωτικός εμβολιασμός και η πρωτόγνωρη ιστορικά καταπάτηση δικαιωμάτων, δεν έχουν χαρακτήρα υγειονομικό αλλά πειθάρχησης στις ανάγκες της νέας κανονικότητας, που επιβάλλουν η αναδιάρθρωση του κεφαλαίου, το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης και η βίαιη αλλαγή παραδείγματος.

Καμία υποχρεωτικότητα εμβολιασμού, άμεση ή έμμεση.

Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση, όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.

Να μην επιτρέψουμε να γίνει το σώμα μας πεδίο πειραματισμών των φαρμακευτικών και της βιοτεχνολογίας.

Καμία επίδειξη υγειονομικών πιστοποιητικών, καμία χρήση ταπεινωτικών «προνομίων».

Η συστράτευση με τις προσταγές του κράτους δεν είναι «κοινωνική αλληλεγγύη» ή «ταξικό καθήκον», είναι συνενοχή.

Αλληλεγγύη σε όσους εργαζόμενους έχουν απολυθεί και όσες είναι σε αναστολή λόγω της άρνησής τους να υποβληθούν σε υποχρεωτικές ιατρικές πράξεις.

Αντίσταση στους εκβιασμούς, την έμμεση μείωση μισθού μέσω των υποχρεωτικών τεστ και την επιτήρηση της υγείας μας από κράτος και αφεντικά.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΟΡΕΙΑ

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ 12 : 00

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

Οι εγκλεισμοί, οι περιορισμοί κυκλοφορίας, η απαγόρευση πολιτικών συγκεντρώσεων, οι απολύσεις, ο υποχρεωτικός εμβολιασμός και η πρωτόγνωρη ιστορικά καταπάτηση δικαιωμάτων, δεν έχουν χαρακτήρα υγειονομικό αλλά πειθάρχησης στις ανάγκες της νέας κανονικότητας, που επιβάλλουν η αναδιάρθρωση του κεφαλαίου, το ξεπέρασμα της καπιταλιστικής κρίσης και η βίαιη αλλαγή παραδείγματος.

Καμία υποχρεωτικότητα εμβολιασμού, άμεση ή έμμεση.
Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση, όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.

Να μην επιτρέψουμε να γίνει το σώμα μας πεδίο πειραματισμών των φαρμακευτικών και της βιοτεχνολογίας.

Καμία επίδειξη υγειονομικών πιστοποιητικών, καμία χρήση ταπεινωτικών "προνομίων".
Η συστράτευση με τις προσταγές του κράτους δεν είναι "κοινωνική αλληλεγγύη" ή "ταξικό καθήκον", είναι συνενοχή.

Αλληλεγγύη σε όσους εργαζόμενους έχουν απολυθεί και όσες είναι σε αναστολή λόγω της άρνησής τους να υποβληθούν σε υποχρεωτικές ιατρικές πράξεις.

Αντίσταση στους εκβιασμούς, την έμμεση μείωση μισθού μέσω των υποχρεωτικών τεστ και την επιτήρηση της υγείας μας απο κράτος και αφεντικά.

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

CONTRA ★ DYSTOPIA
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

Αντίσταση στους εκβιασμούς

ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

εμφανίστηκε πάλι με:

- Μεθόδους Απαρτχάϊντ
- Απειλές
- Αποκλεισμούς περιοχών, κατ' οίκον εγκλεισμούς και πρόστιμα
- Εκβιασμούς
- Απολύσεις
- Ιατρική τρομοκρατία
- Ναζιστικές μεθόδους
- Ψέμματα
- Εξαγορές

Το ζητούμενο δεν είναι η αντιμετώπιση του κορωναϊού αλλά η υποταγή, ο εξευτελισμός, η καταρράκωση της προσωπικότητας των ανεμβολίαστων και των υποχρεωτικά εμβολιασμένων, η συντριβή της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣΗΣ.

Ο Κούλης εφαρμόζει τα διαταχθέντα από τους πάτρωνές του της παγκόσμιας κυριαρχίας στο παγκόσμιο πείραμα υποταγής εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων με αιχμή του δόρατος τον κορωναϊό.

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ

- ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ
- ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Συλλαλητήριο
Σάββατο 2 Οκτωβρίου
Πλατεία Μοναστηρακίου, ώρα 12μ.

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση, όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ
...ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΑ
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

χρήση ταπεινωτικών "προνομίων".
Η συστράτευση με τις προσταγές του κράτους δεν είναι "κοινωνική αλληλεγγύη" ή "ταξικό καθήκον", είναι συνενοχή.

Αλληλεγγύη σε όσους εργαζόμενους έχουν απολυθεί και όσες είναι σε αναστολή λόγω της άρνησής τους να υποβληθούν σε υποχρεωτικές ιατρικές πράξεις.

Αντίσταση στους εκβιασμούς, την έμμεση μείωση μισθού μέσω των υποχρεωτικών τεστ και την επιτήρηση της υγείας μας απο κράτος και αφεντικά.

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

CONTRA ★ DYSTOPIA
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

...μεθόδους
• Ψέμματα
• Εξαγορές

Το ζητούμενο δεν είναι η αντιμετώπιση του κορωναϊού αλλά η υποταγή, ο εξευτελισμός, η καταρράκωση της προσωπικότητας των ανεμβολίαστων και των υποχρεωτικά εμβολιασμένων, η συντριβή της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΒΟΥΛΗΣΗΣ.

Ο Κούλης εφαρμόζει τα διαταχθέντα από τους πάτρωνές του της παγκόσμιας κυριαρχίας στο παγκόσμιο πείραμα υποταγής εμβολιασμένων και ανεμβολίαστων με αιχμή του δόρατος τον κορωναϊό.

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΠΕΤΥΧΟΥΝ

- **ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ**
- **ΔΙΑΡΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ**

ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Συλλαλητήριο
Σάββατο 2 Οκτωβρίου
Πλατεία Μοναστηρακίου, ώρα 12μ.

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση, όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

2/10 Σάββατο 12:00
Μοναστηράκι

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΟΡΕΙΑ

ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

Καμία υποχρεωτικότητα εμβολιασμού, άμεση ή έμμεση.

Αντίσταση στους εκβιασμούς

ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ

ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

CONTRA ★ DYSTOPIA
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

ΔΡΟΜΟΥΣ

Συλλαλητήριο
Σάββατο 2 Οκτωβρίου
Πλατεία Μοναστηρακίου, ώρα 12μ.

Συσπείρωση Αναρχικών

Ο εμβολιασμός
είναι προσωπική υπόθεση,
όχι μέσο διαχωρισμού
και αποκλεισμού.

NA MH ZHΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΟΡΕΙΑ

2/10 Σάββατο 12:00
Μοναστηράκι

Καμια υποχρεωτικοτητα εμβολιασμου, αμεση η εμμεση

Καμια επίδειξη υγειονομικών πιστοποιητικών, καμια χρηση ταπεινωτικών "προνομίων"

Αλληλεγγύη σε οσους έχουν απολυθεί και οσες είναι σε αναστολή λόγω της αρνησής τους να υποβληθούν σε υποχρεωτικες ιατρικές πράξεις

Αντίσταση στους εκβιασμούς, την έμμεση μείωση μισθού μέσω των υποχρεωτικών τεστ και την επιτήρηση της υγείας μας από κρατος και αφεντικά

NA MH ZHΣΟΥΜΕ ΣΕ
ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ

Καμία υποχρεωτικότητα
εμβολιασμού,
άμεση ή έμμεση.

Αντίσταση
στους εκβιασμούς

ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟ

Ο εμβολιασμός είναι προσωπική υπόθεση,
όχι μέσο διαχωρισμού και αποκλεισμού.